Grigori Kapița

BIOENERGETICA LOCUINȚEI

ȘCOALA BIOENERGETICII

ROVIMED PUBLISHERS

Grigori Kapița

BIOENERGETICA LOCUINȚEI

Traducere din limba rusă
Ina Arpard

КАПИЦА Г.И.
Биоэнергетика квартиры.
ЗАО »ВЕСЬ» , 2000.

Editura ROVIMED PUBLISHERS Bucureşti
Str. Al. Depărăţeanu 17
Tel/Fax (01) 223.64.13
e-mail: vladimed@pcnet.ro

Redactor: Alexandru Sokolov
Coperta colecţiei: S. Sikin

1999 by G. I. KAPITA
2000 by VES PABLISGING HOUSE
2000 by ROVIMED PUBLISHERS

Cuprins

Introducere 7
Între forţele Pământului şi forţele Cosmosului 9
Zonele favorabile şi nefavorabile 13
Unde să construieşti o casă 19
Omul poate multe 25
Lucrurile din jurul nostru 30
Ce ne povesteşte casa despre stăpînul ei 31
Casa locuibilă şi casa nelocuibilă 34
Un biocâmp favorabil 39
Vă iubesc lucrurile? 52
Cadouri şi lucruri găsite 59
Magia curentă 67
Cum să vă purificaţi casa 69
Magia culorii şi a desenului 73
Amplasarea mobilierului 82
Ce reflectă oglinzile? 92
Apa spală totul 99
Puterea imaginaţiei 102
Plantele şi animalele de casă 106
Influenţa frumuseţii 112
Influenţa energetică a plantelor 115
Plantele fermecate 118
Florile din casă 121
Preferaţii casei şi paraziţii din casa noastră 126
Tainele casei noastre 143
Lumea invizibilă 146
Protectorii casei 152
Unde trăieşte duhul casei? 155
Cine răspunde la întrebări? 165
Locuitorii zonelor periculoase 172
Ce înseamnă când visezi casă? 177
Postfaţă 186

INTRODUCERE

Omul – un minuscul fir de praf în univers...

Un minuscul fir de praf al omului – universul...

Închipuiţi-vă, sub tălpile noastre nu este doar pământ sau asfalt. Sub paşii noştri este o lume gigantică deplasîndu-se continuu spre undeva în spaţiul negru, infinit al Cosmosului. Acest spaţiu este saturat de o energie tainică, invizibilă ochiului, ea pătrunde în totalitate globul pămîntesc şi pe locuitorii lui. Pămîntul este un mod nu mai puţin misterios de energie, un puternic emiţător de raze. Şi chiar omul, care trăieşte sub influenţa nenumăratelor energii, ce este?

Pentru că cea mai mare taină a Universului este viaţa. Mi s-ă părut întotdeauna că cea mai mare minune a lui Dumnezeu este existenţa omului. Iată cum trec pe stradă pe lîngă mine, în intîmpinarea mea – tineri şi bătrîni, frumoşi şi hidoşi, deştepţi şi

proşti. Şi fiecare din ei este o minune, o mare taină. Fiecare este creat de energie, se hrăneşte cu ea, o emite. Îşi construieşte o casă pentru a se apăra de vremea urîtă şi răul din lumea înconjurătoare. Dar numai pentru asta? Ce este o casă? Patru pereţi şi un acoperiş? Adăpost? Da, desigur. Dar fiecare piatră, fiecare pom, fiecare bucată de metal care au intrat în construcţia casei, sînt de asemenea o investiţie cu energie! Le-a dat-o Universul, cînd le-a făurit.

Dar şi omul a cărui energie se deosebeşte şi de energia Pămîntului şi de cea a cosmosului îi conferă oricărui obiect ceva când se atinge de el. Este energia vieţii, bioenergia. Se poate spune că omul transmite o părticică din viaţa lui propriei case, o investeşte cu suflet.

Puţini dintre noi reflectează la asemenea lucruri.

ÎNTRE FORŢELE PĂMÂNTULUI ŞI FORŢELE COSMOSULUI

Am avut noroc cu părinţii. O soartă complicată, tragică nu numai că nu i-a frînt, dar le-a conferit capacitatea de a preţui şi respecta fiecare clipă. Oricine s-ar fi aflat, cu orice greutăţi s-ar fi confruntat – nimic nu i-a putut împiedica să se bucure de natură, să venereze arta, să se intereseze de tradiţii. Din prima copilărie am auzit la tatăl meu despre nesfîrşita bogăţie şi impenetrabilitatea lumii ce ne înconjoară. Multe mi-au trecut pe lîngă ureche, multe pur şi simplu nu le înţelegeam. De unde să fi ştiut eu, un băieţandru pe jumătate flămînd, că vorbele părinţilor sînt mult mai importante decît distracţiile obişnuite, pescuitul sau comerţul cu ţigări.

Știam că Soarele și Luna sînt grozav de departe de noi, m-au învățat să scriu și să socotesc acceptabil; cele mai înalte senzații erau pentru mine pasiunea, durerea și foamea. Percepția de sine ca parte armonioasă a unui proces cosmic infinit a venit după mulți, mulți ani. Un imbold, probabil, a fost dorința de a mă întîlni cu acea taină din jurul nostru despre care îmi povestea scrile bunica mea și care mă făcea pe mine un ghemuleț dîrdîind de frică, să mă ascund cu capul sub plapumă. Încetul cu încetul, legendele, miturile, epopeile, istoriile incredibile au consolidat și dezvoltat simpla dorință într-o necesitate vitală. În fiecare an al vieții, fiecare întîlnire cu necunoscutul și inexplicabilul mă îndemnau să privesc tot mai atent, să am o atitudine tot mai meditativă față de ceea ce se petrece, punînd adesea la îndoială adevărurile indubitabile.

Fiecare om se raportează la lumea înconjurătoare în felul său. Unul se vede o personalitate pregnantă, irepetabilă și își dobîndește un loc demn sub soare. Altul - păstor al lui Dumnezeu în pridvorul fericirii veșnice. Unul se bucură de fiecare clipă a vieții și de tot ce-i trimite soarta, iar altul își duce cu trudă și în silă viața de azi pe mîine găsindu-și odihna doar în visări. Unul nu-și face niciodată probleme. Dar poți și să-ți imaginezi că Universul infinit, împletit cu energii, forțe și cîmpuri fără număr, pulsînd în vîrtejul timpului, născîndu-se și murind de nenu-

mărate ori în fiecare secundă, acest Univers este o parte din tine, iar tu, o parte din el. Acele fărîme de cunoaştere pe care le-am căutat şi adunat toată viaţa mea, îmi dau dreptul, cred eu, pentru validarea unui astfel de demers.

Ştiinţa priveşte cu circumspecţie faptele ce nu se înscriu în teoriile consacrate. Gîndirea de avangardă calcă peste ele şi păşeşte curajos mai departe, totuşi fiecare descoperire duce la iscarea unei mulţimi de noi întrebări care cer un răspuns.

Omul este o parte a Cosmosului. Înriuirea Cosmosului asupra oamenilor este de netăgăduit. Ea poate fi cît se poate de clară, ca alternanţa dintre noapte şi zi, ciclurile lunare, gravitaţia. Poate fi mai puţin evidentă, ca furturile magnetice sau solare. Poate fi relativ constantă precum cîmpul geomagnetic al Pămîntului sau spontan precum cîmpul electric. Dar ştim oare totul? Cîte forţe, eforturi şi energii mai penetrează planeta noastră? Acţionează ele instantaneu sau rămîn neschimbate miliarde de ani?

Veacul omenirii este scurt, mijloacele de cunoaştere ale unor procese naturale sau altora sînt deocamdată departe de perfecţiune. Cum să aflăm ce anume ne influenţează? Este favorabilă această influenţă sau opresivă? Să ne apărăm de ea sau să o absorbim? Dacă trebuie să ne apărăm, în ce mod? Dacă trebuie să o absorbim. cum ar fi mai bine ?

Savanții încearcă să răspundă la aceste întrebări. Perseverent, pas cum pas, înaintează pe drumul cunoașterii universului. Totuși, lista necunoașterii este fără sfîrșit, iar să trăim vrem astăzi, acum. Și mai ales să trăim cît mai bine, fără să avem nevoie de medici, fără probleme materiale și traume morale. Și încă nu se știe ce ne vor aduce descoperirile – foloase sau pierderi.

Urmînd recomandările științifice ne putem apăra de primejdii pe o parte, dar nu rămînem deschiși pe de alta pentru nenorociri mult mai mari? Cum de pildă s-ar fi gândit la radiații în evul mediu? De unde a apărut cancerul?

Dar nu merită să disperăm. Situația nu este de loc lipsită de speranță. Strămoșii noștri au căutat generație după generație, au strâns și au depozitat cunoștințe despre natură și influența ei asupra oamenilor. Este o descoperire uriașă a întregii omeniri. Nu este neapărat necesar să explicăm semnele, obiceiurile, tradițiile din punct de vedere științific. Trebuie doar să le știm și să fim capabili să le folosim. O mare parte din viață am strâns tot felul de credințe și datini, dar nu m-am întrebat, da exemplu, niciodată de ce în casa construită după tradiția populară oamenii trăiesc mai bine, deși de fiecare dată m-am convins că lucrurile stau întocmai așa.

Zonele avorabile şi nefavorabile

Sînt convins că locuinţa omului nu este doar un mijloc de apărare împotriva ploii şi zăpezii. Casa este un ecran specific ce amplifică în mod ideal orice influenţe pozitive asupra oamenilor şi barează drumul energiilor negative. În casă omul îşi petrece partea cea mai mare a vieţii. Aici se naşte, se maturizează, iubeşte, boleşte, moare. Starea lui de spirit, longevitatea, emoţiile, suferinţele şi elanurile creatoare sînt legate prin fire nevăzute, indetectabile şi uneori cu totul inconştiente cu fluxurile şi vîrtejurile forţelor cosmice acumulate în locuinţa umană sau aduse (atrase) în ea. Aceste fluxuri sînt numite cîteodată lumea subtilă, atribuindu-li-se însuşiri din lumea de dincolo. Ele sînt cauza superstiţiilor şi spaimelor, a deranjamentelor fizice şi nervoase. Totuşi, aceleaşi forţe provoacă o înălţare spirituală, o longevitate neumbrită de boli, o anume stare a sufletului şi a corpului ce se numeşte fericire. Însăşi casa, toate obiectele ce-i aparţin, locatarii ei se află scufundaţi într-un ocean unic, liniştit şi frămîntat, un ocean instantaneu şi totodată atemporal al forţelor şi energiilor universului. Ceva în acest proces funcţionează activ, ceva doar acumulează, inundă sau reflectă

părţi separate din el dar aşa sau altfel nimeni şi nimic nu rămân în afara acestui proces.

Particularităţile amplasării locuinţei în teren, orientarea ei şi arhitectura au o istorie milenară. Oamenii peşterilor îşi alegeau deja un loc de trai ghidîndu-se după reguli stabilite. Pînă astăzi arheologii sînt preocupaţi de problema de ce, de exemplu, o anume peşteră se dovedeşte a fi locuibilă şi nu alte zeci de alături.

Acum ştim de existenţa unor locuri pe suprafaţa pămîntului, unde omului îi este contraindicat să trăiască. Pînă şi popasurile scurte într-un asemenea loc apariţia dezechilibrelor fizice sau sufleteşti. Aceste locuri au primit denumirea de „ zone geopatogene". Fără-ndoială că despre ele ştiau şi strămoşii noştri de demult. Pînă astăzi populaţiile nomade primitive, de exemplu, din nordul îndepărtat se folosesc doar de anumite intinerarii şi locuri pentru tabere şi alegerea lor pare adesea ilogică, neavînd o motivaţie evidentă. Populaţiile insulare, teribile, africane şi americane, păstrează cu sfiinţenie „tabu"–ul în vizitarea unor asemenea locuri. Mai întîi entuziaştii, apoi colective întregi de oameni de ştiinţă, datorită unor metode diverse au descoperit cîteva reţele energetice acoperind întreaga planetă. Reţelele sînt orientate diferit, au dimensiuni şi intensităţi diferite şi cu toată existenţa lor de nefăgăduit, natura apariţiei acestor reţele sau vectori este

necunoscută. Fireşte, prin existenţa unor reţele sau a particularităţilor condiţiilor geologice nu se poate explica originea tuturor zonelor geopatogene. Enigma meteoritului din Tungusk, de exemplu, până astăzi a rămas nedezlegată ca şi enigma triunghiului Bermudelor.

Nu se ştie, de asemeni, de ce faliile scoarţei terestre sînt emiţători atît de puternici de energie negativă. Se ştie doar că în asemenea locuri obiectele grele îşi pierd greutatea şi plutesc în aer. Avioanele intră în catastrofe iar oamenii sînt atinşi de dezechilibrări psihice şi îmbolnăviri grave...

— Faliile scoarţei terestre formează ceva asemănător unor reţele ce acoperă întreaga noastră planetă. Ele împart suprafaţa pămîntului în sectoare cu dimensiuni de la câţiva kilometri până la câteva zeci de mii de kilometri. În afară de aceasta există reţele energetice între care una se numeşte reţeaua Currie şi conţine o anume periculozitate pentru om. Dacă sub un nod al ei – intersecţia dintre două linii de forţă – se află un curs de apă subterană, în acest loc apare o coloană verticală de energie negativă. Nu este mare ca circumferinţă, cam o jumătate de metru, dar aflarea îndelungată în interiorul ei duce la îmbolnăviri fizice şi sufleteşti. În zonele patogene preferă să se aşeze pisicile – ele se alimentează cu energie negativă – dar acolo nu le place să stea cîinilor. O zonă patogenă poate forma linia de înaltă

tensiune ce trece pe deasupra casei. Un cablu electric incorect tras pe sub podeaua apartamentului poate deveni şi el o sursă de energie negativă. Orice zonă patogenă este periculoasă pentru om. Şi nu numai prin aceea că aflarea în zona ei destabilizează echilibrul energetic al cîmpului uman. Zona patogenă se prezintă ca un fel de fisură între lumea noastră şi cea subtilă şi se întîmplă aşa ca prin această fisură se infiltrează către noi locuitorii nevăzuţi ai altor lumi. Vom vorbi despre ei mai pe-ndelete în alt capitol.

Înaintaşii noştri n-au încercat să găsească în tot o explicaţie ştiinţifică. Constatînd influenţa negativă a unui loc încercăm pur şi simplu să-l evite. Nici nu trebuie să aştepţi, stînd în acel loc, să ţi se facă mai rău sau nu. Există cîteva indicii. În locurile ce conţin o intensă energetică pozitivă ce-i conferă omului putere, îţi vine întotdeauna să-ţi accelerezi paşii, să devii activ. Şi invers, există locuri unde omul ar vrea să se aşeze, să se destindă...dar este interzis s-o faci. Toate forţele vor fi absorbite. Aceste locuri, şi cele negative şi cele pozitive, sînt uşor de stabilit tocmai prin schimbarea bruscă a stării de spirit.

Mulţi oameni devin o percepţie acută a fluxurilor energetice şi de forţă. Este suficient ca un astfel de om să înveţe să deosebească particularităţile tabloului energetic al unui loc plin de pericole şi el poate să-i ajute oricărui om să evite zonele geopatogene la construirea unei locuinţe.

Pînă şi cel mai obişnuit om care nu obţine un astfel de dar poate învăţa să determine locurile de forţă şi energie. Cele mai simple dispozitive pot fi de folos în acest caz: nuiaua, crăcana, pendulul. Se poate lua, de exemplu, în mînă crăcana şi încerca să scapi de tensiunea suplimentară, mergînd înot pe o suprafaţă netedă. Deasupra locurilor pe unde trece apa, se află un cablu electric sau s-ă format un gol, crăcana se apleacă în mod vizibil. Astăzi fenomenul se numeşte biolocaţie. Oamenii care posedă darul mai sus pomenit pot de la o anumită distanţă să resimtă ceea ce detectează omul cu crăcana pe locul respectiv. Aceasta este biolocaţia la distanţă.

Alături de zonele geopatogene ce exercită o influenţă negativă asupra omului unde energiile, forţele şi cîmpurile împletite sînt favorabile. În astfel de locuri îşi au temeliile templele, bisericile, mănăstirile, diferite lăcaşuri de cult. Apa acestor locuri are calităţi tămăduitoare ca şi plantele şi chiar grămăjoarele de pămînt. Construite de-a lungul mileniilor particularităţile arhitecturale permit acumularea şi amplificarea de cîteva ori a influenţelor pozitive ale forţelor cosmice şi-i dau omului posibilitatea de a intra cu ele în rezonanţă. Aici omul începe să simtă mult mai acut că el este o parte a veşniciei.

Despre forţa învierii locurilor sfinte se poate judeca după cazurile cu totul neverosimile de vin-

decări ale bolilor şi diformităţilor, după dobîndirea liniştii sufleteşti, după iluminarea spirituală. În zonele de influenţă pozitivă se află majoritatea cimitirelor. Forţa ce părăseşte trupul uman neînsufleţit se revarsă armonios în jetul artezian de energie pozitivă ce vine din pămînt şi din cosmos. Ce este viaţa şi moartea omului altceva decît fluxul cosmic infinit? Forma movilelor funerare (tumulilor funerari), ale Kurganelor, piramidelor, serveşte, se pare, unei contopiri optime dintre energia omului şi locul sacru.

De zonele energetice cele mai intense sînt legate locurile veneraţiei religioase. Complicatele ritualuri cultice ca de pildă, cele ale aducerii jertfelor, permiteau prin intermediul schimbării fluxului de forţă influenţarea condiţiilor climatice, încărcarea cu energie suplimentară a luptătorilor, ce plecau în expediţii militare, intensificarea atributelor spiritelor favorabile.

Omenirea a acumulat de-a lungul mileniilor cunoştinţe despre interrelaţiile energetice. Magii, vrăjitorii, şamanii, oamenii investiţi cu capacităţi supranaturale au construit pas cu pas sisteme unitare de indicii, graţie cărora omul ar putea să se realizeze mai armonios în ciclul cosmic. Unele sisteme de acest gen au dobîndit ulterior aspectul unor filozofi închegate ca de pildă, Phen-Shui în China antică sau Taha Savara în India.

Unde să construieşti o casă ;

Ad literam Phen –Shui înseamnă "vînt şi apă". Conform teoriei tocmai aceste forţe primordiale formează relieful locului şi influenţează tainic destinul omului. Ele acţionează în diverse forme în fiecare punct al spaţiului. În special se are în vedere fluxul Ţi (al energiei cosmice veşnice pe care hinduşii o numesc prana) şi echilibrul dintre Ynn şi Yang (principiile feminin şi masculin din univers). Energia Ţi se află în stare de continuă mişcare, condensare, evaporare, inspiraţie şi expiraţie.

Ţi este numită în general respiraţia vieţii. Sarcina de căpetenie a lui Ţi constă în a sluji drept cauză a constituirii tuturor lucrurilor. Fluxurile Ţi creează viaţa dar şi ele sînt supuse stingerii şi insuficienţa sau lipsa lor dintr-un loc sau dintr-un punct oarecare permit pătrunderea acolo a lui Sha (energia negativă), suflul ce ameninţă viaţa. Sha poate provoca boala, neajunsurile vieţii. Ynn şi Yang sînt forţe opuse ce se găsesc într-o permanentă stare de curgere dintr-una în alta şi tensiune. Ele reprezintă femininul şi masculinul, lumina şi întunericul, apa şi focul; ele există în toate cîte sînt şi se supun schimbării.

Phen-Shui este o modalitate de a prevedea combinaţia dintre Ynn şi Yang în natură, arta şi ştiinţa

descifrării locului pentru ca lucrările de construcţii sortite viilor şi morţilor să poată fi făcute acolo unde alternanţa dintre Ynn şi Yang este pozitivă şi unde Ţi, respiraţia vieţii, poate circula în mod liber. Dacă, de exemplu, orientarea clădirii nu corespunde reliefului sufprafeţei pămîntului, cursului apei sau direcţiei drumului, dacă amplasarea intrării principale sau a pieselor de mobilier stînjesc fluxul Ţi, toate acestea în mod firesc atrag nefericirea. Phen-Şhui este forţa vitală ce se află în mediul înconjurător şi dacă ar fi să-i urmărim fluxul apare ca fluxul Universului prin care pot fi atinse trei mari binefaceri –sănătatea, fericirea şi reuşita.Din punct de vedere al filozofiei chinezeşti, Phen-Shui prevede acţiunea forţelor cereşti şi pămînteşti pentru ca omenirea să poată trăi în concordanţă cu ele. Cerul, pămîntul şi omenirea au o responsabilitate comună în menţiunea armoniei în univers. Oamenii îşi exercită rolul lor prin cunoaşterea forţelor cosmologice ale ceraţiei şi înţelegerea căilor de unire cu fluxul şi transformarea lor. Cînd chinezul construieşte o casă el alege cu grijă un asemenea loc pentru ca locuinţa să fie apărată la spate de un deal sau de o altă clădire. Altfel vîntul va sufla toată energia Ţi.

Se consideră a fi foarte favorabilă existenţa lîngă casă a unei ape, cel mai bine curgătoare. Drumul sau cărarea ce duce spre intrarea principală nu trebuie să fie dreaptă, altfel spre casă va veni energia negativă

Sha. Este obligatoriu să se observe starea vegetației din sectorul ales. Ea trebuie să fie stufoasă și verde, ceea ce atestă prezența unei mari cantități de energie vitală în locul respectiv. Încăperile din interiorul casei se fac largi și luminoase pentru ca energia Ți să poată circula liber înăuntru. Intrarea se luminează puternic pentru a atrage această energie. Respectarea ulterioară a tuturor preceptelor Phen-Shui duce la rezultate uimitoare. Încercați măcar în gînd să urmați Phen-Shui. Acestă artă se învață din copilărie de-a lungul întregii vieți și nu după cărți ci în școlile speciale ale maeștrilor. Mai mult decît atît, cunoașterea Phen-Shui este o parte organică a căii dao. Sînt convins că îndrăznețul care a hotărît să-și configureze viața după Phen-Shui va putea să beneficieze de rezultat în timpul vieții.

Date disperate despre o învățătură unică a casei au venit pînă la noi din vechea Indie. Numele acestei învățături este Tahasavara sau Casa celor Șapte Elefanți. În întregul ei filozofia celor Șapte Elefanți are în vedere structura generală a Universului și de asemeni rolul și locul omului în el, totuși, o parte importantă a dogmelor este consacrată realizării locuinței. Tot Universul reprezintă o turmă de șapte elefanți, fiecăruia corespunzîndu-i o forță naturală: Apa, Aerul, Focul, Cerul, Arborele (Lemnul), Soarele și Luna. La construirea casei fiecare elefant trebuie să-și primească locul astfel încît focul să nu

aprindă lemnul, soarele să nu împiedice aerul şi luna să nu se înece în apă. Fiecărui elefant i se conferă o cameră sau un colţ din casă. Pentru fiecare elefant se atribuie în mod riguros un număr de ferestre şi uşi; piese de mobilier şi de uz casnic. Toţi elefanţii au culorile lor preferate. De exemplu, elefantul – soare nu suportă negrul iar elefantul

aer – roşul. De toţi elefanţii se leagă anumite obiceiuri şi caracteristici ale traiului. În locul ocupat de elefantul – lună, de pildă, este interzis să mănînci, iar în locurile elefantului – apă şi elefantului – aer să faci curat într-o singură zi. Elefanţii trebuiau îngrijiţi în fiecare zi, dacă elefantul jignit părăsea casa, locuinţa era sortită căderii şi urma paragina.

Mi-a fost dat să descopăr alte sisteme închegate conservînd învăţături despre casă şi influenţa lui asupra vieţii omeneşti la alte popoare. Multe s-au distrus sub ruinele marilor civilizaţii, multe învăţături cu trecerea timpului s-au schimbat în asemenea măsură încît şi-au pierdut sensul original. Populaţia dintre Rusia trecută nu demult din punct de vedere istoric – de la felul nomad de viaţă la cel sedentar a reuşit să piardă şi să uite prin neîntrebuinţare preceptele neliniştiţilor strămoşi dar nu a reuşit să constituie şi să pătrundă tîlcul unor obiceiuri noi. Fiecare ţară, fiecare popor, are reprezentările sale asupra culturii de habitat şi tradiţiei proprii precum şi propriile reprezentări rerligioase şi

filozofice. Împletirea a tot felul de forțe în diversele zone geografice ale Pământului influențează în mod diferit populațiile ce locuiesc acolo. De unde au apărut de fapt, pe pământ atîtea rase cu totul neasemănătoare unele cu altele? În Asia Centrală și de Est, în Siberia – rasa mongoloidă, în Europa, Asia frontală (de vest), în India de Nord – europeidă, în Africa – negroidă. Influența energetică naște nu doar rase diferite ci și un mod diferit de a gîndi, o cultură diferită. Fiecare își are partea sa. Nu se poate transfera în mod mecanic dintr-o țară în alta nici o tradiție, ea pur și simplu nu se aclimatizează cum nu se aclimatizează un arbore din sud în teritoriile nordice. Trecînd în țara noastră trebuie să ne folosim de cunoștințele noastre. Cu toate că, desigur, cîte ceva din tradițiile altor popoare poate fi util și la noi, dar nu trebuie să ne folosim orbește de sfaturile străine.

Energia cosmică, Ți sau prana, oricum ai numi-o este una pentru toate țările, toate popoarele și principiile ei de funcționare sînt peste tot aceleași. Dar tradițiile atragerii ei, a direcționării ei sînt multiple. "Muzica vîntului" chinezească poate pur și simplu să nu funcționeze la noi în casă pentru că radiația terestră este alta la noi. Noi trebuie să utilizăm alte mijloace.

Ca la reprezentanții oricărei civilizații, la poporul rus există un mare număr de tradiții și obiceiuri consacrate căminului. Totuși, ele sînt nesistematice,

fragmentare, specifice fiecărui loc. De exemplu, pentru construcţie se alege un spaţiu locuit unde alţi oameni au o viaţă bună. Temelia se pune după luna plină. Înainte de muncă lucrătorii se roagă la răsăritul soarelui iar gazda le aduce un pahar de bun augur. Îndată ce s-au pus două rînduri de bîrne în partea de jos vine stăpînul cu păhărelul "de temelie". Sub unghiul din faţă, sacru, se îngroapă un bănuţ de argint "pentru bogăţie". Sub alte colţuri se pun un petic de blană, o grămăjoară de seminţe şi o bucăţică de tămîie. Casa deja construită cu o figurină în formă de cal ce va respinge duhurile rele. Pe obloane se cioplește soarele pentru ca în casă să fie cald şi luminos. Iar potcoava de deasupra uşii se pune ca să aducă fericire.

La alegerea locului pentru construcţia casei alteori se apela la ghicit. Pămîntul de pe locul ales se acoperă din timp cu scoarţă de stejar. După trei zile se ridică scoarţa în a patra zi se uitau dedesubt. Dacă găseau un păianjen sau o furnică locul era considerat "rău" nepotrivit pentru o locuinţă. Dacă erau acolo viermi sau gîndac negru înseamnă că se putea construi o casă. Ghiceau de asemeni cu ajutorul a trei pîinişoare. Întîi trebuiau ţinute în sîn şi apoi rostogolite pe rînd pe pămînt. Dacă se culcau cu coaja în sus toate trei, se considera că locul era benefic. Dacă rămîneau cu coaja în jos, locul era bun de părăsit.

Semințele înțeleociunii sînt puse în orice credință populară. Dar putem a le face să crească omul trebuie să depună nu puține eforturi.

Omul poate multe

Lumea contemporană s-a modificat în asemenea măsură ca rezultat al progresului științei și tehnicii, încît principiile alegerii și alcătuirii unei locuințe, pe care ni le-au lăsat înaintașii, au puțină importanță în ziua de azi. Pe lîngă energia cosmică și enetrgia Pămîntului asupra biocîmpului omului și locuinței sale acționează și radiațiile electromagnetice de la ustensilele casnice și contaminările radiative și de alte noi tipuri, și construirea irațională, în masă, a megalopolisurilor. Toate acestea practic nu ne permit să ne folosim de o singură teorie, închegată, a casei armonioasé.

Astăzi sînt insuficiente și mijloacele tradiționale de determinare a influenței casei în viața și destinul omului, nici utilizarea mecanică a cunoștințelor acumulate de strămoși. Chiar omul sprijinindu-se pe propria experiență trebuie să părăsească sau să creeze pentru sine un (mediu) ambient plin de coeziune cu Cosmosul. Eliberat de surplusuri și reziduuri trebuie să învățăm să ne ascultăm pe noi

înşine. Trebuie să învăţăm să ne încredem în percepţiile noastre difuze şi inconştiente.

Fiind o părticică a Universului omul nu doar adună şi reflectă tot felul de curente de forţă dar este el însuşi un puternic izvor de energie. El poate multe. Fenomenele paranormale sînt cea mai vie confirmare a acestui fapt. Capacitatea de a acţiona asupra oamenilor şi obiectelor de la distanţă, legătura cu locuitorii lumii subtile, nu este nici pe departe o enumerare completă a calităţilor proprii fiecărui om în în mai mare sau mai mică măsură. Realizarea unui mare beneficiu a casei este chiar treaba stăpînului ei. Armonia amplasamentului, armonia decorului, a lucrurilor înconjurătoare şi a obiectelor, relaţiile neconflictuale cu cei apropiaţi, cu animalele şi plantele de casă, folosirea inteligentă a particularităţilor istorice ale habitatului generează un sentiment incomparabil de calitate şi bunăstare. Ajungînd să înţelegi limba obiectelor, a întîmplărilor şi faptelor petrecute, se întemeiază părerea că toţi oamenii există dintotdeauna, cu toate punctele spaţiului, că viaţa pămîntească este doar o scînteie din flacăra veşnică.

Din lipsa timpului şi a unui evident interes pentru creearea unei armonii casnice se poate face uz de părerea şi sfaturile specialiştilor. De regulă, aceştia sînt oameni ce posedă o însemnată experienţă, oameni cu o percepţie acută a caleidoscopului

forțelor și cîmpurilor. Cîteodată un astfel de om nu are măcar nevoie să vă viziteze casa, el își poate formula o părere doar bazîndu-se pe datele oferite de dvs. și pe darul său. Este mai interesat ca să-ți încerci propriile puteri. Întotdeauna este plăcut să descoperi în tine ceva nou și însemnat.

Pentru început învățați să lucrați cu crăcana:

Ce este crăcana? Înainte oamenii foloseau o baghetă de lemn bifurcată, o nuia obișnuită, de aceea specialiștii se cheamă și astăzi umblătorii cu nuiaua. Dar rolul nuielii poate fi înlocuit de o vergea simplă de aluminiu, de pildă, de o andrea obișnuită îndoită în unghi drept. Ea trebuie ținută în mînă lejer, fără să o strîngem și în condiții obișnuite ea rămîne imobilă. Se pot utiliza două cadre cîte unul în fiecare mînă.

Cînd omul pornește în căutarea a ceva, a unui izvor subteran, a unui zăcămînt de petrol, a unui minereu, a unei zone beneficiu el se concentrează asupra obiectului căutării sale. Cadrul primește impulsul lui bioenergetic și se transformă în instrumentul explorării. La găsirea obiectului căutat el se activează și începe să se rotească.

În loc de cadru se poate folosi un inel de aur atîrnat de un fir de mătase. El va funcționa exact la fel – se va mișca cînd veți intra în zona în care se găsește ceea ce căutați.

Nu fiecare om este dotat în acest domeniu. Dar fiecare poate învăța. Este necesar să vă antrenați

zilnic în concentrarea impulsului național și energetic. Trebuie să vă imaginați cum energia curge din mâna dvs. și se adună în cadru. Și o dată cadrul se va activa...

Când succesele în detectarea golurilor și a cursurilor de apă subterană vor deveni prezente, se va putea mări gradul de complexitate al exercițiilor. De exemplu, ajungînd în locul cunoscut prin natura lui geopatogenă sau descoperind un asemenea loc după semnele caracteristice (după trunchiurile modificate, distorsionate ale copacilor din pădure) trebuie să-l explorați de mai multe ori cu cadrul în mîini. Fiind atent la propriile percepții și analizînd comportamentul cadrului veți învăța mai devreme sau mai târziu să detectați destul de ușor astfel de zone și, în general, radiațiile negative.

Dacă aveți aptitudini speciale sau ați acumulat o experiență de ani îndelungați, cadrul nu va mai fi necesar în cele din urmă. Acum puteți la dvs. acasă să stabiliți cu exactitate locurile și obiceiurile care dețin o energetică negativă. Pentru omul ce posedă arta „nuieluşei" e posibil să se simplifice în mod considerabil perceperea fenomenelor legate de așa numita lume subtilă. Procedeele magice întrebuințate de el sînt mult mai eficiente, calitățile lui de medium se amplifică de cîteva ori.

Și așa se poate învăța cum să detectezi zonele negative. Dar zonele cu acțiune pozitivă sînt mai

greu de stabilit, pentru aceasta sînt necesare mult mai multe cunoştinţe, experienţă, timp. Acţiunea energiei în zonele de influenţă pozitivă nu este întotdeauna unilaterală şi constantă. Vă pot ajuta să le deosebiţi particularităţile caracteristice semnalate de înaintaşi, cunoaşterea predispoziţiei dvs. karmice şi astrologice, urmărirea comportamentului animalelor de casă, a stării plantelor.

Instruiţi-vă! Vă aşteaptă armonia cu lumea, prosperitatea materială şi spirituală.

LUCRURILE DIN JURUL NOSTRU

Ne gîndim sau nu la aceasta, vrem sau nu vrem dar casa fiecărui om este alcătuită după chipul şi asemănarea lui.

Dar ce este aceea casă? În toate credinţele şi învăţăturile este un simbol al sufletului omenesc. În tălmăcirea viselor, casa înseamnă acelaşi lucru. Casa este reflectarea caracterului şi obiceiurilor omului care trăieşte în ea. Totuşi, ea nu este o simplă oglindă pentru stăpînul său, nu este un observator indiferent. Ea este un organism viu, legat de noi prin curenţi nevăzuţi şi depinde în marea măsură de noi cum se trăieşte în casa noastră.

Dacă omului îi trebuie un refugiu din calea agitaţiei şi răutăţii acestei lumi, casa lui se transformă în ceva asemănător cetăţii cu zăvoare trainice, cu obloane solide la ferestre. Dacă, din potrivă, omul

iubește societatea și ușile casei sale sînt deschise pentru toți, nu veți găsi la el lacăte. În schimb, veți vedea o cameră de oaspeți confortabilă în care totul este astfel aranjat pentru ca musafirilor să le fie bine și plăcut. Dar se întâmplă și ca omul să pară că nu are nevoie de loc de casă. Nu se preocupă de confort și apartamentul lui este doar un loc unde se poate dormi și schimba hainele.

Alteori te duci în vizită și vezi o mobilă frumoasă, decorațiuni scumpe, dar nu se știe de ce nu te simți bine, vrei să pleci cât mai repede. În alt apartament între piese de mobilier vechi, simple ești dintr-odată ca acasă, sufletul este ușor și liber (senin). Totul depinde de gazdă, veți spune și veți avea dreptate. Omul își decorează casa, o construiește și o menține. De aceea cînd intrați într-un apartament pînă și cea mai fugară privire poate să vă spună foarte multe despre proprietarul lui.

Dar ce poate să povestească despre dvs. propria locuință?

Ce ne povestește casa despre stăpînul ei

Închipuiți-vă că v-ați întâlnit cu un vrăjitor. Îl puteți ruga să vă dea o casă care să fie ideală pentru dumneavoastră din toate punctele de vedere. Pentru

aceasta trebuie să descrieţi viitoarea casă în detaliu – unde se află amplasată, în ce stil arhitectual este construită şi, se-nţelege, cum este decorată în interior.

Puteţi chiar acum să puneţi cartea de-o parte şi să fantazaţi puţin. Cuiva ideală i se va părea o casă singur la curte dar altuia îi va ajunge un modest apartament de bloc. Cineva visează în secret să trăiască în coliba pă-durarului pentru a avea deplină libertate, cineva visează să aibă o vilă pe malul Mării Mediterane. Se poate întîmpla şi ca locuinţa ideală pentru om să fie o cetate medievală cu tunuri şi pod rabatabil.

Ce v-aţi ales dvs.? O casă în afara oraşului, de exemplu, sau una în centrul oraşului? Dorinţa dvs. de a trăi mai departe de oameni sau dimpotrivă în cea mai mare aglomeraţie vorbeşte despre cît de sociabil este omul. Dacă vă place mai mult arhitectura veche atunci mai de grabă vă veţi decora casa cu modă stil (piese de anticariat). Aceasta indică faptul că aveţi gusturi întrucîtva de modă veche, în schimb preţuiţi soliditatea, trăinicia, frumuseţea. Sînteţi destul de romantic şi vă snt atît de aproape de suflet idealurile trecutului. Modernitatea nu vă prea convine dar cu ea trebuie să vă împăcaţi.

Firește că omul mergînd în pas cu vremea, după cum se spune, va prefera în totdeauna stilul modern şi în arhitectură şi în decorarea casei.

Dar se întîmplă și ca omul să aleagă, de pildă, un aspect exterior modern pentru casa lui dar înăuntru o decorează ca în vechime sau invers. Aceasta este o mărturie a dualității sufletului, a contradicției dintre ceea ce arătați oamenilor din jur și ce ascundeți adînc în dvs. ...

Luxul, oricît ar fi de straniu, nu este îndrăgit de toți. Fiecăruia îi place să stea pe un divan cu fețe de catifea și să bea ceai din ceșcuțe de porțelen chinezesc, dar pe departe nu fiecare om va consimți să trăiască într-un astfel de décor mereu. Asceticului, de pildă, îi ajung pe deplin un pat și o masă, multitudinea de obiecte chiar îl va enerva. Iar oamenii afundați în lumea lor interioară, de regulă, acordă puțină atenție celor ce-i înconjoară, să aibă numai patru pereți ca să le protejeze solitudinea.

Oamenii cu simț artistic își vor decora casa cu oglinzi și flecuștele nostime. Precauții și bănuitorii nu vor uita să-și pună o ușă solidă. Oamenii sociabili se vor îngrijii în primul rînd de cum și unde să-și primească oaspeții. Cei ocupați cu o muncă intelectuală nu vor putea fără un cabinet de lucru aparte.

Cu cît omul are mai multe interese, cu atît mai multe, cîteodată și neașteptate vor fi locrurile din casa lui. Camere de oaspeți, camere pentru copii, cărți, locuri pentru cîine și pisică, pridvoare și pivnițe, cămări, scărițe și întortocheri, surprize și spaime, tablouri și flori, magazii și curți interioare –

ce din toate acestea aţi dori să aveţi în locuinţa dvs. ideală? Fiecare detaliu, fiecare mărunţiş care vă vine în gînd va fi reflectarea unei trăsături din caracterul dvs., reflectarea sufletului dvs.. şi cu cît lumea dvs. interioară şi fantezia sînt mai legate, cu atît mai multe amănunte veţi oferi despre casa dvs. şi despre dvs. înşivă.

Dacă ar fi să punem această întrebare rudelor şi prietenilor se pot auzi cîteodată răspunsuri foarte interesante şi imprevizibile. Se poate întîmpla ca cineva să nu aibă nevoie de loc de casă, omul acesta ar putea trăi sub un muşuroi acoperit cu o frunzuliţă. Iar cineva il va ruga pe vrăjitor să-i dea nici mai mult nici mai puţin decît un ... Ermitaj.

Uitaţi-vă atent la casa dvs. de astăzi. Este departe de cea ideală, şi totuşi... Ce spune despre dvs.? Ce aţi reuşit să puneţi în ea din dvs., din propriul dvs. suflet? Vă este plăcut să staţi în ea? Vă simţiţi acasă? Şi dacă nu ce se poate schimba fără să cheltuiţi pentru aceasta eforturi speciale?

Casa locuibilă şi casa nelocuibilă

Fiecare om a observat, pesemne, că atunci cînd se întoarce acasă după o absenţă îndelungată în apartament domneşte un aer de loc părăsit. Este chiar

greu să defineşti această senzaţie. În casă poate fi curat, toate lucrurile sînt la locul lor doar că s-au acoperit de praf, şi cu toate acestea se simte imediat că aici n-a locuit demult nimeni. Ceva dispare cînd omul îşi părăseşte casa.

Omul însuşi este sursa principală de energie din casă. Parcă el anume conferă viaţa obiectelor neînsufleţite. El se află în centrul tuturor fluxurilor şi relaţiilor energetice şi le leagă într-un tot unitar prin persoana lui.

Un om puternic din punct de vedere energetic aduce viaţă casei sale. Este capabil să se opună influenţelor negative şi să le intensifice pe cele pozitive spre deosebire de omul slab energetic. Doar se întîmplă şi aşa încît casa să pară nelocuită chiar în prezenţa stăpînului. Mulţi oameni au cîmpul slăbit din cauza bolilor, la unii slăbiciunea este condiţionată karmic de la naştere. Apărarea naturală bioenergetică se diminuează şi în timpul stresului sufletesc. Oamenii cu biocîmpul slăbit pot fi supuşi unor acţiuni energetice nefaste din partea propriei case. Pentru ei este cu deosebire important să aibă o casă curată energetic şi să fie o protecţie eficientă.

Apărarea este menirea principală a casei. Dar în afară de asta casa este capabilă să-şi susţină proprietarul să-l ajute şi să-i dea putere. Şi pentru ca ea să devină prietena şi ajutătorul dvs. nu trebuie chiar atît de mult. Puteţi să o faceţi altfel dacă doriţi.

Întîi de toate trebuie să vă iubiţi casa. Am auzit o dată povestea unei femei care a fost nevoită să se mute într-un apartament care nu-i plăcea, întrucît împrejurările vieţii au obligat-o să se grăbească cu schimbul de locuinţă. Din primele zile s-a dovedit că noua locuinţă a păstrat foarte mult din aura grea, întunecată a foştilor stăpîni, care după cum se părea erau foarte puternici energetic. Nopţile nu putea să rămînă singură că o cuprindea o teamă fără motiv, avea coşmaruri grozave. În casă i se părea mereu că simte prezenţa cuiva şi chiar perceţii se strîngeau, se mişcau înspre ea de parcă ar fi vrut ca să o expulzeze pe nedorita stăpînă. Neavînd altă alegere a trebuit să se acomodeze cu situaţia de fapt. În decursul unui an întreg a făcut în mod regulat o purificare energetică a apartamentului învingîndu-şi groaza şi starea depresivă pe care i-o provocau acei pereţi. În cele din urmă eforturile ei au fost răsplătite. Tot ce era întunecat şi înspăimîntător a dispărut din apartament pentru totdeauna, în cămin s-a mutat bucătăria. Acea femeie n-a apelat la serviciile cuiva. Ea însăşi avea un caracter vesel, plăcut, iubea foarte mult viaţa şi după cum povestea despre sine resimţea toate obiectele din jur ca fiind vii, răspunzînd la bine cu bine, la rău cu rău. Propria ei energetică putea în consecinţă să facă minuni cu obiectele neînsufleţite.

Biocîmpul apartamentului în care locuiesc oamenii buni, veseli, este de regulă curat şi bine

echilibrat. Înţelepciunea indiană spune: "Ocoleşte acele familii care trăiesc în corturi". Enervarea, răutatea, mînia, depresia distrug potenţialul bioenergetic pozitiv al omului şi în cele din urmă influenţează echilibrul energetic al casei în care trăieşte. Fiţi convinşi, dacă aţi luat într-o stare de spirit proastă un obiect, oricare ar fi el, chiar şi un ceainic, ceaiul pregătit de dvs. conţine deja în el o părticică din iritarea sau tristeţea dvs. Mergînd în vizită la nişte oameni care pot ţipa unii la alţii în prezenţa dvs., nu numai că vă stricaţi buna dispoziţie dar mai şi luaţi cu dvs. în propriul biocîmp o sămînţă de scandal. Necazurile altora pot fi contagioase ca şi o boală. Este mai bine să evitaţi de a vă întîlni cu oameni care nu vă plac. Este de asemeni interzis să vă împărtăşiţi planurile celor care ar putea să vă invidieze şi să vă dorească nereuşita.

Ce face totuşi o casă cu adevărat locuibilă?

Există apartamente ce amintesc de muzee – în cle domneşte o ordine ideală, mobila arată de parcă numai ce a venit de la magazin, fiecare lucru este la locul lui, totul străluceşte, te minunezi. Dar se poate trăi într-un muzeu? E frumos, fără – îndoială, dar ţi-e teamă să te aşezi a doua oară pe pat ca să nu şifonezi cuvertura, sau să iei o carte din raft ca să nu deranjezi alinierea riguroasă a cotoarelor. Şi dacă este să-i primeşti pe stăpînii unui astfel de apartament se poate observa că ei înşişi nu se simt în largul

lor. În apartament, ca şi la muzeu se percepe o anume atmosferă care nu permite relaxarea şi nu te lasă să-ţi vezi în pace de treburi. Să te ferească Dumnezeu să faci mizerie!

În apartamentul în care oamenii chiar trăiesc, domneşte întotdeauna o oarecare dezordine. Cînd lucrurile sînt folosite şi nu doar privite cu încîntare, ele trebuie să se găsească la îndemînă şi nu într-un loc distribuit cu stricteţe. O împletitură neterminată poate fi abandonată pe speteaza unui divan, cărţile pot fi aşezate pe masă într-un vraf neglijent, pe podea pot sta aruncate jucării de copii şi camera să nu arate deloc dezordonat. Dimpotrivă, se vede imediat că aici trăiesc oameni activi care lucrează şi se odihnesc cu plăcere. De obicei, anume în aceste case îţi face plăcere să vii în vizită. Chiar şi cînd stăpînii nu vă acordă întreaga lor atenţie, spală vasele, de pildă, sau termi-nă vreo treabă neîncheiată, poţi să stai liniştit singur să te joci cu pisoiul. Este plăcut să fii într-o astfel de casă, să-i respiri aerul.

Rău e cînd omul nu-şi iubeşte casa. E rău cănd omul nu are ce să facă acasă. Dacă face doar curat, mănîncă sau găteşte şi în timpul acesta se plictiseşte şi vrea să plece undeva, casa îşi pierde cu timpul tot confortul şi căldura, îşi pierde legătura cu stăpînul ei, devine nelocuibilă. Dar ce-i de făcut veţi întreba? Cum să te forţezi să-ţi iubeşti casa dacă nu te simţi bine în ea, nu-ţi place patul, te irită mobilierul?

Răspunsul la această întrebare este simplu, dacă aveți destulă răbdare și perseverență.

Ocupați-vă de casa dvs. fără să mai amînați.

Totul este în mâinile dvs. Dacă într-adevăr vreți să aveți o casă unde să vă fie drag să locuiți, faceți câteva eforturi și veți fi răsplătit însutit.

Un biocâmp favorabil

Prima întrebare pentru oricine: cît de benefic este apartamentul prin sine însuși în plan energetic? Există în el zone patogene și nu este cumva amplasat într-un loc nefavorabil?

Nu trebuie să vă neliniștiți prea mult pe această temă dacă trăiți într-o casă veche, în secolul al XIX-lea încă se știa unde se poate și unde este interzis să construiești o locuință. Totuși, multele generații de oameni trăind în casă înaintea dvs. și-au adus contribuția la câmpul energetic general. Sarcina dvs. în esență va fi aceea de a purifica spațiul pentru dvs., de a-l amenaja pentru propria dvs. familie.

Nu vreau să spun că fiecare apartament dintr-o casă veche este din capul locului benefică energetic. Dar dacă în ea au trecut deja oameni, chiar ei au putut îmbunătăți sau înrăutăți potențialul ei real.

Zonele geopatogene periculoase nu sînt mari ca suprafață și nu au o influență negativă asupra omului dacă nu se află în ele timp îndelungat.

Numai omul însuşi, acţiunea lui, karma lui pot crea condiţii insuportabile sau dimpotrivă favorabile pentru traiul din casă. Dacă până la dvs. au locuit oameni prosperi, liniştiţi, prietenoşi, biocîmpul trebuie să rămînă curat şi echilibrat.

Dacă însă aici a suferit cineva intens şi multă vreme el a lăsat o urmă neagră. Dacă şi mai rău, o sinucidere sau o crimă a avut loc în casă ele distrug complet echilibrul energetic construit şi acolo se pot instala orice fel de lucruri, pînă şi fantome. Amprenta tragediei rămâne nu doar în casă, ci şi pe lucrurile ce au aparţinut defunctului.

Astfel stau lucrurile cu casele noi şi cu apartamentele în care nu a locuit încă nimeni. Virtutea lor constă tocmai în aceea că sînt curate energetic şi oamenii care se mută în ele pot organiza spaţiul imediat după gustul lor. În schimb, ele se construiesc fără a lua în considerare dacă locul este benefic sau malefic. Din fericire, locurile cu adevărat neprielnice pentru om ca şi zonele cu anomalii nu sînt atît de multe pe Pământ. De acum, dacă vi se pare că apartamentul dvs. nu este din punct de vedere energetic foarte bun nu merită să vă grăbiţi să-l schimbaţi cu altul. Are sens să încercaţi să o scoateţi la capăt cu nenorocul prin mijloace proprii.

Puteţi să schimbaţi in mod autonom condiţiile constituite în folosul dvs. dacă sînteţi un om puternic energetic, activ. Dacă nu vă simţiţi îndeajuns de

puternic vă pot ajuta membrii familiei dvs. prietenii, poate preotul. Totuşi, înainte de trece la orice fel de modificări, încercaţi să înţelegeţi mai în detaliu de ce tocmai dvs. vă simţiţi prost şi neconfortabil în propria casă. Se poate întîmpla că apartamentul nu are nimic de-a face. Dacă vă simţiţi singur, dacă suferiţi din cauza pierderii celor apropiaţi sau a omului iubit, sau vă apasă în general nereuşita propriei dvs. vieţi, lipsa unei munci interesante, a banilor, nici un fel de transformări din casă nu vă vor fi de ajutor. Dimpotrivă, puteţi aduce în casă un asemenea lucru încât va strica şi mai mult situaţia.

Mi s-a povestit o istorie foarte interesantă chiar pe această temă. Într-o familie în care fiica era majoră deja, relaţiile erau de departe nu cele mai bune. Tatăl bea, adesea lipsea nopţile. Mama a încercat la început să acţioneze prin muncă şi lămurire, se certa cu el, apoi s-a apucat şi ea de băut de necaz. În casă era trist, mohorît, se instalase o atmosferă apăsătoare şi fata nu mai vroia să se întoarcă acasă după servici. Stătea pînă tîrziu, la o prietenă numai să nu vadă toate astea. Dar o dată a stat de vorbă cu mama de la suflet la suflet şi au hotărît să aducă în casă, cumva, (confortul) pacea domestică. Au făcut împreună schimbări de decor, au pus perdele noi şi fata a adus acasă un ghiveci cu o floare pe jumătate uscată găsită lîngă containerele de gunoi. Au început să se ocupe de ea, s-o îngrijască. După un timp,

planta şi-a revenit, a înverzit şi chiar a înflorit. Se părea că este un semn bun. Totuşi, atmosfera din casă s-a înrăutăţit considerabil. Tatăl a început să se îmbete criţă, după care a şi plecat de tot de acasă. Toate eforturile s-au dus pe copcă, mama a căzut în disperare.

Una dintre prietene i-a dat fetei un sfat, să se adreseze unei băbuţe – ghicitoare. Poate i-au deocheat familia sau cine ştie ce alte lucruri necurate. Aceea a asultat povestea fetei şi i-a cerut să-i descrie apartamentul. Cînd îi spunea unde se află mobilele, ghicitoarea a văzut locul în care se afla sursa de energie negativă. Era bucătăria. Atunci a rugat-o să-i vorbească detaliat despre toate obiectele care se aflau în bucătărie. Şi lucrul duşmănos pentru casă s-a dovedit a fi nu bufetul de bucătărie şi nu masa ci chiar acea floare pe care o îngrijeam cu atîta atenţie. Băbuţa a sfătuit-o să o distrugă fără-ntîrziere. Floarea, după spusele ei, adunase şi absorbise toată forţa malefică strînsă deja în casă şi începuse s-o producă, amplificînd de cîteva ori nefericirea familiei.

Ea a sfătuit-o să ardă planta iar cenuşa s-o îngroape. Seara tîrziu, jenîndu-se de vecini, mama şi fiica au dus planta pe un maidan din spatele casei şi au aprins un mic foc din resturile care se aflau pe acolo. Au ars complet toate: şi hîrtia, şi bucăţelele de lemn, şi cartonul dar floarea era neatinsă. Femeile au înteţit focul iar şi iar. În cele din urmă le-a apucat

groaza, totil ardea în afară de floare! Nu departe de ele meşterea la maşină şoferul vecinului. Intrigat, s-a apropiat să vadă ce fac ele acolo, a zîmbit sceptic şi s-a oferit să le ajute. Au turnat benzină peste floare, i-au dat foc... şi iar nici un rezultat! Şoferului i-a pierit zîmbetul. Le-a rugat pe femei să se dea într-o parte şi a amenajat cu mijloacele aflate la îndemînă o mică explozie. Numai aşa a reuşit să distrugă planta aducătoare de ghinion. Femeile, speriate, au săpat pe urmă pe maidan o bucată bună de pămînt, ca să nu rămînă cumva rea urmă de cenuşă.

După aceasta, viaţa lor de familie chiar dacă nu s-a aranjat, a luat în orice caz un curs obişnuit. Tatăl s-a întors acasă şi beţiile lui serioase au luat sfîrşit. În casă atmosfera a devenit mai liniştită şi mai plăcută.

Floarea aceasta, în fapt, nu a fost cu nimic vinovată. Ea ar fi putut să joace şi un rol cu totul opus. Dacă ar fi fost adusă într-o casă armonioasă ar fi putut deveni ajutorul şi protectorul acelei case. De vină au fost stăpînii. Nevoia lor bruscă de a face ordine în casă, de a se preocupa de ceva sau de cineva a fost dictată de zădărnicia vieţii lor, de dorinţa de a se separa de propria nereuşită. Ca efect, floarea s-a transformat într-un duşman începînd să concentreze şi să emită energie negativă.

De aceea, dacă aveţi o stare de disconfort nu vă grăbiţi să aduceţi în casă amulete şi talismane, să

atîmați imagini (poze) magice, să schimbați mobilierul sau să vă luați un cîine. Toate acestea se pot dovedi chiar dăunătoare în anumite condiții. Înainte de toate este necesar să vă clarificați motivele discomfortului dvs.

Dar să presupunem că viața personală și viața socială sînt mai mult sau mai puțin în regulă și numai acasă începeți să resimțiți dintr-o dată o oarecare apăsare, o indispoziție. Dormiți prost noaptea, aveți coșmaruri. În apartament se simte uneori prezența cuiva, în colțurile dinspre tavan parcă se îngroașă umbrele și vă este cam urît să ieșiți din camera luminoasă în coridorul întunecos. Vă enervați din nimicuri, simțiți o presiune. Pereții vă apasă și vă vine așa să plecați undeva sau să vă chemați pe cineva în vizită. Dar și musafirii vin la dvs. fără plăcere și mereu se grăbesc nu se știe de ce să plece. Ieșind din casă respirați în' sfîrșit din plin și vă simțiți ceva mai bine.

Toate acestea indică faptul că în apartamentul dvs.s-a instalat o atmosferă nocivă. Dacă starea de discomfort nu este cauzată de atitudinea dvs. față de cineva din casă și dvs. înșivă sînteți liniștit și iubitor de viață înseamnă că de acest disconfort se face vinovat într-adevăr apartamentul.

Este foarte dificil să verificați singur în ce măsură locul pe care este construită casa dvs. este favorabil. Pentru aceasta se cere un specialist, un

clarvăzător, un om cu darul "nuieluşei". La fel de greu este să detectaţi dacă apartamentul este în zonă patogenă. Nu orice om are aptitudini dezvoltate în direcţia "nuieluşei". În afară de această casă sînt multe interferenţe care deformează "reacţia nuieluşei". Aceste perturbări pot veni pe liniile de înaltă tensiune ce se găsesc lîngă casă şi de la aparatura electrocasnică. De aceea, dacă apar dubii serioase este mai bine să apelaţi la ajutorul unui specialist.

Tuturor le este cunoscut specialistul domestic pe probleme de zonă patogenă, pisica, dar nici ea nu poate întotdeauna indica adevărul. Pisicilor le place să stea în locuri ce radiază energie negativă în aceeaşi serie fiind şi zonele patogene. Este bine dacă pisica dvs. doarme în pat, la picioarele dvs., şi nu la cap. Dar cînd pisica este foarte ataşată de stăpînul ei preferă să doarmă la pieptul lui sau şi mai şi pe capul lui indiferent de repartiţia zonei patogene. De aceea lăsînd la o parte specialiştii să vorbim despre ce se poate face de unul singur pentru ameliorarea mediului.

Pentru început aşezaţi-vă în locul dvs. preferat în care staţi de obicei şi uitaţi-vă atent, fără grabă, în jur. Toate obiectele care vă cad sub ochi vă sînt plăcute? Simţiţi armonia în aranjamentul casei?

Omul trebuie să se înconjoare de lucruri care provoacă bună dispoziţie îmbunătăţind prin aceasta echilibrul bioenergeticii. Acestea sînt, desigur, în primul rînd, lucrurile preferate. Nu are importanţă

dacă fotoliul în care vă simţiţi atît de confortabil s-a învechit de mult şi este gata să se dezmembreze. Nu are sens să vă grăbiţi la magazin după unul nou.

Poate că merită să vă faceţi puţin de lucru, să-i schimbaţi tapiţeria, să-i strîngeţi arcurile şi să păstraţi un vechi prieten. Acest fotoliu s-a obişnuit cu dvs. tot aşa cum v-aţi obişnuit dvs. cu el. De fiecare dată cînd aşezîndu-vă aţi simţit plăcere şi v-aţi relaxat, el a absorbit impulsul dvs. energetic pozitiv. Şi de fiecare dată vă ajută să vă destindeţi să vă odihniţi şi chiar să căpătaţi mai multă încredere în viaţă. El vă dă puterea pe care niciodată nu veţi primi-o din altă parte, dintr-un loc de şezut neîndrăgit. Şi el vă iubeşte.

Desigur, odată şi-odată fotoliul dvs. totuşi se va desface. Să încercaţi atunci să faceşi rost în locul lui, de unul la fel sau foarte asemănător pentru a vă fi mai uşor să vă acomodaţi cu el.

Fiecare obiect pe care îl vedeţi trebuie să vă bucure, fie el o piesă de mobilier sau o vază, un tablou pe perete, veselă sau desenul din tapet. Este foarte important pentru starea energetică generală.

Bucuria îi dă omului putere, iritarea i-o ia. Nu trebuie să ţineţi în casă lucruri care vă indispun sau nu vă plac. În orice caz aceste lucruri să nu vă cadă mereu sub ochi.

N-aş vrea să vorbesc de rău aparatura electrocasnică, ea ne uşurează considerabil viaţa, noi ne

obişnuim cu ea şi ne vine greu să ne descurcăm fără ea cîteodată. Practic, nu se poate. Dar din păcate, toate, pînă şi un bec obişnuit, o influenţă proastă asupra omului. Pe lîngă propria radiaţie energetică, străină şi nocivă bioenergiei omului, ea urmează un cîmp ce atrage energia negativă.

Omul însă îşi economiseşte timpul, apoi mai este şi leneş... Desigur nu vă provoc să renunţaţi la aparatura electrică. Nu este posibil. Dar este necesar să-i limitaţi utilizarea. Influenţa aparatelor de iluminat se diminuează cu lustre şi abajururi, care barează drumul radiaţiilor nefaste. Toate celelalte aparate trebuie puse în funcţionare numai în măsura în care acest lucru este inevitabil.

Influenţa negativă a ustensilelor electrocasnice este atenuată de multe plante de interior, ca de pildă cactusul, şi de animale. Neapărat să fiţi atent la aşezarea mobilierului din casa dvs., la colţurile camerelor. Nu stau pe undeva lucruri inutile sau dinpotrivă nu se întîlneşte un loc gol, pustiu?

Într-unul din apartamentele în care am trăit odată, în salon, erau două divane aşezate în unghi drept astfel încît să încapă între ele o masă rotundă. În cameră este foarte spaţios dar am observat că atunci cînd stăteam pe divan cu faţa spre uşi îmi venea să fac schimbări în aşezarea mobilei. Cînd mă aşezam pe alt divan şi aveam sub ochi rafturile cu cărţi nu-mi trebuia nici o reaşezare.

Căzînd pe gînduri am înţeles că mă deranja colţul gol de lîngă uşa din cameră. Doi pereţi erau acoperiţi cu rafturi de cărţi pe al treilea deasupra divanului era atîrnat un tablou, pe al patrulea se afla fereastra cu ghivecele de flori şi numai acest colţ de la uşă rămînea pustiu şi deranja privirea. Am agăţat acolo o mică acuarelă şi nu mi-a mai trebuit nici o mutare.

Tot ce este în casă trebuie să bucure ochiul, totul trebuie să fie armonios. Aceasta este prima condiţie pentru realizarea unui cîmp energetic benefic. În orice colţ v-aţi uita nu trebuie să vedeţi acolo vreo vechitură sau vreun obiect care să stea fără nici un ţel. Armonia este constituită nu numai din frumuseţea lucrurilor dar şi din funcţionalitatea lor. Fiecare lucru din casă trebuie să muncească adică să-şi îndeplinească funcţia. Dacă în cameră se află un scaun pe care nu stă nimeni niciodată acest scaun va strica armonia, vă va enerva în subconştient. De aceea, la aşezarea mobilierului şi la laegerea locului pentru decoraţiuni este obligatoriu să luaţi în considerare funcţionalitatea fiecărui obiect. Tot ceea ce nu folosiţi în mod constant trebuie luat din raza vederii sau pus într-un loc în care prezenţa acestui obiect va fi îndreptăţită. De exemplu, se poate decora bucătăria cu o tavă veche originală de gătit păsări şi chiar de n-o veţi folosi vreodată, la bucătărie va arăta mult mai rezonabil decît în

sufragerie, oricît ar fi ea de frumoasă. Şi aşa să faceţi cu fiecare mărunţiş. Casa dvs. este un organism viu, orice obiect din ea este o parte a acestui organism. Fiecare parte trebuie să muncească. Aceasta este posibil dacă le veţi ajuta pe toate să se aşeze într-un sistem închegat. Doar centrul acestui organism sînteţi chiar dvs.

Verificaţi în ce măsură se îmbină între ele obiectele cele mai diferite din apartament. Se potriveşte culoarea perdelelor cu cea a tapetului şi a tapiţeriei mobilierului? Se armonizează vaza grea cu bibelourile simpluţe de sticlă de alături?

S-ar putea să nu conştientizaţi ce anume din jurul dvs., inobservabil, vă enervează, creînd discomfort. Dar absenţa armoniei din casă are o acţiune inevitabilă asupra stăpînului.

Abundenţa de lucruri îl sufocă pe om în subconştient. Străduiţi-vă să nu adunaţi la un loc prea multe obiecte de acelaşi tip – tablouri, bibelouri sau vase scumpe în cazul în care nu le colecţionaţi. Chiar dacă iubiţi foarte mult, de pildă, cristalul nu are nici un rost să expuneţi tot ce aveţi. Mai bine aşezaţi într-un loc la vedere o vază şi din timp în timp schimbaţi-o cu alta iar restul să-l ţineţi în spatele unor uşi închise. Un singur obiect frumos atrage mai multă atenţie. Este mai uşor să-i vezi toate detaliile, să-l admiri, să-l încarci cu energia ta pozitivă, energia unei atitudini binevoitoare faţă de

el. Dacă alături sînt alte cinci la fel atenţia se dispersează iar cu ea şi energia.

Acelaşi lucru se poate spune despre aranjamentul cromatic al casei. Prea multe culorii vii în décor – perdele, tapet, cuverturi, carpete şi altele, acţionează nefast asupra omului agitîndu-l şi obosindu-l. Sînt mult mai bune nişte culori potolite, solare şi pe fundalul lor o pată – două de culoare vie.

Va trebui să acordaţi atenţie şi gradului de confort al traiului dvs. Facem cîtcodată o mulţime de mişcări inutile care ne iau din forţe numai pentru că nu ne-am gîndit puţin cum să aşezăm mobila în cameră sau vesela pe rafturi la bucătărie. Un mic exemplu – adesea telefonul nostru se află într-un colţ, cartea de telefoane în alt colţ şi pixul în altul. Şi de fiecare dată cînd trebuie să notăm ceva îi spunem celui de la telefon: „Aşteaptă o secundă şi apoi căutăm cîte o jumătate de oră o bucată de hîrtie şi un creion... Oare este atât de greu să ne organizăm traiul astfel încât toate cele trebuincioase să fie mereu la îndemână iar de lucrurile inutile să nu ne împiedicăm mereu? De ce nu facem asta oare? Ne mişcăm încoace şi-ncolo în casă când ne trebuie ceva, ne lovim de colţuri, ne cade vesela din mână, pierdem timpul, ne enervăm, obosim...

Orice cameră din casă se poate împărţi în zone funcţionale şi poate transforma prin aceasta o încăpere în mai multe. Nu mulţi îşi pot permite să

aibă un birou sau un dormitor separat. Se poate însă aşeza mobila în aşa fel încât să fie birou într-un colţ iar în celălalt dormitor. Într-o jumătate a bucătăriei se poate găti, în cealaltă se poate mânca. Fiecare asemenea zonă se poate amenaja într-un mod specific adunînd în perimetrul ei piese de mobilier şi ustensile casnice indispensabile ei.

În camerele împărţite pe zone funcţionale este mult mai confortabil să trăieşti şi mult mai uşor să faci curat. Şi dezordinea este mai puţină în ele. Vă primiţi musafirii de pildă în partea de zi a camerei şi veţi avea de curăţat numai aici, iar restul va rămâne curat. După ce aţi lucrat la birou, numai biroul va trebui ordonat. Iar ordinea în casă nu este mai puţin importantă decît armonia şi confortul. Unul din scriitorii ruşi spunea că ordinea de pe masa de scris ordonează şi gîndirea. Este cu totul adevărat. O cameră intimă, vie, curată, acţionează asupra omului în modul cel mai favorabil, îl ajută şi să se odihnească şi să lucreze.

Şi aşa, armonia, confortul şi ordinea, iată cele trei balene pe care se sprijină echilibrul energetic pozitive. Este ceea ce îi stă în puteri fiecărui om să creeze în casa lui folosindu-se de acele lucruri pe care le deţine. Trebuie doar să priviţi în jur, să vă gândiţi puţin şi să cheltuiţi ceva timp.

Nimeni în afară de propriul stăpîn nu va putea să insufle casei o respiraţie vie, să stabilească o interre-

laţie energetică corectă între lucruri şi oameni. Amintiţi-vă, tot ce faceţi în casa dvs. cu dorinţa de a o îmbunătăţi are un ecou sigur, chiar dacă nu imediat observabil. Fiecare atingere iubitoare, grijulie a unui obiect neînsufleţit, chiar şi un gând bun despre el, îi transmite o parte din energia dvs. pozitivă, din bunătatea dvs. Acest obiect devine cu timpul chiar *al dvs.* şi începe să lucreze pentru dvs. El vă întoarce ceea ce i-aţi dat. Încercaţi şi veţi vedea.

Vă iubesc lucrurile?

„Nu mă iubesc lucrurile. Mobila îmi cere cu insistenţă să o proptesc cu bucăţile de lemn. Un oarecare scaun lăcuit m-a muşcat chiar. Cu plapuma am întotdeauna relaţii complicate. Supa care mi se pune în farfurie nu se răceşte niciodată. Parcă vreo drăcie de monedă sau buton pică de pe masă, se rostogoleşte deobicei sub o mobilă greu de deplasat. Mă tîrăsc pe podea şi ridicînd capul văd că bufetul rîde..."

Este un citat din romanul lui Iuri Oleşa care se numeşte „Invidia". Mi se pare o ilustrare excelentă pe tema relaţiei dintre oameni şi lucruri. Cuvintele le spune eroul principal în numele căruia este scris romanul şi care este un invidios. Scriitorul a intuit foarte bine – pe un astfel de om nu-l pot iubi

lucrurile. El însuşi nu iubeşte pe nimeni şi nimic în această lume. De aceea el nu are noroc niciodată. Nu-i rămâne decât să-i invidieze pe alţii, pe cei care merg prin viaţă uşor şi vesel având un comportament binevoitor faţă de lumea înconjurătoare.

Dar pe dvs., vă iubesc lucrurile? Vă ajută ele să trăiţi sau dimpotrivă vă încurcă?

Lucrurile pot fi atât prieteni cît şi duşmani. Totul depinde de relaţia voastră cu ele. Vorbesc mult despre relaţia bună, iubitoare pentru că este foarte importantă. Trebuie să învăţi să ai o astfel de atitudine faţă de lucruri şi oameni. „Aminteşte-ţi că bucuria este o forţă de neînvins spun hinduşii – tristeţea şi negativismul vor distruge orice lucru de care te apuci. Învinge iubind şi le vei învinge pe toate. Caută cu bucurie şi toate-ţi vor răspunde". Bucuria şi iubirea ne duc înspre unirea cu oamenii şi, în consecinţă, cu Universul întreg.

Dar, deocamdată, nu vorbim despre Univers ci despre ceea ce se află la îndemîna noastră. Această regulă funcţionează şi în viaţa de fiecare zi.

Mulţi dintre cei care au acasă ghivece cu flori ştiu că dacă măcar o dată pe zi le vorbeşte preferatelor tale, le spui măcar o vorbă bună florile vor creşte mai bine. Exact aşa reacţionează la o atitudine binevoitoare obiectele neînsufleţite. Diferitele aparate vor lucra mai cu nădejde şi se vor strica mai rar dacă, utilizîndu-le, le veţi mulţumi pentru

bunele servicii. Desigur rîşniţa dvs. nu vă va auzi. Dar sentimentul cu care o apucaţi, energia dvs. o încarcă creînd în jurul ei un cîmp energetic pozitiv. Nu vă sfiiţi să vă iubiţi lucrurile. Nu vă jenaţi să le sorbiţi. Puteţi s-o faceţi şi în gând, cel mai important lucru este ca gîndul dvs, sentimentul dvs. să fie sincere.

Poate că nu foarte curând dar veţi observa cum se modifică relaţiile dvs. până şi cu propria mobilă. Şi nu are importanţă că această mobilă este veche şi cam deşelată şi aţi fi vrut de mult s-o schimbaţi cu alta. Dacă nu aveţi această posibilitate străduiţi-vă să îndrăgiţi ceea ce deja aveţi.

Cum să faci asta, veţi întreba, dacă nici nu-ţi vine să te uiţi la afurisitul acesta de dulap, dar să-l mai şi iubeşti? Ocupaţi-vă pur şi simplu de el! puteţi să-l revopsiţi sau să-l lăcuiţi din nou. Îl puteţi pune într-un loc unde nu vă sare în ochi. Lângă el puteţi amplasa o mobilă care să se potrivească după stil, culoare şi în combinaţie cu ea va arăta considerabil mai bine. În cel mai rău caz puteţi lipi pe el un afiş colorat – nu ezitaţi să experimentaţi! – şi pune deasupra un ghiveci cu o floare luxuriantă. Întotdeauna se poate inventa ceva pentru a schimba aspectul unui obiect care nu vă place.

Există un adevăr simplu. Omul se ataşează în final de orice fiinţă sau obiect de care a trebuit să se

preocupe. Să presupunem că ați adus acasă un pui de animal și puiul s-a îmbolnăvit. Vindecîndu-l, îl veți iubi cu mult mai tare decât dacă ar fi crescut sănătos și vesel și totul ar fi fost în ordine cu el. Cu obiectele neînsuflețite lucrurile stau desigur altcumva dar în esență este la fel. Ocupîndu-vă de un lucru, tratîndu-l cu simpatie constituiți în jurul lui un cîmp propriu, îl încărcați. Și de fiecare dată atingîndu-l, veți primi un impuls pozitiv chiar dacă nu veți observa aceasta. Spre dvs. se va întoarce propria energie.

Mai mult decât atât, ca în cazul cu floarea despre care am povestit deja, în chip asemănător un obiect încărcat va primi și amplifica biocurenții întregului apartament. Și este mai bine ca încărcătura să fie pozitivă și biocurenții pozitivi.

Sînt cunoscute cazurile în care astfel de obiecte ce posedă un potențial intens pozitiv, au influențat viața și soarta oamenilor aducînd reușita. Cel mai des acestea sînt talismanele – pietre prețioase sau niște obiecte mărunte de tipul pietricelei sau al figurinei animaliere. Mulți dintre noi au, sau au avut asemenea obiecte și le-am luat pentru noroc, plecând la examen sau la o altă treabă dificilă. Și nu este o superstiție, ele într-adevăr aduc succesul. Dacă în apartament se află un astfel de obiect, protectorul casei se poate spune cu siguranță că el va menține mereu echilibrul energetic în deplină regulă.

În familia gazdei mele se păstra o veche rîşniţă de cafea fabricată încă în secolul al XIX-lea. Era transmisă din generaţie în generaţie şi nu era piesă de muzeu, se folosea adesea. Aşa a supravieţuit până în zilele noastre şi reprezentanţii succesivi ai familiei erau foarte mîndri de ea. Nici unul dintre ei, desigur, nu bănuia că o rîşniţă obişnuită de metal poate avea o însemnătate deosebită pentru viaţa familiei. Şi, la un moment dat, l-i s-a propus s-o vîndă. Cumpărătorul colecţiona antichităţi şi suma oferită nu era mică.

Membrii familiei s-au sfătuit şi au hotărât să vîndă rîşniţa. Desigur, le părea rău să se despartă de obiectul îndrăgit dar atunci aveau mare nevoie de bani. Dar nimeni nu putea să-şi închipuie ce urma să se întîmple.

Întâi s-a îmbolnăvit bunica (în fapt chiar ei îi aparţinea rîşniţa). Banii primiţi pentru rîşniţă s-au cheltuit firește cu medicamentele pentru plata infirmierei. Apoi într-un mod neclar în familie au început certurile. Toţi au devenit irascibili, fără rabotare, liniştea s-a dus. Efectul s-a prapogat asupra muncii membrilor mai tineri ai familiei. După un an soţul şi soţia se aflau în pragul divorţului.

Capul familiei, aceeaşi bunică, suferea mult, a încercat mult să-i împace pe tineri, măcar de dragul copiilor şi treptat relaţiile dintre ei s-au restabilit, pacea s-a reinstalat. Totuşi, din casă a plecat pentru

totdeauna un sentiment special de încredere şi apropiere, de intimitate a căminului. Bunica amintindu-şi de ce au pornit toate a înţeles singură că de vină fusese vînzarea rîşniţei. Tinerii, este adevărat, n-au crezut-o, au luat-o în rîs. Şi nici rîşniţa nu mai putea fi recuperată...

Alteori o jucărie comună poate deveni mascota casei sau a copilului dvs. Puterea dragostei, cu deosebire puterea dragostei de copil - doar pentru copil jucăria este vie! - este într-adevăr capabilă de minuni.

Clarvăzătorul şi prezicătorul rus Daniil Andreev, în cartea „ Trandafirul Lumii" povesteşte despre viziunile sale din existenţa de după moarte a oamenilor. După spusele lui se pare că dreptul de a exista nu este doar al organismelor vii. Într-unul dintre pelerinajele sale spirituale el a văzut un paradis al... jucăriilor. Obişnuitele jucării pentru copii, atît de tandru iubite încât cu ele se doarme îmbrăţişat şi sînt hrănite cu linguriţa, primesc atît de multă energie pură, iubitoare, că după încetarea existenţei lor fizice devin undeva, acolo în ceruri, organisme vii! Nu ştiu, eu însumi nu am văzut aşa ceva. Dar cred cu drag că ele continuă să trăiască undeva, aceste întruchipări naive, înduioşătoare, minunate, ale iubirii de copil. Ele sînt concentrate din cea mai pură energie pozitivă.

De aceea nu vă grăbiţi să aruncaţi o jucărie stricată dacă copilul dvs. este legat de ea. Veche şi

urîtă după trecerea dvs., ea îl apără şi îl protejază pe copilul dvs., plătindu-i dragostea cu dragoste, are pentru el rolul talismanului.

Este mai bine dacă viitorul talismanului ajunge în casă, să zicem aşa, de pe raftul magazinului fără să aibă un proprietar anterior. Atunci nu trebuie să fie curăţat de energetica altcuiva şi devine al nostru de la bun început.

Cînd ni se propune să agăţăm în apartament o poză magică, facem rost de o amuletă sau, ca în doctrina Phen – Shui, de „muzica vântului" ni se propune, de fapt, să aducem în casă un obiect care va juca rolul acumulatorului de energie pozitivă. Dar orice amuletă de acest tip este înainte de toate purtătoarea încărcătirii energetice a omului care a realizat-o. De unde putem şti cu ce gînduri şi sentimente a făcut-o? Magia este un lucru cu două tăişuri. Încărçătura pusă în obiect va fi cea care va funcţiona.

Înainte, cînd nu existau linii de producţie şi totul era manufacturat obiectele erau preţuite nu doar pentru măiestria lucrului. „Este făcut cu suflet", „meşterul a pus suflet" aşa se spunea despre obiectele foarte reuşite. Şi era cu totul adevărat. Dar nu trebuie să ii neapărat meşter pentru a şti să „pui suflet" într-un obiect neînsufleţit. De aceea, cea mai bună „amuletă" sînt propriile dvs. mâini, şi cea mai eficientă magie – atitudinea dvs. faţă de lucruri.

Cadouri şi lucruri găsite

Ceea ce se găseşte în casa dvs. este patrimoniul dvs.. El conţine deja pecetea stăpînului sau într-un fel sau altul participă la schimbul energetic general al casei. Sînteţi răspunzători pentru ceea ce aţi realizat cu propriile mîini şi cu atitudinea dvs. faţă de lucruri. În orice caz totul este al dvs. Dar există încă două categorii de lucruri – cadourile şi lucrurile găsite. Ce încărcătură energetică pot avea aceste obiecte şi cum trebuie să ne comportăm cu ele?

Să vorbim întîi despre lucrurile găsite. În tradiţia populară se indică o serie de obiecte pe care este interzis să le luăm de pe stradă şi să le aducem acasă. Înainte de toate acestea sînt acele şi boldurile. Boldurile şi acele fac parte din categoria obiectelor magice. Ele sînt adesea folosite în vrăji, în magia neagră. Cea mai cunoscută şi complicată vrajă – pentru a-l alunga pe om dintre vii, se face o păpuşă din ceară care ulterior se străpunge cu orice. Dar nici nu trebuie uneori figurina de ceară. Ca orice obiect ascuţit, boldurile şi acele sînt conducători şi emitenţi de energie intens negativă. Ajunge un descîntec simplu pentru ca un ac aruncat în drum să-şi poată juca rolul malefic.

Este interzis să culegi de pe jos obiectele de tipul cruciuliţei de la gât. Acelaşi lucru în privinţa

obiectelor de îmbrăcăminte. Tot ceea ce poate fi găsit pe stradă a aparţinut cuiva şi prin urmare păstrează o parte din biocîmpul lui, încărcătura energetică conferită de respectivul om. Îmbrăcămintea se poate spăla, desigur, şi apa va duce răul ca şi binele lăsînd în urmă un fond neutru. Totuşi, asemenea obiecte ca decoraţiunile (bijuteriile) şi cuţitele este mai bine să fie lăsate unde sînt mai departe de nenorocire. Metalul şi piatra sînt capabile să păstreze timp de veacuri potenţialul inclus în ele. În general, orice obiect găsit de dvs. şi adus în casă poate să se dovedească a fi duşman. Amintiţi-vă istoria cu floarea! Cauzele acţiunii negative pot fi foarte diverse şi noi nu sîntem întotdeauna în stare să descoperim legătura dintre mănuşile găsite aseară, de pildă, şi proasta dispoziţie de astăzi.

Cu grijă trebuie să ne comportăm şi cu lucrurile uitate de cineva la noi în casă. Cel mai bine este desigur să le returnăm stăpînului.

Este bine dacă ne vizitează doar prietenii. Totuşi cunosc un caz în care soacra spera să-şi despartă fiul de nevastă. Ea venea la ei în vizită şi lăsa pe după bufet, sau dulap, mici „cadouri" nefaste. Fie un cearşaf murdar făcut ghem, fie o faţă de pernă. Nu ştiu descîntecele pe care le folosea această femeie dar de fiecare dată după vizita ei, între soţi începeau certurile şi unul sau altul se îmbolnăvea. În dorinţa

ei de a strica familia nu se temea nici măcar să-și deoache propriul fiu.

Dacă veți descoperi îm mod neașteptat așa ceva la dvs. în casă ardeți-l imediat. Dacă știți că în vizită vă vine un om care vă dorește răul, după plecarea lui nu vă leneviți, verificați fără întîrziere să nu fi lăsat aftfel de obiecte „uitate".

Când vi se fac cadou obiecte noi puteți să nu vă faceți griji.

Un obicei străvechi – strîngerea zestrei pentru fete – are un sens adânc. Totul trebuie să fie nou, neîntrebuințat vreodată – și lenjerie de pat, și îmbrăcăminte, și prosoape. În caz contrar tînăra familie riscă să primească moștenire și bolile genetice și nereușita familială. Sînt tineri care pot rămâne pentru multă vreme sub influența părinților. Toate lucrurile vechi păstrează în ele un asemenea tip de informație.

De aceea și cu lucrurile pe care le primiți moștenire trebuie să vă comportați atent. Pînă și un obiect precum icoana poate deveni o sursă de necazuri în casă. Este foarte important ca toți ai casei să se poarte bine cu obiectul sacru. Dacă lucrurile nu stau așa este mai bine să țineți icoana în camera dvs. decât în cea comună. Ea nu trebuie să trezească nimănui gînduri negative.

Oamenii din timpurile noastre au pierdut sensibilitatea față de manifestările energetice. Putem lua

o piatră în mâini fără să-i simţim încărcătura negativă, sau să agăţăm pe perete un tablou fără să percepem energia încărcată emanată de el. Apoi pur şi simplu ne doare capul, ne cade totul din mână, ne certăm cu cei din casă, intrăm în nişte încurcături în afara casei... Luînd în considerare aceste lucruri este mai bine să sfinţim la biserică orice lucru primit moştenire sau cadou dacă nu este nou. Apa sfinţită într-un loc sfînt spăla de pe lucruri orice desen energetic.

O atenţie deosebită trebuie acordată lucrurilor scumpe. Pietrele preţioase sînt intens purtătoare de energie. Sînt cele mai puternice talismane şi protectoare şi în acelaşi timp cei mai aprigi duşmani.

Există o părere conform căreia – piatra talisman este mai bine să fie primită cadou decît cumpărată de unul singur. Cîteodată aşa stau lucrurile.

Piatra cumpărată nu poate fi numită neutră chiar dacă nu a avut nici un stăpîn. Ea poartă încărcătura energetică a locului de unde s-a extras, pe lângă încărcătura conferită de structura ei cristalină. De la momentul exploatării pînă la vînzare ea trece prin cele mai diferite mâini. Cu toate acestea cînd o cumpăraţi la magazin ea este neutră faţă de dvs. şi trebuie să treacă un timp, deloc mic, înainte ca ea să vă recunoască de stăpîn.

Şi piatra cumpărată de cineva special pentru dvs., primeşte o încărcătură puternică de la acel om.

De aceea, este foarte important ca ea să fie aleasă și cumpărată cu iubire, cu dorință și cu sinceră de a vă face o bucurie.

Cadourile se fac și ele cu cele mai diverse sentimente. Cineva alege un obiect mai scump, pentru a arăta că pentru dvs. nu-i pare rău de nimic. Iar cineva cumpără un lucru simplu dar cheltuiește o jumătate de zi pentru a găsi ceea ce vă place, își închipuie în acest timp cum vă veți bucura și savurează din timp bucuria dvs.. Ce încărcătură va purta cadoul în primul și în al doilea caz?

Cunosc un caz în care un om a fost foarte multă vreme bolnav primind cadou un inel cu diamant de la niște oameni puțin cunoscuți. Să refuze un cadou atât de scump era imposibil și să nu-l poarte îi părea rău. De însănătoșit noul stăpîn s-a însănătoșit, dar de fiecare dată când îi punea inelul se petrecea un lucru neplăcut: sau își luxa un picior sau își pierdea banii... până cînd nu a fost lăsată piatra în biserică toate acestea au continuat. Iar briliantul este un talisman puternic, el trebuie să aducă noroc în toate, să apere de boli și răniri. Cine știe prin ce mâini a trecut acest inel, cu ce gânduri a fost făcut cadou încît i sau deformat în așa măsură calitățile magice?

Aceste însușiri magice se întâlnesc la fiecare piatră. Safirul, de exemplu, aduce noroc în dragoste, fortifică rațiunea și memoria. Granatul nu este doar piatra dragostei, el vindecă și inflamațiile gîtului și

durerile de cap. Smaraldul, talismanul marinarilor, îi protejează pe cei care navighează pe mare, aduce noroc. În afară de aceasta este cel mai puternic protector al căminului. Ametistul aduce noroc jucătorilor, fereşte de beţie, alungă insomnia. Este capabil să provoace dragostea faţă de acel om care-l aduce în dar. Hematitul îl apără pe stăpîn de orice atac, îl ajută să devină înţelept şi curajos. Ochiul de tigru şi de pisică este tot o piatră – protector împotriva oricărei nenorociri. Malahibitul fortifică forţele spirituale, ajută în căutările cunoaşterii şi înţelepciunii.

Cele mai bune pietre – talisman sînt cele care nu aparţin unei singure generaţii, cele pe care le primiţi de la părinţi şi le transmiteţi copiilor dvs. Ele sînt deja protectoarele neamului, nu doar ale familiei şi casei. Dar asta se întîmplă cu adevărat numai în cazul în care ştiţi sigur că piatra a adus cu siguranţă noroc neamului dvs. Există şi pietre nenorocoase de care stăpînii nu se despart doar pentru că sînt frumoase şi scumpe. Nu este cazul să faceţi aceasta. Nu trebuie să vă pară rău după lucruri – veţi plăti mai mult.

Şi aşa cele mai bune cadouri sînt acelea care se fac cu dragoste. Şi mai bine dacă sînt şi noi. Cu lucrurile vechi este necesar să fiţi atenţi să le sfinţiţi şi în caz extrem să vă adresaţi specialiştilor.

Despre lucrurile furate nici nu poate fi vorba, niciodată ele nu aduc noroc. Iar nenorocirea se poate chema uşor. Mi s-a întîmplat odată să ascult povestea unui hoţ – recidivist care era pur şi simplu zguduit de ce i se întîmplase...

(S-a gîndit să-l prade pe un „sfînt" bătrîn vizionar, sfînt era numit acest om în orăşelul în care locuia şi-i ajuta pe oameni. Tot ce cîştiga bătrînelul prin vindecări trecea în contul caselor de copii dar hoţul nu ştia asta. Furişîndu-se în casă a căutat multă vreme banii şi negăsindu-i a luat cu furie ceea ce a găsit – o mică statuetă de bronz care reprezenta o divinitate şi stătea pe servantă. Hoţului i s-a părut că este un lucru preţios. Dar în chiar prima noapte la el în casă nu a putut să doarmă. Statueta stătea pe dulapul de vizavi şi i se părea că îl străpunge cu privirea. În cele din urmă s-a sculat şi a întors statueta cu faţa la perete. Totuşi, după ce stînd culcat în patul lui s-a uitat la ea după o vreme s-a dovedit că iar stă cu faţa la el. Omul acela nu credea în misticism dar a îngheţat fără să vrea. După cinci minute s-a uitat – necunoscuta divinitate îl privea fără-ntrerupere...)

Restul nopţii, ghinionistul hoţ l-a petrecut la un prieten. Dimineaţa a aruncat statueta cît mai departe ca să scape de necaz. Cine a culeş-o şi care i-ă fost soarta pe mai departe desigur nu ştia. Dar de atunci a jurat să nu mai calce casele oamenilor sfinţi. Mă tot

întreba ce putea fi asta, cum a reuşit statueta să se învîrtă?

Eu nu cred că ea s-a rotit cu adevărat. Totuşi, un lucru care stătuse mulţi ani în casa unui, astfel de om cum era, judecînd după povestiri, acest bătrîn vizionar nu putea să aibă o încărcătură deosebită. Este foarte posibil ca această încărcătură să fi avut şi însuşiri tămăduitoare. (Bronzul ca toate metalele galbene – aurul, arama, – absoarbe energia negativă, distructivă şi radiază energie pozitivă.) Puterea acestei încărcături era de aşa manieră încât putea manifesta o acţiune extrasenzorială asupra psihicului hoţului. În concluzie, el a văzut cum statueta se rotea deşi în mod real nimic de tipul acesta nu s-a întâmplat.

Şi dacă ar fi găsit în el forţa de a nu o arunca ci de a o returna stăpînului toată viaţa lui ar fi putut să se schimbe în sensul cel bun.

MAGIA CURENTĂ

Magia şi vrăjitoria sînt mai aproape de viaţa noastră cotidiană decât ni se pare. În fiecare zi şi-n fiecare ceas, fără să ştim, ne găsim sub acţiunea unor forţe nevăzute când prietenoase, cînd şi duşmănoase. Mai mult, chiar noi influenţăm lumea înconjurătoare. Fiecare gest, gând, sentiment posedă o forţă la care nici măcar nu ne gândim. Dar această forţă acţionează în lume independent de conştiinţa noastră. Astfel creăm în jurul nostru un ambient în care trebuie să trăim.

Este magia curentă, inconştientă. Ea nu-i cere omului nici o pregătire, nici un fel de antrenamente şi cunoştiinţe speciale. O avem chiar de la naştere şi ne folosim de ea uneori spre paguba noastră şi nu în beneficiul nostru. Transmisia energetică pe care o trimitem de la noi în spaţiu pe aceea o şi primim ca răspuns.

Vechea înțelepciune spune: „Cele ce se aseamănă se atrag". În lumea magiei se atrag nu plus cu minus ci, împotriva legilor fizicii, plus cu plus și minus cu minus. Așa încît fiecare om, într-un anume sens, este crearorul propriului destin.

Împrejurările vieții noastre se constituie sub influența personalității noastre. Nu o dată am observat, de pildă, că oamenii suspicioși, neîncrezători nimeresc tot timpul în tipul de situații în care sînt înșelați sau se încearcă înșelarea lor. Când omul așteaptă neplăceri ele, ca regulă, se și întâmplă. Ce să mai vorbim – când tu însuți nu-i iubești pe oameni, nici ei nu te vor iubi. Dacă păstrezi în tine gânduri și sentimente negative, rele, ele vor genera în aură o energetică negativă care va începe să atragă din spațiu același fel de acțiuni negative.

Această magie primitivă nu poate să lucreze și în locuința voastră, în traiul nostru.

Uitați-vă în jur încă o dată și încă o dată. Iată casa dvs., cetatea dvs. Aici sînteți stăpîn mag și vrăjitor. Dar cu ce începe magia de fiecare zi, capabilă să transforme spațiul din jurul dvs., să-l facă viu, cald și bun?

Cum să ne purificăm casa

Cea mai obișnuită curățenie în casă este un act magic, un act de purificare ce poate fi făcut în fiecare zi. Curățenia generală sau renovarea sînt practic înnoiri ale întregului cîmp energetic al apartamentului.

Rezultatele magice ale curățeniei nu sînt întotdeauna vizibile mai ales dacă este făcută mecanic, fără suflet. De aceea ni se pare că nu reprezintă nimic deosebit. Totuși fiecare gospodină cunoaște acel sentiment plăcut cu care se privește prospețimea de după curățenie. Crește buna dispoziție de parcă împreună cu praful și murdăria se spală toate grijile și neplăcerile. În suflet coboară pacea și bunăvoința.

Acesta este deja un rezultat. Și nu degeaba curățenia generală de obicei coincide cu o mare sărbătoare de primăvară. Primăvara este timpul înnoirii al naturii însăși, inclusiv a omului. În Rusia, din vechi timpuri, vremea curățeniei generale este înainte de Paște, luminata Înviere a lui Hristos.

Rezultatele curățeniei depind de dispoziția în care ne ocupăm de ea. Este necesar să vă sugestionați din timp asupra faptului că acum veți efectua chiar un act de purificare a propriei case și nu o simplă ordonare a lucrurilor. Atunci fiecare mișcare

a dvs. va căpăta un sens tainic și veți simți imediat aceasta. Trebuie să vă închipuiți în gând fiecare vînturare a măturii, fiecare mișcare a periei alungă și spală din casa dvs. tot cea cea a apucat să strîngă, întunecat, rău și necurat. Gîndiți-vă luminos, cu bucurie, fiecare atingere a obiectelor din apartament trebuie să fie tandră și binevoitoare.

Nu trebuie să lăsați prin colțuri tot felul de vechituri de care nu vă folosiți. Chiar acolo, împreună cu praful și murdăria se va aduna și va adăsta energia negativă. Verificați tot și dacă nu va-ți folosit de un lucru mai mult de un om, luați-vă îndrăzneala să-l aruncați. Puțin probabil să vă mai trebuiască vreodată. Dacă vi se pare că totuși s-ar putea să vă mai fie de folos găsiți-i un asemenea loc în apartament de unde să nu se mai zărească.

Nu lăsați timp îndelungat vasele murdare. Întotdeauna este mai bine să le spălați imediat după utilizare, mai ales după vizita unor musafiri. Orice murdărie atrage din spațiu necurăția energetică. Iar pe vase oamenii își lasă urma energetică și ea poate să se dovedească de orice fel.

Vasele plesnite trebuie aruncate imediat, fără regrete. Orice plesnitură sau ciob emană energie intens negativă. Circulă chiar părerea că prin vasele plesnite se duce bunăstarea casei.

După curățenie sau în timpul ei apartamentul trebuie bine aerisit. Este foarte important să se țină

în ordine şi curăţenie dormitorul care trebuie aerisit în mod regulat. Omul care doarme este cu deosebire lipsit de apărare în faţa oricărui fel de acţiune energetică.

Aşa trebuie să fie curăţenia obişnuită de fiecare zi. Dar dacă faceţi o curăţenie cu scopul vădit de a purifica apartamentul, deoarece simţiţi că în el s-a acumulat într-adevăr ceva întunecat, ce acţionează în mod neplăcut asupra dvs., este neapărat necesar să adăugaţi încă o serie de măsuri.

După ce aţi spălat podeaua şi aţi aerisit, vă spălaţi. Apoi stropiţi întregul apartament cu apă sfinţită. Udaţi-vă cu ea pe faţă şi mîinile şi lăsaţi-o să se usuce pe piele.

Ulterior aprindeţi o lumînare obişnuită şi treceţi cu ea prin fiecare cameră ţinînd-o cît mai aproape de pereţi şi mobilă şi nu scăpaţi nici un colţ. Pe ferestre şi uşi pot fi făcute cruci cu lumînarea aprinsă ca la închinare.

Peste noapte trebuie aprinsă în fiecare cameră o lumînare de biserică, repetînd gestul trei nopţi consecutiv. Un sentiment neobişnuit de plăcut apare adormind după o astfel de curăţenie.

Se mai poate afuma camera cu o rămurică de sunătoare, cuilin şi ienupăr.

Cel mai important este ca în fiecare minut al curăţeniei să vă amintiţi de ce faceţi toate acestea şi să vă înlăturaţi mintal „murdăria" din spaţiul ce vă

înconjoară. Adesea un astfel de ritual este suficient pentru a curăța complet biocîmpul apartamentului. Dacă acestea nu v-au ajutat imrdiat, puteți repeta procedeele de două trei ori în decursul unei luni. Multă vreme după aceea apartamentul va fi absolut curat dacă dvs. înșivă nu veți aduce „murdărie" în urma certurilor cu cei din casă sau în virtutea unei stări depresive.

Musafirii indezirabili sau oamenii care nu vă iubesc în taină pot de asemenea lăsa, și, de regulă, lasă, după ei o urmă negativă. De aceea, după plecarea oricăror musafiri este mai bine să spălați imediat podelele și să aerisiți apartamentul. După cearta cu ai casei este dorit să faceți același lucru.

În general musafirii nu trebuie lăsați să intre în camerele copiilor și în propriul dormitor. Dacă nu aveți o cameră separată pentru primirea musafirilor, atunci, după plecarea lor pe lângă spălatul podelelor, trebuie să le faceți baie copiilor și să faceți un duș dvs. înșivă.

Țineți minte, curățenia și ordinea în casă este zălogul curățeniei și armoniei din spațiul energetic ce vă înconjoară. După felul în care vă influențați apartamentul curățîndu-l așa vă va influența el ajutîndu-vă să vă concentrați și să vă faceți ordine în gîndurile și sentimentele proprii.

Magia culorii și a desenului

În alegerea gamei cromatice pentru decorarea apartamentului este necesar să vă conduceți, în primul rînd, după propriile pasiuni și gînduri.

Uneori oamenii urmează indicațiile modei și în consecință trăiesc sub acțiunea iritantă a decorului care, în secret, nu le place. În afară de aceasta fiecare culoare are o anume încărcătură energetică. Decorarea coloristică a casei influențează dispoziția și ne creează starea de spirit.

Ce este aceea culoare? Din programul școlar știm că este reflectarea și absorbția luminii. Obiectele nu au ele însele o culoare. Ele doar posedă capacitatea de a reflecta o parte a spectrului luminii și de a absorbi altă parte a lui. Nu degeaba se spunea că noaptea toate pisicile sînt negre (cenușii). În întuneric toate obiectele sînt egal de negre. Nu există lumină, nu există culori.

Culoarea este determinantă prin structura chimică și fizică a obiectului. Și ea ne povestește ce tip de energetică deține obiectul respectiv.

În diferitele perioade ale vieții omul este atras fie de culori vii, fie de culori pale. Acesta depinde de starea de spirit în care se găsește el însuși. Și dacă se aleg corect culorile pentru decorarea apartamentului,

ele îl ajută pe om să capete echilibrul psihic și prin urmare să-și consolideze echilibrul bioenergetic.

Copiilor le plac culorile vii, pure. Copilul este o personalitate unitară, el nu cunoaște încă problema contradicțiilor interioare și trăiește în acord cu el însuși. De accea propria lui energetică este curată și el primește nemijlocit energia culorii pure. Omul armonios cu un biocîmp bine echilibrat este apărat de influențele exterioare și de obicei nu caută energia lor. De aceea, astfel de oameni preferă tonurile pastelice, discrete. Dar se întâmplă și așa că omului toată viața i s-a impus și i s-a imaculat ideea că discreția și sobrietatea sînt mai bune decât caracterul viu al culorilor. În adîncul sufletului un astfel de om ar vrea să se îmbrace mai colorat și să-și decoreze casa în tonuri aprinse dar nu se hotărăște pentru că el consideră aceasta o manifestare de prost gust. În realitate el are nevoie de un supliment energetic, pe care i-l poate da o culoare vie, pură. Nu trebuie să ne jucăm cu astfel de dorințe. Schimbarea decorului din apartament vă poate ajuta foarte mult. Nu este desigur, obligatoriu să faceți dintr-o dată transformări revoluționare și în loc de tapetul roz pal să lipiți unul roșu. Este suficient să introduceți cîteva pete de culoare aprinsă – să schimbați perdelele, de pildă, să atîrnați un tablou, să cumpărați un abajur nou. Odată, ca musafir, am văzut cercevele vopsite în roșu. Neobișnuit și foarte frumos. Ramele roșii se

potriveau de minune cu florile de pe pervaz. Nu erau prea stridente şi confereau camerei un aer sărbătoresc, deşi tot restul decorului era modest. Stăpîna casei a recunoscut că de cîte ori se apropia de ferestre întotdeauna i se ridica moralul. Şi chiar dacă nu se obişnuieşte să se vopsească ramele în roşu pe ea o bucură şi asta este principalul...

Avea întru totul dreptate. Nu este cazul să vă ruşinaţi de propriile pasiuni. Poate că v-am învăţat întreaga viaţă că „deşteptului îi place în clar, prostului în roşu" (deşteptului cilibiu – prostului purpuriu) dar cîteodată este mai bine să ii prost şi să trăieşti în armonie cu tine decât să ii deşteptul care mereu este nemulţumit de ceva.

Culoarea roşu – aprins este în mod simbolic legată de sînge. Influenţa ei este aptă să accelereze pulsul omului. Energia ei impulsionează, stimulează mişcarea, creşte apetitul, excită sexualitatea. Ea determină iniţiativa chiar la un om cu iniţiativă redusă.

Totuşi în proporţii mari, culoarea roşie poate obosi şi irita. Doar nu întotdeauna în fiecare clipă a vieţii ne este necesar un stimulent atît de intens. Culoarea roşie acţionează ca un semnal de alarmă care îl pune pe om să fie mereu vigilent. Dar dacă aveţi nevoie să fiţi mereu impulsionat, măriţi numărul de obiecte colorate în roşu, din casă. Utilizaţi şi

elemente roșii în vestimentație. Culoarea roșie pe lângă cele de mai sus îl apără pe om de deochi.

În țările orientale, de exemplu, copilașilor li se leagă la încheietura mîinii mărgeluțe roșii pe o ațișoară pentru a-i feri de căutătura rea. Dacă veți purta întotdeauna pe dumneavoastră sau la dumneavoastră ceva roșu, măcar un petic de țesătură roșie, veți fi apărat de răutatea omenească, și vă veți enerva mai puțin.

Această culoare nu trebuie utilizată în mod excesiv. Dacă aveți un copil moale, încetinit, (retardat) de exemplu nu are rost să decorați camera copilului complet în tonuri roșii. Mai bine cumpărați-i mai multe jucării de culoare roșie și galbenă.

Culoarea roșie atrage atenția ca nici o alta. Energia ei îl determină pe om să se adune, să se concentreze. Stimulează activitatea cerebrală și ajută la soluționarea problemelor dificile. Galbenul este culoarea cea mai caldă, „solară", energia lui este înrudită cu însăși energia soarelui. El contribuie la realizarea unei atmosfere intime, casnice și în același timp ca și culoarea roșie nu-l demobilizează pe om ci, dimpotrivă, îl activează.

Cu cît nuanțele culorilor roșu și galben sînt mai pale și mai discrete cu atît mai lină, mai caldă și „intimă" este energia ce izvorăște din ele.

Portocaliul face și el parte din culorile care-l activează pe om. Energia lui bucură sufletul, creează

o atmosferă sărbătorească. Este cel mai aproape de energia veselă, jucăuşă a copilului. Denumirea lui vine de la portocală, varianta oranj desemnînd în franceză acelaşi lucru. Iar acest fruct seamănă în acelaşi timp şi cu un mic soare şi cu o minge de copil, are deasemenea un minunat gust dulce şi un puternic, chiar pătrunzător, miros proaspăt. Culoarea portocalie este suculentă şi veselă cum este şi portocala.

Filozofia chineză recomandă utilizarea acestor culori, în special a celei roşii, pentru atragerea energici Ţi. Este însăşi energia vieţii, activă şi constructivă, ea iubeste culorile vii.

Liniştea şi odihna vă vor fi dăruite de culorile reci (albastru şi verde) şi nuanţele lor.

Culoarea verde este simbolic legată de plante – iarbă, arbori, iar albastrul – de cer. Energeticii unuia şi celuilalt îi sînt specifice liniştea şi seninătatea doar că sînt puţin diferite.

Ca şi cerul albastru şi azuriu (bleu) creează senzaţia de infinit, de spaţiu nelimitat, îndepărtat de om. Este liniştea filozofică, contemplativă. Energia culorii albastre este plină de prietenie, de forţă ea inspiră încredere dar este mai rece decît energia verdelui.

Vegetaţia este investită cu viaţă ca şi noi toţi. Ea este mai apropiată de om decît cerul şi de aceea energia culorii verzi este cea mai neutră din toate în

raport cu omul. Ea înlesneşte odihna în mai mare măsură, relaxează, insuflă speranţă. Culoarea verde în opoziţie cu roşul este capabilă chiar să încetinească pulsul. Medicul recomandă să priviţi ceva verde pentru a vă odihni ochii obosiţi de o lectură îndelungată sau pur şi simplu dacă aveţi vederea slăbită cel mai bine este să contemplaţi vegetaţia.

Energia culorii violete poartă în sine o pace adîncă, aproape cosmică. Ea este uşor melancolică, iar în proporţii mari culoarea violet pură este capabilă să provoace depresie. Dar dacă aveţi un temperament prea furtunos, influenţa ei răcoritoare poate să vă mai reteze din elanuri şi să armonizeze atmosfera casei.

Nici un om sănătos la cap nu se va apuca să se înconjoare de multe obiecte de culoare neagră deşi energia culorii negre are două sensuri. Obiectele de culoare neagră absorb tot spectrul luminos. Practic, ele le conţin pe toate cele şapte culori ale curcubeului dar acest amestec generează haosul, întunericul, murdăria. Culoarea neagră trezeşte adesea gînduri sumbre, îl apasă pe om. Totuşi, ea se foloseşte şi în momente festive, fiind o culoare a eleganţei şi nobleţei. Deosebit de fastuoasă este combinaţia negru-alb.

Albul este opusul direct al negrului. Un obiect alb reflectă tot spectrul luminii şi energetica lui este cea mai curată din toate. Deşi această puritate îl poate şi ea apăsa pe om, care adesea nu este capabil nici să o perceapă (admită) nici să-i corespundă.

În povestioara unui scriitor de peste hotare am citit despre un om care dorea cu patimă să atingă desăvîrșirea spirituală și a „inventat" o teorie prin care s-a înconjurat numai cu obiecte de culoare albă sau în nuanțe pastelate extrem de delicate. El a presupus pe bună dreptate că tonurile deschise îl influențează în chip nobil pe om. Dar noaptea eroul acestei povestiri organiza în taină orgii scabroase. Influența înălțătoare a decorului s-a dovedit a nu fi pe măsura puterilor lui...

În unele țări asiatice culoarea albă este culoarea doliului, cum este la noi negrul, și acest lucru nu este lipsit de sens.

Decorarea cromatică a apartamentului va fi o modalitate corespunzătoare de a-i crea biocîmpul de a-i influența biocîmpul stăpînului. Pentru fiecare cameră, în funcție de menirea ei, trebuie aleasă o gamă proprie. Pentru dormitor, de pildă, sînt potrivite culorile liniștitoare, pentru bucătărie, cele stimulatoare.

Totuși, la alegerea culorilor este neapărat necesar să fie luate în considerare gusturile și preferințele tuturor membrilor familiei. Este mai bine, desigur, cînd fiecare are camera lui pe care s-o poată decora în mod propriu. Dar dacă nu este posibil, înseamnă că orice detaliu al interiorului trebuie deliberat împreună.

În cele din urmă uniunea familială și pacea din casă sînt mai importante decît orice pentru realizarea unui biocîmp favorabil. Și nu este deloc necesar să se amenajeze sufrageria, de pildă, cu totul în roșu sau albastru; este de-ajuns să amplasați în ea cîteva obiecte colorate în nuanța dorită de dumneavoastră pentru ca spațiul energetic comun să aibă un efect pozitiv și asupra dumneavoastră.

Vreau să adaug aici, pentru că este momentul, cum pentru oamenii singuri fotografiile rudelor și ale celor apropiați atîrnate pe perete au o influență foarte bună asupra energeticii apartamentului. Cîndva, în multe case pereții erau decorați cu galerii întregi de astfel de portrete. Nu merită să ne gîndim dacă este modern sau nu acum. Pur și simplu faceți așa dacă vă simțiți singur. După cum am spus deja totul în jur, ce se află în raza vederii, trebuie să vă fie plăcut și drag. Și este mai bine să priviți chipurile zîmbitoare ale rudelor decît pereții goi.

Acordați de asemenea atenție desenului de pe tapetul dumneavoastră, perdele, covoare etc. Nu este bine dacă el conține triunghiuri și alte figuri cu forme ascuțite. Unghiurile ascuțite din desen sînt de asemeni surse de energie intensă și influențează negativ biocîmpul. Ele îi provoacă omului o stare de alarmă chiar dacă el nu are o sensibilitate energetică deosebită, îi strică buna dispoziție, diminuează to-

nusul. Cercurile și ovalele, dimpotrivă, prin forma lor închisă acționează liniștitor.

Înaintașii noștri obișnuiau să decoreze tavanele cu stucatură, pe tapet imprimau complicate motive în arabesc. Ei aveau cu mult mai multă sensibilitate și receptivitate în ce privește conținutul energetic al spațiului deși era posibil să nu fi știut cum se numea aceasta. Arhitecții și pictorii descopereau intuitiv acele decorațiuni care îi conferă omului cea mai mare doză de energie pozitivă. Iar acestea sînt întotdeauna curba lină, cercul, spirala și în nici un caz unghiul ascuțit.

Dacă doriți să vă decorați pereții cu tablouri nu trebuie, de asemenea, să alergați după modă. Este obligatoriu să rețineți că operele de artă, prin forța naturii lor, au asupra omului o influență energetică cu totul considerabilă. Pictorul pune în creația sa o încărcătură de lucru puternică, care ulterior este alimentată în mod constant, de sentimentele, gîndurile și emoțiile privitorilor. De aceea, nu atîrnați niciodată în casa dumneavoastră un tablou al cărui conținut nu-l înțelegeți, abstract, de pildă. El poate fi foarte frumos, poate crea o anumită stare de spirit, dar dumneavoastră trebuie să fiți convins că acea dispoziție pe care v-o conferă este favorabilă pentru dumneavoastră.

De asemenea, nu-și are locul în casă o pictură cu conținut sumbru, trist. Ea poate fi genială, dar o

astfel de pictură este bine să fie privită o dată, în muzeu. Nu este deloc nevoie ca ea să formeze în casa dumneavoastră o aură sumbră.

Și este absolut contraindicat să țineți în casă picturi cu conținut demonic, redări ale unor monștrii, demoni și malformați. Ei înșiși au asupra omului o influență extrem de negativă și în plus atrag în casă tot felul de murdărie. Nu uitați, ce se aseamănă se adună. Fiecare obiect din apartament contribuie în mod permanent la schimbul energetic interior. Această contribuție trebuie să fie pozitivă. De aceea, țineți sub privirea dumneavoastră numai producții artistice care provoacă gînduri și sentimente luminoase, vesele sau neutre, liniștitoare.

Amplasarea mobilierului

Înainte de a stabili cum să amplasați mobilierul în apartament ar fi bine să-i testați biocîmpul și să încercați să determinați zonele favorabile și nefavorabile.

În vechime se aducea întîi în casă o pisică și se urmărea comportamentul ei. Totuși, pisicile de astăzi, mai ales cele trăitoare în condiții urbane, se pot manifesta felurit. Obișnuite cu o incintă închisă ele se tem de locurile necunoscute. De aceea, nu te poți neapărat baza pe o pisică. Mai bine încredințați-vă

propriului fler și încercați să faceți o verificare prin mijloace proprii.

Dacă vă pregătiți să vă mutați într-un apartament nou, este mai bine să-l controlați după asfințitul soarelui în perioada crepusculară a zilei. La timpul respectiv omului i se acutizează sensibilitatea iar spațiul energetic din jurul nostru începe să trăiască o viață cu deosebire tensionată. Iar dacă în apartament nu este tocmai bine veți observa neapărat aceasta.

Nu vă grăbiți în timpul testării. În primul rînd, nu vă concentrați asupra virtuților sau neajunsurilor apartamentului ci asupra senzațiilor pe care le resimțiți, literalmente de la trecerea peste prag. Aspirați ușor aici? Nu aveți impresia că tavanele și pereții vă apasă?

Această senzație poate să nu aibă nici o legătură cu înălțimea tavanelor și mărimea camerelor. Există apartamente în care se respiră uimitor de ușor și camerele par luminoase, indiferent dacă dincolo de ferestre strălucește soarele sau nu. Am trăit și eu odată într-un asemenea loc. Locatara de dinainte mi-a făcut cîteva vizite cerîndu-mi permisiunea de a sta puțin pentru a se odihni – îi era tare dor de fosta ei cameră. Am locuit acolo nu mai mult de un an dar cînd m-am mutat mi s-a făcut și mie dor. Camera era neobișnuit de confortabilă prin ea însăși fără nici o contribuție umană.

Acestea sînt apartamentele bune. Se pot întîlni în orice clădire, amplasată oriunde. Este posibil ca aura să fi fost curată și luminoasă grație foștilor proprietari și atunci, desigur, ea se poate strica cu timpul. Dar se-ntîmplă că însuși amplasamentul tuturor încăperilor din apartament realizează o circulație a energiei uimitor de bună. Această amplasare poate fi dintre cele mai diferite – nu există nici un fel de reguli speciale, dar lucrul cel mai important e că omul care intră în apartament are imediat sentimentul că este un spațiu deschis, luminos și plăcut. De parcă pereții emit lumină...

Un apartament „rău" creează impresia opusă. Este mai bine să renunțați la a vă muta dacă locuința vi se pare întunecoasă și apăsătoare, dacă nu vă simțiți aici în apele dumneavoastră și apare dorința de a o părăsi cît mai repede. Apartamentul poate să vi se potrivească după dimensiuni și împărțirea camerelor dar veți fi nevoit multă vreme să curățați aura și se poate întîmpla să nu vă fie de-ajuns propriile forțe.

Zonele favorabile și nefavorabile din interiorul apartamentului pot fi de asemenea intuite, acest lucru stă în putința omului. Una din cele mai importante alegeri este cea a poziționării patului, alegerea locului în care veți dormi. Dacă aveți o asemenea posibilitate ar fi bine să dormiți o noapte două pe podeaua noului apartament pentru ca instinctiv, în

vis, să găsiţi locul cel mai potrivit pentru dumneavoastră şi să vă aşezaţi cu capul pe direcţia corectă.

Cînd copilaşul dumneavoastră se foieşte în somn, îşi aruncă păturica şi se aşează de-a curmezişul pătuţului ba chiar şi cu picioarele pe pernă el face exact aceasta, îşi caută poziţia bună şi o găseşte. Puteţi avea încredere în copil. Dacă se întoarce mereu în pătuţ este mai bine să-l reaşezaţi în poziţia necesară.

Aveţi grijă ca pe deasupra patului să nu treacă o grindă a tavanului. Muchiile ei ascuţite pot deveni o cauză a unui somn neliniştit sau chiar a unei îmbolnăviri.

Zonele patogene se detectează cel mai bine prin metode experimentale. Dacă dormiţi prost şi nu prea vă simţiţi bine dimineţile nu întîrziaţi să vă mutaţi cu capul şi picioarele sau chiar să reaşezaţi patul de cîteva ori, pînă nu veţi găsi locul în care vă simţiţi bine. Dacă şi fără acestea dormiţi minunat atunci puteţi să nu vă mai preocupaţi de zonele patogene.

Alte cîteva sfaturi – este interzis să dormiţi cu capul în colţ. Patul ar fi bine să fie astfel amplasat încît cel ce intră în cameră să nu vă zărească imediat. Conferă un sentiment de apărare.

Nu este voie să puneţi la picioare o oglindă. Despre oglinzi vom vorbi separat.

În general, în ce priveşte somnul, desigur că un adult îşi schimbă greu obiceiurile, dar pe copii

trebuie să-i învățăm de la cele mai mici vîrste să adoarmă pe partea dreaptă, cu mîinile împreunate sub obraz. Această veche tradiție are rațiunea ei – inima și plămînii nu trebuie presați, respirația să fie liberă iar palmele împreunate egalizează energetica și au un efect liniștitor asupra copilului.

Nu există apartamente fără colțuri, numai în unele case foarte vechi, rar, se găsesc camere rotunde și ovale. Dar pentru a neutraliza influența colțurilor se poate pune, de exemplu, în colțul camerei o plantă de mari dimensiuni. aproape un pom, într-un giveci mare, în genul trandafirului chinezesc, care va opri excelent drumul radiației intense. Se poate așeza și o mobilă astfel încît să taie unghiurile – pentru un asemenea scop sînt foarte potrivite dulapurile nu prea mari, toaletele, mașinile de cusut cu picior. Se poate pur și simplu pune în colț o oglindă. Înainte nu se atîrnau niciodată icoane pe o suprafață netedă, se amenaja un colț sacru.

O veche superstiție spune să nu te așezi la colțul mesei, șapte ani nu vei avea noroc. După cum vedeți și ea are o bază. Sînt mult mai favorabile pentru biocîmpul apartamentului mesele rotunde (pe lîngă absența colțurilor ascuțite, ele creează un sentiment de mai bună comuniune) și în general mobilele cu unghiuri rotunjite.

La așezarea mobilei este obligatoriu să vă amintiți că nu există o atmosferă plăcută fără

confort. Iar confortul nu există cînd mobilele sînt îngrămădite și casa plină de lucruri inutile. Pentru a crea în cameră senzația de spațiu și a-i permite energiei să circule liber, trebuie să rămînă în ea locuri degajate de mobilă și lucruri. Este mai bine ca ele să se găsească în centrul camerei unde arată mai plăcut și este mai ușor să te deplasezi. Eu spun mereu că omul trebuie să aibă loc să danseze. Chiar dacă nu o face niciodată...

Lăsați-vă loc în mijlocul camerei să dansați!

Împărțindu-vă camera pe zone funcționale: sufragerie, de lucru, pentru odihnă, veți reuși foarte bine să așezați mobilierul în lungul pereților sau să concentrați majoritatea obiectelor într-o singură parte a camerei. Nu amplasați față în față (pe pereții opuși) mobilă voluminoasă, de pildă, șifonier și servantă, divan și birou. Crează impresia de înghesuială și face să pară camera îngustă.

Pentru împărțirea camerei în zone se pot folosi divanele, birourile, stelajele nu prea înalte, plasîndule transversal, perpendicular pe pereți. Piesele mari de mobilier este mai bine să nu fie utilizate în acest scop întrucît opresc lumina. Iar luminozitatea este foarte importantă pentru realizarea unui biocîmp benefic. Cu cît aveți mai multă lumină în apartament cu atît este mai bine. În mod ideal nici un colț nu trebuie să rămînă întunecat. Întotdeauna se poate pune o lampă în plus, agăța o nouă aplică sau atîrna

de tavan un bec sub un mic abajur, deasupra mesei. Lumina atrage energia pură, luminoasă, în colţurile întunecoase se strînge energia negativă.

Cu toată complexitatea Phen-Shui, există în această învăţătură mijloace îndeajuns de simple pentru constituirea unei amenajări armonioase a casei. Unul din ele este schema Ba gua. Ea vine din „I Ţing", cartea chinezească a schimbărilor şi poate fi aplicată în planul casei dumneavoastră. Multă vreme am fost destul de sceptic în privinţa Ba gua dar mereu am nimerit sub fermecătoarea ei simplitate. Te cucereşte desigur cînd orice casă sau încăpere poate fi împărţită sau conturată cu octogonul Ba gua în nouă zone, care-ţi vor spune cum să-ţi faci o soartă fericită. Cea mai importantă este zona a noua sau centrul octogunlui. Centrul încăperii fără mobilier este ca un trup fără inimă, ne învaţă Phen-Shui. Prin urmare, se înţelege nu punctul geometric ci locul care se vede în primul rînd cînd intri. După cum inima alimentează întregul corp aşa şi aici trebuie să clocotească mereu viaţa. Aici se întîmpină oaspeţii şi aici îşi petrece marea parte a timpului familia chineză. Dar centrul nu are voie să fie îngrămădit, de aici se răspîndeşte în toate părţile energia Ţi.

Să intrăm în cameră sau în casă, dacă ea există, desigur, - uşa este întotdeuna în zona carierei. Dacă doriţi o avansare la servici lăsaţi spaţiul de la intrare

liber și permiteți ușii să se deschidă în totalitate fără să se împiedice de obiecte. Acum să privim întreaga încăpere circular de la stînga la dreapta. Imediat după carieră se află zona cunoașterii. Dacă doriți să deveniți sau să rămîneți deștept amplasați aici biblioteca și biroul. Toate controversele și problemele este mai bine să le rezolvați în zone următoare a cercului – zona familiei. Nu vă ajung banii? Atunci ocupați-vă puțin de zona averii. Colțul stîng îndepărtat al camerei este ea. Plasați aici ceva metalic, puneți un acvariu sau o lampă cu picior – ele vor atrage energia Ți. Vizavi de zona intrării este zona onorurilor. Locul ce poate fi consacrat fotografiilor, diplomelor, premiilor, actelor oficiale. În colțul drept îndepărtat se află cel mai bun loc pentru întîlniri, este zona căsnicici. Ca urmare, după zona căsătorici se află zona copiilor. Nutresc speranța că nici unui hoț nu-i va trece prin minte să ia în mîini această carte întrucît exact în zona copiilor se recomandă păstrarea lucrurilor prețioase ale familiei. A mai rămas doar colțul drept apropiat – zona învățătorilor. Dacă vreți să vă ajute în mod concret un om oarecare puneți-i în această zonă fotografia sau horoscopul. În toate casele în care am trăit mi-am pus neapărat mărunțișul în colțul bogăției. N-a avut pînă acum rezultat dar eu tot îl pun și continuu să sper...

În fiecare zonă, în funcție de ceea ce nu vă ajunge în viață – reușita în căsnicie sau banii – se pot

pune sau atîrna anumite obiecte care vor atrage acolo energia Ţi şi vor intensifica acţiunea ei în domeniul respectiv. Poate fi o floare cu frunze mari rotunde, o farfurioară cu mărunţiş, fotografia unei perechi de îndrăgostiţi sau a unui copil frumos. Zona în chestiune trebuie să fie neapărat bine luminată. Energia Ţi iubeşte lumina şi culorile vii.

În fiecare apartament se-nţelege există o toaletă şi poate o baie. În oricare din zonele mai sus enumerate s-ar afla trebuie neapărat urmărit ca uşa lor să fie mereu închisă – doar apa curgătoare îndepărtează energia Ţi. Şi mai bine este să atîrnaţi pe aceste uşi oglinzi pentru ca Ţi reflectîndu-se să treacă spre alt loc al apartamentului.

Orice om are în aprtament locul lui preferat. Ne alegem asemenea locuri intuitiv şi aceasta este foarte important. Locul preferat poate fi considerat zona benefică personală. El vă conferă energie, vă ajută să vă relaxaţi şi, dimpotrivă, să vă adunaţi şi să vă concentraţi. Chiar vizavi de locul preferat puteţi să atîrnaţi un mic tablou plăcut ochiului, să puneţi vaza îndrăgită, un buchet cu flori sau un ghiveci cu plante, în funcţie de peretele spre care staţi cu faţa. Aceasta va amplifica buna lui influenţă pe care o are asupra dumneavoastră.

Este mai rău dacă stînd în locul preferat vă aflaţi cu spatele la intrare. Dar de obicei nu se întîmplă

așa. Corpul nostru ne sugerează singur poziția în care ne simțim mai apărați, mai în siguranță.

Uneori are importanță și ceea ce se găsește dincolo de perimetrul apartamentului și spre ce stați cu fața. Una din cunoștințele mele a schimbat în viața ei nu puține apartamente. În fiecare dintre ele avea un asemenea loc îndrăgit. Odată a observat din întîmplare că în direcția spre care era orientată cu fața se afla nu departe de casă o biserică. Femeia chiar se afla într-o asemenea perioadă a vieții în care i se adresa des lui Dumnezeu și i s-a părut important că stă cu fața la biserică. Trezindu-i-se interesul ea a verificat pe harta orașului amplasamentul tuturor locurilor preferate anterioare din apartamentele în care stătuse pînă atunci. S-a dovedit că întotdeauna se așeza cu fața spre cea mai apropiată biserică, fără să bănuiască măcar ! Așa încît nimic nu este lipsit de motivație în viața noastră și însăși alegerea locului preferat din casă este condiționată de pricini neînțelese pentru noi dar de o mare însemnătate.

Nu știm întotdeauna de ce ne comportăm așa sau altfel, de ce alegem asta și nu alta. Dar alegerea noastră nu trebuie mai puțin respectată. Intuiția, înțelegerea instinctivă, adesea este mai puternică și mai inteligentă decît rațiunea noastră.

Ce reflectă oglinzile?

Despre oglinzi vom vorbi separat întrucît oglinda este un obiect deloc, dar deloc simplu, iar uneori chiar periculos...

După legendele slave oglinda i-a fost dăruită omului de duhurile întunericului pentru ca el să nu rămînă niciodată singur. Singurătatea oferă posibilitatea de a medita, iar gîndirea duce la iluminarea conștiinței. Pentru forțele răului este o situație cu totul indezirabilă.

În Rusia, de aceea, multă vreme oglinzile au fost considerate obiect necurat. Cînd erau folosite pentru ghicit – iar ghicitul este și el o ocupație necurată – din cameră erau luate icoanele, cruciulița de la gît era dată jos și pusă sub călcîi.

Pe de altă parte vechii înțelepți considerau oglinda simbol al autocunoașterii adevărului. În Japonia, oglinda este simbolul cunoașterii, ea este capabilă să reflecte adevărata esență a omului și a lucrurilor. Dacă stai adesea și îndelung în fața ei poți să cazi în starea de transă și să-ți vezi propria față într-un chip de nerecunoscut. Iar o dată va veni momentul cînd în oglindă nu se va mai reflecta nimeni... E drept că nu sfătuiesc pe nimeni să se ocupe de așa ceva din simplă curiozitate. Căzînd în transă în felul acesta,

un om nepregătit îşi anulează apărarea cu care l-a investit Natura şi poate nimeri sub atacul magiei negre. De obicei, treaba se termină printr-un şoc puternic şi chiar cu deranjamente psihice. Doar şi ghicitul în oglindă se consideră foarte periculos.

Ghicitul se făcea în felul următor: se aşezau două oglinzi faţă-n faţă, una mai mare alta mai mică. De-o parte şi de alta se aprindeau două lumînări. Oglinzile se aşezau sub un astfel de unghi încît dubla reflectare crea un coridor lung cu douăsprezece trepte luminat de două rînduri de lumînări. În adîncul coridorului trebuia să priveşti îndelung şi concentrat pînă nu se ivea reflectarea a ceva sau cuiva care nu exista în cameră. Înainte de a începe ghicitul trebuiau îndepărtate din cameră pisicile, cîinii, păsările, toţi ceilalţi oameni şi trasat în jurul tău un cerc cu o surcea aprinsă. Într-un anume moment oglinda trebuia să se întunece, lumînările de asemeni şi după aceasta apărea un spectru...

Fetele încercau de obicei să-şi vadă în felul acesta viitorul mire, deşi acest tip de ghicit poate da răspuns la orice întrebare. Şi de văzut acolo se poate vedea orice. Se povesteşte chiar că uneori acest ceva poate să iasă din oglindă. Pentru a nu se întîmpla asta trebuie să spuneţi la timp, de trei ori „departe de mine !" şi să scuipaţi peste umărul stîng.

Însuşirile magice ale oglinzii sînt de asemenea natură încît ea poate reflecta atît lumea vizibilă cît şi

pe cea invizibilă. Este un conductor și amplificator pentru orice formă de energie, inclusiv energiile lumii subtile.

Toți oamenii într-o măsură sau alta au legătură cu lumea subtilă. Fiecare dintre noi este apt să primească informații de acolo – din oceanul nelimitat al energiei doar că aceasta se întîmplă la nivel intuitiv. Cufundați în problemele, gîndurile și sentimentele noastre cotidiene, nu auzim și nu percepem această legătură. Sensibilitatea noastră se amplifică numai în somn și atunci putem să vedem vise prevestitoare. Și încă: în timpul transei hipnotice omul este capabil să prindă uneori cele mai incredibile lucruri chiar pînă și amintirea încarnărilor anterioare. Dar există și oameni cu sensibilitate crescută, sînt clarvăzătorii. Ei pot să se lipsească de mijloacele ajutătoare pentru a intra în legătură cu lumea subtilă. Pentru ei oglinda funcționează ca un ecran pe care pot să-și proiecteze radiația propriei energii, propriile imagini mentale. Atunci în oglindă apare un tablou pe care îl văd nu numai ei ci și orice om prezent.

Sursa acestei radiații sînt ochii noștri. Radiația bioenergetică a ochilor noștri este capabilă să armonizeze spațiul și să vindece bolile. Dar ea poate în egală măsură și să destabilizeze, căci ce este deochiul? Este o deteriorare indusă numai cu o privire rea.

Cunosc o istorie cu un vînător care pierzîndu-şi arma şi strîns puţin de un urs a reuşit să omoare fiara numai cu o privire ptrunzătoare. În pragul morţii în ochii acelui om nu era pic de teamă, numai mînie şi ură. Puterea acestei radiaţii a fost atît de mare încît uriaşul animal a căzut mort pe loc.

Este o istorie autentică. Deşi aşa ceva, desigur, se întîmplă extrem de rar. O asemenea forţă a radiaţiei energetice a ochilor posedă numai oamenii cu indici energetici foarte mari: vrăjitorii, şamanii. Omul obişnuit trebuie să nimerească într-o situaţie de excepţie, să treacă printr-un stres puternic pentru a putea să iasă din limitele posibilităţilor sale. Cîteodată, în faţa morţii, se activează toate rezervele organismului nostru. Alteori mama care-şi apără copilul este în stare să dea dovadă de o forţă neomenească. Dar nu se întîmplă des.

Vrăjitorii se abţin să se uite în oglindă. Ei ştiu că radiaţia ochilor se reflectă pe suprafaţa ei şi se întoarce la om.

Reflectîndu-se în oglindă energia noastră se întoarce la noi şi ne distruge cîmpul protector. De aceea nu trebuie să vă uitaţi mult în oglindă în proprii ochi, se pierde foarte multă energie. Oamenii care-şi petrec mult timp în faţa oglinzii îmbătrînesc mai repede şi se simt mai rău. (În povestirea lui Valeri Briusov, care chiar aşa se numeşte - „În oglindă" – este descris un caz petrecut cu o femeie

tînără căreia din copilărie îi plăcea peste măsură să privească în oglindă. În cele din urmă *își schimbă locul cu cea din oglindă* nemaiînțelegînd cine ce este și-și petrece restul zilelor într-o casă de nebuni).

Nu este admisibil să atîrnați oglinda astfel încît să reteze creștetul celui mai înalt membru al familiei, va avea dureri de cap. În general, este mai bine să aveți în casă o oglindă care să reflecte întreaga statură a omului. În felul acesta atenția și radiația energetică a ochilor noștri se dispersează nemaiconcentrîndu-se în regiunea feței și a capului.

Oglinda nu reflectă toată energia direcționată spre ea. Ca orice material, ea absoarbe și conservă o parte din ea – primește o încărcătură energetică. De obicei, stînd în fața oglinzii o încărcăm negativ, căci întodeauna ceva nu ne place la noi. Și cînd această încărcătură se întoarce la noi putem cu ușurință să ne deochem singuri provocîndu-ne o vătămare. La oglindă trebuie mers numai cu zîmbetul pe buze. Niciodată nu vă admonestați în fața ei! Este mai bine ca în caz de boală, slăbiciune sau pur și simplu fiind într-o proastă dispoziție, să nu vă uitați în ea. Altfel veți primi mereu de la ea o încărcătură negativă.

Experiența populară recomandă ca după vizita unor oaspeți să splălați oglinzile sau măcar să le ștergeți cu o cîrpă umedă. Pentru a îndepărta încărcătura negativă este foarte util să aprindeți o lumînare în fața oglinzii.

Am spus deja că nu este voie să atîrnați o oglindă la picioarele patului. La trezirea din somn omul se găsește încă între două lumi și poate zări în oglindă fără să vrea ceva ce-l va speria tare, fără a mai vorbi că se poate speria de propria reflecție. Bătrînii recomandă să se ia toate oginzile din dormitor astfel nu scapi de bube.

Totuși, dacă puneți o oglindă sub pat cu suprafața reflectorizantă în jos ea va diminua sau chiar elimina cu totul radiațiile negative ale zonelor patogene. Cu același scop se pot lipi în partea de jos a mobilelor cruci din staniol. Nu se recomandă să se așeze oglinzile de buzunar cu suprafața reflectorizantă în sus pentru a nu stinge în același fel energia venită din cosmos.

Odată, cele mai bune din lume erau considerate oglinzile venețiene. Ele se obțineau din metale cu nuanțe calde – aramă, bronz, alamă – sau se adăuga în amalgam un praf metalic. Iar aceste metale (și aurul de asemeni) absorb energia rece, distrugătoare și o reflectă pe cea caldă, solară.

Nu degeaba există obiceiul de a acoperi oglinzile cînd în casă se află un mort, sau de a le întoarce cu fața la perete. Pînă cînd sufletul nu și-a luat zborul, pînă cînd corpul astral al defunctului se află în casă porțile dintre lumea noastră și lumea energiilor subtile rămîn deschise. Din spațiul invizibil pentru noi poate poposi în casă orice și reflectîndu-se în

oglindă să rămînă pentru mult timp cu noi, dacă nu pentru totdeauna.

Unele oglinzi, martore ale certurilor, ale scenelor de agresiune sau omor au o energetică negativă foarte puternică. Dacă atîrnați în casă o astfel de oglindă ea poate influența psihicul, modifica și caracterul omului și chiar să-i aducă moartea. Deosebit de periculoasă este influența asupra copiilor. De aceea fiți atenți cînd luați în casă o oglindă de la un răposat sau orice oglindă veche a cărei poveste nu o cunoașteți. Pentru orice eventualitate aprindeți în fața ei cîteva lumînări. Și dacă lumînările se sting brusc, oglinda trebuie dusă fără întîrziere cît mai departe de casă și spartă.

Este interzis să țineți în casă o oglindă plesnită. Orice crăpătură este o sursă de radiație negativă intensă iar cioburile de oglindă și plesniturile sînt foarte periculoase. (Din același motiv grăbiți-vă să schimbați imediat geamurile plesnite de la ferestre). Dacă oglinzii i s-a spart un colț și vă pare rău să o aruncați, trebuie retezată în linie dreaptă. De fapt este mai bine pentru biocîmpul apartamentului să aveți oglinzi cu perimetru rotund sau oval sau să le puneți în rame cu colțuri rotunjite. Dacă oglinda s-a spart trebuie stropite cioburile cu apă din mătură după care se adună și se îndepărtează din casă. Despre oglinda spartă este mai bine să nu povestiți nimănui.

Apa spală totul

Despre calitățile neobișnuite ale apei știau îndepărtații noștri strămoși. Dar omul contemporan are memoria scurtă. Se pare că numai cînd clătim copilul după baie cu apă curată ne amintim și descîntăm: „Cum nu se lipește apa de gîscă așa nici boala să nu se lipească de Ivanuška (Tanecika)..." Și-ntr-adevăr, este un descîntec cu o semnificație profundă. Este o acțiune magică pe care o exercităm asupra copilului spălîndu-l de orice rău, „boală", care înseamnă și îmbolnăvirea, și deochiul.

Proprietățile energetice ale apei, ea fiind una din cele patru forțe naturale, se pot numi fără greș magice. Nu degeaba în poveștile populare rusești se vorbește despre apa moartă și apa vie. Apa are o capacitate îndelungată, dacă nu permanentă, de a conserva informația energetică, înregistrînd-o oarecum în memorie. De aceea izvorul care țîșnește din pămînt într-o zonă geopatologică, de exemplu, poate întru-totul să fie purificatorul apei „moarte". Despre izvoarele sfinte și însușirile lor tămăduitoare știu toți – ele sînt apa „vie".

Apa este capabilă nu numai să memoreze dar și să spele informația energetică. În magia curentă ea ocupă un loc important.

Am vorbit deja despre curăţarea umedă ca despre un act purificator magic, despre ştergerea oglinzilor cu o cîrpă umedă. Am vorbit şi despre cît de important este să faceţi un duş şi să vă îmbăiaţi copiii după plecarea musafirilor. Apa îşi face treaba – spală informaţia străină indiferent dacă ne gîndim la această proprietate sau nu.

Totuşi, puterea imaginativă a omului ocupă în treburile magiei un loc, departe de a fi ultimul. Dacă în timpul duşului vă veţi închipui cum spală apa împreună cu transpiraţia şi murdăria supărărilor dumneavoastră, iritările dumneavoastră şi oboseala, gîndurile şi sentimentele străine rele, care v-ar fi putut atinge biocîmpul în decursul zilei, această închipuire va concentra şi amplifica influenţa energetică a şuvoiului de apă curgătoare.

Acelaşi lucru trebuie să vi-l imaginaţi şi cînd vă spălaţi doar pe mîini. În general, mîinile trebuie spălate mai des în decursul zilei, pentru ca în felul acesta să vă eliberaţi de oboseală şi diferitele încărcături negative. În unele învăţături spirituale nu se recomandă ca la trezirea din somn dimineaţa să se atingă faţa înainte de spălarea mîinilor. Întrucît după cum s-a spus, în somn, omul este cu deosebire vulnerabil la orice influenţă energetică. Şi cine ştie *ce* ar fi putut să vă cutreiere casa în timpul nopţii şi să vă atingă? Nu degeaba se obişnuieşte pe la noi să te speli dimineaţa deşi s-a uitat pentru ce o facem.

Mai există și o astfel de tradiție, venită de la credincioșii de rit vechi, de a pune peste noapte la capul patului un pahar cu apă. Se face aceasta pentru ca sufletul omului, care s-a preumblat nu se știe pe unde cît timp acesta a dormit, să poată să se spele în apă înainte de a reintra în corp. El poate să aducă cu sine orice încîrcătură energetică din lumea subtilă. Și într-adevăr, se pare că fiecărui om i s-a întîmplat să se trezească dimineața într-o proastă dispoziție fără motiv sau cu senzația că toată noaptea a cărat lemne. Apa poate „să preia asupra ei" lovitura, să înlăture influența negativă. Dimineața această apă trebuie aruncată fără întîrziere.

Una din cunoștințele mele, după ce a încercat pentru prima dată să pună în felul acesta un pahar cu apă la capul patului, a descoperit dimineața că în el plutea un gîndac. A fost foarte mirată fiindcă nu avusese niciodată gîndaci în apartament...

Informația este conservată, de obicei, de apa stătătoare. De aceea nu se recomandă să se țină în casă apă stătută care a început să se strice cum se întîmplă adesea cu apa din vazele cu flori. Apa putrezită mai și atrage energia negativă. Dacă aveți o cană pentru băut trebuie să împrospătați apa în fiecare zi de asemenea.

Apa curgătoare memorează și duce cu sine tot – murdăria, oboseala, energia negativă acumulată, și pe a dumneavoastră și pe cea străină. Ea reglează

fluxul energiei în canalele corpului, ajută la echilibrarea biocîmpului. În aelaşi mod ea curăţă îmbrăcămintea la spălare şi casa în timpul curăţeniei.

Dacă aţi visat urît şi vă este teamă că ar putea fi o prevestire este suficient să daţi drumul la orice robinet şi să povestiţi acel vis apei care curge. Este de dorit să nu vă audă nimeni în timpul acesta. Iar apa va înlătura atît conţinutul rău al visului cît şi influenţa lui asupra dumneavoastră.

Apa mai este capabilă şi să ducă cu ea bunăstarea din casa dumneavoastră. Este obligatoriu să urmăriţi ca nici un robinet să nu curgă după închidere şi să nu-l lăsaţi multă vreme deschis fără să fie neapărat nevoie. La spălatul rufelor sau al vaselor este nevoie desigur dar în actul de purificare nu este periculos. Doar orice curăţenie prin ea însăşi este un act magic, în timpul ei apa care curge nu impietează asupra bunăstării dumneavoastră.

Puterea imaginaţiei

La final încheind capitolul despre magia curentă vreau să vă spun în plus cîteva cuvinte despre puterea gîndului, despre forţa imaginaţiei omeneşti. Nu în mod inutuil toţi marii mentori spirituali ne îndeamnă la strădania de a gîndi numai luminos, şi numai la bine. Despre faptul că ce se aseamănă se

atrage am vorbit deja. Dar omul cu o imaginație bine dezvoltată care este capabil să-și închipuie fără efort diverse scene și acte, posedă oarecum o forță magică suplimentară.

Nu trebuie niciodată să vă gîndiți la posibilele necazuri sau nereușite și mai ales să vi le figurați în amănunt. Această ocupație are întrutotul capacitatea de a aduce pe capul dumneavoastră și pe capul apropiaților dumneavoastră nenorocirea, dacă sînteți peste măsură de alarmat în ce-i privește. Măcar micile neplăceri, cotidiene, ca să spunem așa pot fi îndepărtate adesea prin acest mijloc. Probabil că fiecare om știe din proprie experiență cum se întîmplă așa ceva deși nu s-a gîndit niciodată la magie. I s-a întîmplat oricui, mai ales în anii adolescenței să se întoarcă acasă foarte tîrziu și să se aștepte din cauza asta la un scandal de la părinți sau de la cei apropiați. Mergeai uneori zgribulit, încruntat, găsindu-ți tot felul de argumente. Și de-o dată – minune! – nici o imputație. Nimeni nu te ceartă, dimpotrivă, toți sînt bucuroși că ai apărut acasă în sfîrșit, viu și nevătămat.

Din păcate, exact la fel trec pe lîngă noi cîteodată și evenimentele fericite pe care le savurăm anticipat cu prea multe detalii. De parcă ceea ce am trăit în imaginație înlocuiește realitatea vieții...

De aceea, se pare cu imaginația nu trebuie să te joci. Dacă este să vă închipuiți ceva rezumați-vă la

prezent iar viitorul lăsaţi-l în seama destinului şi a lui Dumnezeu.

Cu atît mai mult astăzi, în viaţa cotidiană, imaginaţia este aptă să ne acorde bune servicii. Nu-n zadar am repetat de atîtea ori că ocupîndu-ne de acţiuni magice mărunte ca dereticatul, sau redecoratul, sau numai alegerea tapetului trebuie să vă imaginaţi în amănunt pentru ce o faceţi, să vedeţi rezultatul mintal. Cînd omul se gîndeşte cu intensitate la ceva el îşi concentrează energia şi o direcţionează în partea necesară. În acest timp el primeşte o completare din Cosmos şi acţiunea necesară se petrece uneori ca de la sine. Este suficient numai să te gîndeşti şi totul îţi vine în întîmpinare.

Încercaţi, de pildă, să vă imaginaţi că vă înconjoară un nor transparent, luminos, care nu lasă să treacă în corpul, mintea şi sufletul dumneavoastră nimic rău şi întunecat. De acelaşi nor este înconjurată casa dumneavoastră, apropiaţii dumneavoastră. De fiecare dată cînd ieşiţi din casă nu uitaţi să vă învăluiţi în această apărare imaginară. Protecţia firească dată de natură va fi cu adevărat întărită de această imagine. Şi dacă o veţi face în mod constant, în fiecare zi, veţi observa foarte curînd că lumea din jurul dumneavoastră se schimbă. Oamenii vor deveni mai buni cu dumneavoastră, se vor certa mai rar. Vă va fi mai uşor să vă înţelegeţi cu cei de acasă şi de la servici. În prezenţa dumneavoastră, scenele

neplăcute se vor petrece mai rar. În casă se va instala treptat o atmosferă cordială, liniştită. Încercaţi şi vă veţi convinge singuri !

PLANTELE ŞI ANIMALELE DE CASĂ

Liniştc, împăcare şi comuniune cu tot ceea ce există... Cu ce cuvinte se poate descrie sentimentul omului aflat faţă în faţă cu împărăţia plantelor?

Plantele sînt primele care au apărut pe Pămînt şi de atunci absorb fără răgaz energia Soarelui, împărţind-o generos cu tot ce este viu. Diversitatea lor nesfîrşită de forme şi culori a dus la naşterea artei, la dezvoltarea simţului estetic, la creşterea cuvîntului (inspiraţiei). Mulţumită plantelor aura planetei a devenit verde.

Plantele îi dau omului hrană, acoperămînt, oxigen, asigurîndu-i existenţa în viaţa pămînteană. Forţa energiei, învelişului verde al planetei, este atît de mare încît este capabilă să usuce mările, să măreacă munţii, să întoarcă rîurile. Cîte mari civilizaţii n-au răsărit din rădăcinile furiei vegetale şi au

dispărut din cauza atitudinii neglijente față de ele ! De ce astăzi sînt acoperite de nisip și date uitării strălucitoarele cîndva orașe ale Asiei, Africii, Americii? Prin cîte catastrofe ecologice mai trebuie să treacă omenirea pînă să învețe cum să reacționeze în parteneriat autentic cu lumea verde? Cînd va înțelege omul că el este un frate nu un stăpîn? Va înțelege că în lumea galaxiilor, a eternului și a succesiunii timpurilor toți sînt egali? Pe deplin probabil că niciodată...

Cine știe dacă este adevărată această poveste, legendă sau năzuință, dar în vremurile de demult a existat marele popor al elfilor. Armonia cu lumea, înțelepciunea, voioșia și longevitatea îi deosebea pe elfi de simplii muritori. Se deosebeau elfii de oamenii obișnuiți și prin atitudinea lor față de arbori, flori și ierburi. Elfii știau că orice plantă este o ființă vie care simte, se bucură, se mînie. Și că moartea este la fel de îngrozitoare și pentru un uriaș al pădurii și pentru un fir minuscul, tremurător de iarbă. Elfii înțelegeau limbajul a tot ce este viu și nu pricinuiau nici un rău plantelor. Vegetația le răspundea elfilor la iubire cu iubire.

Să fie elfii doar o legendă, totuși, cultura vechilor celți a fost o realitate. Viața în armonie cu natura, venerarea copacilor, chiar divinizarea lor, umplea existența oamenilor de sens și fericire. Pentru preoții celților – druizii – copacul nu era un idol

sau un fetiş. Arborele, această fiinţă vie mult mai înţeleaptă, avînd obiceiurile şi chiar capriciile ei, era zeu, tată, frate...

Druizii primeau energia astrală a copacului şi o utilizau. Copacilor li se adresau cerînd şi sfat – doar copacii se reîncarnau în oameni iar oamenii deveneau copaci. În căutarea armoniei, desăvîrşirii, seninătă-ţii, druizii plecau în pădure, găseau o poiană ascunsă şi se duceau în mijlocul ei şi desfăceau braţele întinse. Dacă te vei strădui într-un asemenea moment să renunţi la toate gîndurile, după un timp te vei putea simţi un copac cu o pasăre cîntînd între ramuri... Omul contemporan îşi caută tot mai des liniştea sau scăparea în vin, jocuri de noroc, uitînd de energia curată venită de sus pe care o păstrează şi stejarul secular şi muşcata de cameră. Apropiaţi-vă de arbore, atingeţi-l cu palma, încercaţi să vă relaxaţi şi să respiraţi liber şi veţi simţi cum forţe neştiute dar binefăcătoare trecînd prin dumneavoastră duc în infinitul veşnic nefericirile, îndoielile şi mîniile devenite atît de mărunte.

Strămoşii noştri au fost în multe privinţe mai respectabili decît noi. În poveşti şi mituri încercau să le spună urmaşilor cum trebuie să se poarte faţă de Natură pentru a nu se pierde pe sine. Însufleţind şi învestind lumea înconjurătoare cu însuşiri caracteristice omului determinau singura cale posibilă, calea armoniei.

Purtați-vă omenește cu un om și el vă va ajuta în clipa grea. Faceți un bine codrului de nepătruns și în loc de spaima istovitoare îți va dărui îndeplinirea dorințelor. Dar trădează-ți frații și vei deveni un plop tremurător...

Și-a găsit o reflectare în legende și uriașa forță energetică a plantelor. Este și iarba explozivă și tainica iarbă a vrăjitoarelor ale căror însușiri magice depind de ierburile fermecate. Însușirile vindecătoare ale plantelor sînt conferite nu numai de vitamine și fitoncide. Plantele posedă o energie capabilă să alimenteze și să regleze bioenergia omului. Pentru o mai bună asimilare a bioenergiei plantelor de leac omul a creat diverse ritualuri și descîntece.

Între plante și savanți s-au statornicit relații speciale. În Evul Mediu învățații – alchimiști alcătuiau tratate întregi despre acțiunea magică a plantelor. De exemplu, despre rădăcina mătrăgunei. Și cu toate că uneori acestea pluteau sub amenințarea rugului atracția față de necunoscut îi împingea înainte. Mai tîrziu, odată cu dezvoltarea științelor naturale - fizică, chimie, botanică – cercetătorii au început să acorde mai multă atenție particularităților materiale, fizice ale plantelor. Și treptat au uitat despre proprietățile lor magice.

Știința a mers înainte. A apărut electricitatea. A apărut posibilitatea de a înregistra radiațiile electromagnetice și cîmpurile electrice. Sperînd să obțină

un oarecare rezultat oamenii de ştiinţă au supus plantele acţiunii curentului electric, le-au radiat, le-au forţat să se modifice genetic, să devină într-un fel sau altul un bun în folosul omului. Faţă de plante au început să se comporte ca faţă de o masă nutritivă de albumine (proteine), hidraţi şi vitamine. Numai de curînd minţile iscoditoare au început să-şi amintească de cele irosite. În timpurile noastre cu ajutorul mijloacelor complexe specifice savanţii au căpătat posibilitatea de a înţelege plantele aşa cum le înţelegeau strămoşii noştri. La început aceasta s-a petrecut în Occident.

Începutul l-a constituit minunata invenţie – detectorul de minciuni. Mult timp nu s-a ştiut cum ar mai putea fi folosit dar deodată a apărut revelaţia. S-a dovedit că indicii aceloraşi potenţiale electrice ce permit determinarea momentului în care omul spune adevărul şi în care minte pot fi culeşi şi de la plante. Desigur, că nu are sens să punem plantelor întrebări savante – ele nu ne pot răspunde. Dar pe savanţi nu-i intimidează asta, ei au metodele lor ştiinţifice. De pildă, au ataşat plantelor electrozi după care au rupt o frunzuliţă. Pe linia dreaptă trasată de osciloscopul care înregistrează reacţia florii a apărut brusc o oscilaţie. Au rupt o a doua frunzuliţă şi iar o oscilaţie. Aha, s-au gîndit oamenii de ştiinţă, se vede treaba că planta simte ceva!

S-au apucat atunci de experimentele lor cu un nou elan. Şi iată că o dată trecînd pe lîngă o plantă mutilată unul din experimentatori s-a uitat din întîmplare pe cadran şi a observat o foarte slabă dar totuşi oscilaţie. S-a îndepărtat, s-a apropiat din nou şi iar a zărit o slabă oscilaţie. L-a rugat pe un coleg să se apropie – nici o oscilaţie. Au căzut pe gînduri savanţii, s-au foit multă vreme pe lîngă aparate şi în sfîrşit au înţeles. Aceste slabe oscilaţii s-a dovedit că apar numai cînd de plantă se apropie omul care a rupt frunzuliţa. S-au luat de cap savanţii. Ce să fie asta? Adică plantele pot nu numai să simtă dar pot să ţină minte şi să recunoască. Dar cum? Nu au nici ochi, nici urechi nici macar o celulă nervoasă...

Nu ne putem opri la jumătatea drumului, au hotărît oamenii de ştiinţă, trebuie scoase toate secretele de la mama – Natură. Şi au început. Au aşezat în ghivece diferite două plante. Uneia i-au ataşat electrozi iar celeilalte au început să-i rupă frunzuliţele. Cum rupeau o frunzuliţă cealaltă plantă provoca o oscilaţie. S-au îngîndurat de tot sărmanii oameni de ştiinţă. Ce se întîmplă? Plantele au şi emoţii şi pot şi comunica între ele. Exact ca noi, chiar dacă stau pe loc toată viaţa. Multă vreme îşi vor mai munci capetele lor luminate corifeii ştiinţei asupra celor ce le erau cunoscute strămoşilor noştri cu mii de ani în urmă...

Este oare necesar pentru a înțelege întregul să-l descompui în mici cărămizi? Diversele religii și filozofii orientale nu consideră așa. Plantele, conform acestor filozofii, sînt tot o parte a armoniei universale ca și omul.

Influența frumuseții

Misterioasă țară - Japonia...

Dragostea japonezilor față de plante este una din manifestările sensibilității lor neirosite, a iubirii acute față de natură. Japonezii venerează florile în chip de ființe vii. Cu florile au conversații confidențiale ca și cu prietenii apropiați. Le divinizează. Cînd florile preferate mor li se pun monumente. Ierburilor și arborilor li se adresează cu rugăminți și rugăciuni. Roagă vîntul și ploile să nu rupă pomii iar în cîntece nu cer recolte îmbelșugate ci să dureze clipa înfloririi.

Dragostea față de flori a generat chiar sărbători naționale, ritual de închinare în fața naturii. Primăvara, de pildă, contempletează sacura iar toamna e sărbătoarea crezantemei. Crizantema este și emblema casei imperiale.

Floarea este percepută în Japonia ca ființă în același rînd cu omul, aptă să trăiască aceleași sentimente ca și omul. Floarea este singura ființă din

lume, pe cît de frumoasă pe atît de lipsită de apărare, care îi aduce omului bucurie şi ia asupra ei durerea. În Japonia există credinţa că frumuseţea mută a pomului şi a florii este calea spre Izbăvire. Nu are importanţă dacă durează o clipă sau o mie de ani. Floarea de volbură trăieşte o singură dimineaţă dar o viaţă la fel de plină ca şi pinul.

În Japonia nu este admirată doar frumuseţea florilor: prin contemplarea ritualică se manifestă pietatea. În realizarea ikebanei – un fel deosebit de buchet – se exprimă urarea de fericire, viaţă lungă sau victorie asupra duşmanilor.

Tăind o floare în Japonia se alege cu acurateţe fiecare tulpină pentru a nu dăuna plantei. Floarea se aşează în mijlocul camerei unde i se face prima plecăciune. Uneori se iau tablourile de pe pereţi pentru a nu abate atenţia de la floare. Cînd floarea moare nu este aruncată la gunoi ci se lasă cu grijă în apele cristaline ale unui rîu sau se îngroapă în pămînt.

Omul atinge floarea cu dragoste, cu încredere. Fiecare gest trădează o acţiune sacră. Confundat în frumuseţe el uită de sine. Uitînd de sine, aude respiraţia florii, dialogul inimilor. Să vezi ceva cu adevărat înseamnă să readuci la viaţă acel ceva înlăturînd valul de pe ochi. Dăruind viaţă altuia o priveşti tu însuţi fiindcă viaţa aparţine tuturor dar nu în toţi s-a trezit. Uitînd de sine devii una cu forţa creatoare a Universului. Reunindu-te cu ea sufletul

se purifică, apare Iluminarea care îl apără pe om de stres, de tensiunile nervoase, de psihozele în masă. Sufletul creşte în pace, piere în agitaţie. Astfel flacăra devine unul din fundamentele filozofiei şi religiei.

La imaginea florii apelează Buddha. Cînd a fost rugat să ţină o predică pe munte, el le-a arătat simplu celor adunaţi o floare pe care o răsucea fără grabă între degete. Tăcînd Buddha a transmis Adevărata Lege, Calea spre Iluminare drept de la inimă. Florile sînt o parte a Naturii şi desemnează legea Naturii şi a lui Buddha.

În mănăstirile buddiste se adunau florile rupte de vînt, se puneau în apă se îngrijeau cu iubire şi vindecîndu-le rănile erau readuse la viaţă. Aşa s-a format datina alcătuirii compoziţiilor florale care a constituit începutul ikebanei. Creatorul ikebanei, comunicînd cu florile, poate intra într-o asemenea stare cînd patimile lumeşti nu-l mai ating. El poate, spre încîntarea lui, să aşeze florile în vază, să prefere florilor delicate ramuri dintr-un bătrîn copac, iar unei vaze scumpe un urcior ciobit. Totul depinde de starea sufletească. Şi frumuseţea ofilirii poate deveni un ideal.

La aranjarea ikebanei fiecare detaliu al compoziţiei trebuie să-l umbrească pe celălalt şi de aceea spiritul înalt pluteşte între frunze, ace de pin, vază, boboci. Totul se găseşte într-un echilibru mobil.

Fluxurile vietii pulsează reunind floarea, vasul, anotimpul, starea de spirit a omului. Important este să nu ridici piedici pe Cale, să nu tai dinamica energiei, cum o taie orice unilateralitate, gonire, simetria premeditată. Să nu atentezi la libertate este principiul fundamental al ikebanei.

Aşezaţi florile astfel încît să se înviioreze, redaţile viaţa. Nu trebuie să vă străduiţi să daţi florilor o formă elegantă dar încercaţi să conferiţi buchetului forţa proprie viului. Armonizînd florile puteţi percepe binecuvîntarea divină care se răspîndeşte în tot Universul şi îi dă fiecăruia posibilitatea să vadă cu ochii lui propria cale a Vieţii.

Frumuseţea compoziţiei depinde în mai mare măsură de sufletul celui care o realizează decît de materialul pe care îl utilizează, sau de regulile pe care le urmează. Scopul primordial al ikebanei este să ofere o viziune asupra Naturii în sensul ei profund. Tinzînd către aşa ceva pictorul îşi disciplinează mintea, îşi desăvîrşeşte personalitatea se contopeşte cu Universul. Frumuseţea naşte energia vitală Ţi -spun chinezii.

Influenţa energetică a plantelor

Phen-Shui este o filozofie complexă ce include mai multe planuri. În demersul cel mai simplu faţă

de ea se pot delimita două şcoli fundamentale: şcoala formelor şi şcoala busolei. Scoala formelor atrage atentia înainte de toate asupra relaţiei reciproce dintre principiile masculin şi feminin Yang şi Ynn în locul respectiv. Rolul plantelor, al arborilor, al arbuştilor în formarea reliefului local nu este atît de semnificativ ca rolul rîurilor sau dealurilor. Dar toate plantele vii sînt surse ale energiei benefice Ţi şi importanţa lor este privită în special dinspre această parte, indiferent care este aspectul, dimensiunea sau forma frunzelor. În rol însemnat, de dimensiuni, joacă plantele ca barieră în calea energiei dure Sha pentru că pot acoperi colţurile ascutite si se pot împotrivi răspîndirii ei pe linie dreaptă.

Şcoala busolei atribuie plantelor o semnificaţie mult mai complexă. Busola chinezească este specială şi se foloseşte pentru determinarea direcţiei personale favorabile a omului.

Realizarea ei implică trasarea horoscopului şi cunoaşterea elementului specific omului unul din cele cinci elemente tradiţionale ale astrologiei chineze: Focul. Pămîntul. Metalul. Apa şi Lemnul

Totul în lume este constituit din aceste elemente. Relaţia reciprocă a elementelor fundamentale se poate figura în forma ciclurilor. Primul – ciclul creaţiei: lemnul arde şi alimentează focul, focul lasă în urma sa pămînt, din pămînt se obţine metalul, metalul topit curge ca apa, apa hrăneşte lemnul. Al

doilea – ciclul dezintegrării: focul topește și distruge metalul, metalul distruge lemnul, lemnul învinge rezistența pămîntului absoarbe apa, iar apa stinge focul.

Fiecărui om îi corespunde unul sau altul dintre elementele fundamentale sub semnul căruia s-a născut. Luînd în considerare ciclurile și determinînd cele mai apropiate elemente se aleg obiectele și plantele care vor fi în armonie cu omul. Astfel omului născut sub semnul Focului i se potrivește mai bine să țină în casă obiecte de lemn și să evite excesul de apă.

În plante este prezent cu preponderență elementul lemn, totuși, într-o măsură sau alta există și celelalte. Plantele cu frunze ascuțite și flori roșii pot fi considerate simbol al Focului. Plantele agățătoare, florile cu petale delicate sînt simbolul apei. Cele cu frunze lucioase și flori albe ca dominantă – simbolul Metalului. Plantele masive, tîrîtoare cu flori galbene – simbolul Pămîntului. Florile asemănătoare ca formă cu arborii intensifică elementul Lemn.

Florile Focului sînt considerate: begonia, fucsia, puanțetia, ibiscus, billergio. Florile Apei – ciperus, floarea de piatră, columneia, iedera, pasiflora, tradescanția. Iasomia, ficusul, gardenia, monstera, filodendronul – plantele Metalului. Plantele Pămîntului – hemantus, strelizia, cactusul. Florile corespunzã-

toare elementului Lemn – palmierul, adenium, citricele, iucca.

Nu trebuie uitat că sursa pentru Ţi sînt numai plantele vii. Cele care se ofilesc încep să acumuleze Sha de aceea florile ofilite să fie îndepărtate cît mai curînd din casă.

Unor plante Phen-Shui le acordă o semnificaţie deosebită. Astfel bambusul întreţine longevitatea, fisa cea mereu verde oferă protecţie, muşcata conferă încredere în depăşirea obstacolelor. Flori cu deosebire benefice se consideră: bujorul – simbolul iubirii şi al bogăţiei, crizantema – floarea fericirii, magnoliile şi orhideele albe, simbolizînd pacea şi feminitatea, şi lotusul – simbolul purităţii.

Fiecărui element fundamental îi este proprie o direcţie. Direcţia Lemnului – estul, direcţia Apei – nordul, de aceea cel mai bun loc pentru plante se află în părţile de est, nord-est şi nord ale casei.

Plantele din casă nu sînt doar izvorul energiei pozitive, ele, în plus, atrag în casă energia Ţi din afară.

Plantele fermecate

Legătura dintre destinele astrale ale omului şi plantelor se reflectă şi în înţelepciunea poporului nostru. Despre ea nu se povesteşte în vreo învăţătură

religioasă sau filozofie. Mai degrabă este o împletire stranie de năzuință. moravuri. speranță. miraculos reflectată în povești, tradiții superstiții și obiceiuri.

De plante era legată speranța de bogăție, năzuință de a deveni atotputernic și de a poseda deprinderi neobișnuite. Cu ajutorul lor se credea că se poate orîndui și viața personală. Omul născocea flori inexistente iar celor care existau le atribuia calități tainice. De exemplu, se poate căpăta darul de a citi gîndurile altora. Pentru aceasta trebuie doar o floare de mazărea fermecată. Din păcate ea cere să fie cultivată personal. Primăvara trebuie opărit un șarpe în burta căruia se cos trei boabe de mazăre și se îngroapă în pămînt. Floarea o dată crescută trebuie ruptă la miezul nopții sau la miezul zilei și mîncată ... Celor care vor să devină deștepți și bogați le va fi utilă floarea de ferigă. Flăcăruia ei strălucitoare trebuie căutată exact la miezul nopții. Trebuie s-o smulgi și s-o iei la fugă din toate puterile neluînd în seamă urletul dracilor de pe urme. Dacă te întorci, te așteaptă moartea sau rătăcirea mintilor.

Respect și teama induce iarba plînsului (răchitan) care posedă, judecînd după toate, o energetică foarte puternică... Ea trebuie culeasă în zorii zilei de Sfîntul Ion Este interzisă folosirea metalului la culesul ei. Iarba plînsului are o putere uimitoare – bagă spaima în forța necurată și o face smerită și supusă. Puterea o dețin doar rădăcina și florile răchi-

tanului. Cu ajutorul ei sînt alungaţi duşmanii casei, zgripţuroaicele şi forţa necurată ce păzeşte comorile. Numele, planta şi l-a luat de la aceea că le făcea să plîngă pe duhurile necurate.

Este bine să ţineţi în casă rădăcina de iarba biruinţei. Cine o are poate depăşi toate obstacolele şi cuceri inima unei fete tinere.

Iarba somnului adunată în mai are însuşiri prevestitoare. La lună plină iarba somnului se pune sub pernă şi în timp ce dormi se văd în vis prorocii binelui şi răului.

Cu adevărat însuşiri miraculoase are iarba puştii (iarba fiarelor). Cu ea nici un fel de lacăte şi încuietori nu te mai opresc: sau alungi duhul necurat al comorii sau te duci la închisoare. Din păcate această plantă se întîlneşte atît de rar încît numai oamenii iniţiaţi în tainele vrăjitoriei pot s-o găsească.

Urzica, după tradiţia populară, este dăruită cu însuşirea de a vedea dacă blestemul va trăi sau va muri. Pentru aceasta în urina abia slobozită a bolnavului se aruncă nişte frunzuliţe de urzică proaspătă. Dacă după o zi şi o noapte urzica se usucă, se strînge şi-şi pierde culoarea atunci bolnavul va muri. Dacă rămîne verde şi cu un aspect proaspăt, atunci se va vindeca. Ce poate naşte o asemenea credinţă? Legătura constatată odată între energia vitală a omului şi energia vitală a plantei?

Despre proprietăţile medicinale ale florilor şi ierburilor se pot spune foarte multe dar aceasta

constituie tema altei cărți. Important este că însușirile respective îi sînt cunoscute omului tare demult și pînă astăzi pe departe nu toate medicamentele chimice se pot compara prin forța efectului lor cu ierburile obișnuite culese de mîna talentată a unui cunoscător.

Florile din casă

Plantele de interior îi sînt indispensabile omului de la oraș lipsit de comunicare zilnică cu natura. Ele dăruiesc frumusețe, ajută la echilibrarea biocîmpului apartamentului și a biocîmpului omului însuși, ele chiar îl alimentează pe om cu bioenergia lor. Dar numai în schimbul unei atitudini binevoitoare și tandre față de ele. Ca orice ființă vie floarea ce trăiește alături de om are nevoie de dragoste și îngrijire.

Plantele sînt ca și copiii. Dacă vi s-a întîmplat să creșteți o floare dintr-o sămînță sau mlădiță cunoașteți acel sentiment de atașament pe care-l resimți față de ea. Te bucuri de fiecare frunzuliță nouă, te îngrijorezi dacă dintr-o dată s-a îmbolnăvit, te bucuri nespus cînd se ivește primul boboc!... Niciodată nu vei îndrăgi într-atît o floare deja mare, ajunsă la maturitate, cumpărată de la magazin.

Și precum copiii, florile reacționează la atmosfera din casă. Nu știu ce organe de simț au. Dar ele

se strîng înăuntrul lor cînd aud voci dure, tresar la mişcările bruşte ale omului. Dacă în casă au loc mereu scandaluri florile încetează să mai crească. La fel reacţionează dacă în casă este cineva grav bolnav, receptînd în mod direct aura bolii. Ele pot muri în cele din urmă nu pentru că ne-am comporta rău cu ele ci fiindcă nu sînt în stare să facă faţă fluxului de energie negativă, propriu bolii.

Floarea înţelege foarte bine diferenţa între felul în care vă apropiaţi de ea cu o foarfecă pentru a-i tăia o frunză bolnavă, îngălbenită şi cel în care pur şi simplu neavînd ce face rupeţi o frunză pentru a o freca între degete şi a o mirosi. Este cu totul inadmisibil să stingeţi mucurile de ţigară în ghiveciul cu flori dacă desigur nu vreţi să omorîţi degeaba planta.

Plantelor le place cînd li se vorbeşte cu o voce calmă, tandră - de la aceasta cresc mai bine. În general ele preferă atmosfera casnică liniştită, împăcată.

Cîte o dată între stăpîn şi plantă se stabileşte o legătură inexplicabilă la prima vedere. Inexplicabilă dacă uităm că ea îl aude şi îl vede pe om, îi percepe starea de spirit.

Eu însumi am fost martorul vieţii şi morţii unei plante. Era un croton, un copăcel tropical, şi el a fost dăruit de un bărbat unei femei cînd între ei avea loc o legătură amoroasă. L-a dăruit cu vorbele: „ Vreau ca în casa ta să crească ceva de la mine „...Cît timp a durat această legătură copăcelul creştea cum

trebuie, dădea frunze noi, înflorea minunat. Cînd relaţiile dintre iubiţi au început să se înrăutăţească, crotonul a început să se îmbolnăvească. Ce nu i-a făcut stăpîna, l-a tuns, l-a mutat în alt vas, i-a pus îngrăşămînt, l-a tratat dar nimic nu i-a ajutat. El a murit imediat ce bărbatul şi femeia s-au despărţit definitiv. S-uscat şi gata...

Unele plante chiar servesc de simboluri ca tuistul, de pildă, care desemnează prosperitatea căminului, fericirea familiei.

Plantele de interior avînd o legătură subtilă cu stăpînii lor sînt capabile uneori să prezică evenimente viitoare. Într-o casă, de exemplu, în care stăpînii cultivau violete ei puteau să ghicească ce schimbări îi aşteaptă în viaţă după culoarea violetelor care înfloreau. Dacă violetele erau albe – le venea o cunoştinţă nouă, utilă. Violetele roz preziceau îmbunătăţirea relaţiilor din familie şi între prieteni. Culoarea violet le promitea o muncă interesantă, aducătoare de bani. Dacă una din violete începea, cu toate îngrijirile, să se îmbolnăvească se apropie o înrăutăţire a situaţiei. Nu toţi oamenii, desigur, iubesc în asemenea măsură plantele pentru a acorda plantelor din casă atît de multe forţe sufleteşti şi timp. Se poate, se-nţelege, să te descurci şi fără astfel de legături subtile, mistice. Este cu totul de ajuns că plantele pe care le îngrijiţi, cum se cade, să îşi aducă obolul la bioenergetica apartamentului.

Ele purifică aerul, produc energie vitală. Există soiuri de plante care sînt apte să sperie orice murdărie astrală. Ele sînt muşcata, menta, crizantema. Există, ce-i drept, şi plante cu energetică negativă ce nu se recomandă a fi ţinute în casă. Astfel nu este bine să aduceţi în casă plante de baltă – trestia de pildă. Prea multă murdărie se dezvoltă în baltă, căci lacul însuşi este o zonă patogenă şi un buchet de trestii va extrage energia vitală din om. Azaleea de asemenea nu este un musafir de dorit în casă. Ea posedă o energie negativă. Feriga este o plantă cu totul magică a cărei floare a fost nu degeaba investită cu însuşiri vrăjitoreşti în găsirea comorilor. O energetică negativă are şi viţa sălbatică şi în credinţa populară are puterea de a alunga pretendenţii. Palmierii cu frunzele lor subţiri şi ascuţite sînt o sursă de radiaţii dure.

Din fericire, astfel de plante sînt puţine. Practic acestea sînt toate. Restul plantelor pot fi ţinute în casă fără nici un risc, dimpotrivă chiar.

Cactuşii, de pildă, au proprietatea de a absoarbe energia negativă produsă de aparatura electrică. Plantele agăţătoare ca tradescanţia barează eficient drumul radiaţiilor dure. Aloea şi calanhoea sînt nu numai plante de leac, prezenţa lor în casă îi ajută pe oamenii perseverenţi să-şi îndeplinească dorinţele. Mirtul, după cum am spus deja, este simbolul reuşitei familiale, aduce fericirea în căsnicie. Trandafirii

și violetele contribuie la nașterea și intensificarea iubirii și patimei. Chiparosul - simbolul veșniciei - îi ajută stăpînului său să dobîndească stabilitatea și autostăpînirea.

Ciclamele așezate în dormitor stimulează procrearea copiilor. Toate soiurile de citrice-lămîii, portocalii - îi calmează pe oamenii nervoși, ajută la eliminarea stresului. Balsamina - o floare încîntătoare, înveselește sufletul și creează în casă o atmosferă uimitor de luminoasă. Ficușii contribuie la ameliorarea ambiantului bioenergetic al casei, menținînd echilibrul energetic. Ardeiul capia și vișinul chinezesc sînt foarte atractive pentru energia pozitivă, energia Ți. Asparagusul, la fel ca și tradescanția și alte plante agățătoare barează drumul radiațiilor dure și le dispersează. Camelia în proprietățile ei energetice se aseamănă cu trandafirul, dar ea atrage în casă sentimente de dragoste mult mai curate și mai elevate. Difenbahia, hemantusul, maranta, primula cu frunzele lor mari, rotunde, atrag bunăstarea materială.

Cîteva plante, de exemplu, trandafirul și ardeiul capia nu se simt bine în vecinătatea altor plante pe pămînt. Este greu de spus de ce-i așa, dar ele cresc mai greu, probabil pentru că intră într-o contradicție energetică cu vecinii lor. Despre energetica florii am vorbit deja mai devreme. Pentru a adăuga aici că nuanța florilor de pe plantele dumneavoastră de

interior are şi ea însemnătate pentru energetica dumneavoastră şi energetica din casa dumneavoastră. Florile roşii, galbene şi portocalii activează, conferă putere. Cele azurii, albastre şi violete calmează, vă ajută să vă relaxaţi.

Plantele de interior sînt foarte multe şi pentru a le enumera toate însuşirile lor benefice ar fi necesară o carte separată. Dar aceasta în principiu nu este chiar atît de important. Esenţial este că toate că toate sînt în mod practic ajutoare şi protectori într-o sferă energetică sau alta şi este foarte folositor să le avem în casă.

Numai să nu uitaţi de o calitate naturală importantă a lor - ziua produc oxigen, iar noaptea, la întuneric, dimpotrivă, îl absoarbe degajînd bioxid de carbon.

De aceea florile este mai bine să nu fie ţinute în dormitor, iar dacă le ţineţi este obligatoriu să ţineţi peste noapte oberlihtul întredeschis.

Preferaţii casei şi paraziţii din casa noastră

Care dintre noi nu cunoaşte sentimentul de singurătate? Neliniştea, un frig glacial în suflet şi uneori chiar spaima îl chinuie pe om într-o casă pustie. Nu arar îţi vine în ajutor o carte interesantă

sau televizorul, totuși ele nu sînt un panaceu. Cu televizorul nu poți discuta și nu-l poți mîngîia, cartea dimpotrivă trezește fantezii suspecte. Din fiecare colț întunecat se aud foșnete de ne-nțeles, suspine. Luciri stranii de lumină în perdele se transformă în creaturi misterioase. Și nici un suflet viu, nici susținere, nici compasiune. Dar de ce să te chinui? Ușile caselor noastre sînt de mii de ani deschise pentru ființe domestice. Cu ele în locuință apare confortul și apărarea de primejdii. Preferat poate orice animal, oricare dintre făpturile lui Dumnezeu. Greierii, peștișorii de aur, broaștele țestoase, papagalii, vidrele, veveriţele, leii, dacă vă sînt pe plac. Unora le place să-și satisfacă în contul fratelui domestic mai mic sentimentele veșnic umane ca vanitatea, iubirea de sine, orgoliul dar este mai plăcut să le oferim iubire, îngrijire, compasiune. De ce să ne lăsăm pradă tristeții cînd după o zi grea acasă vă întîmpină o ființă plină de iubire, fără rezerve? Într-un fel inobservabil lumea animalelor s-a contopit cu lumea oamenilor. Animalele sînt învestite cu înțelepciune și perfidie omenească, ele sînt capabile să capete un chip uman și chipul altor animale. Rezultatul contopirii înfățișărilor omenești și animale sînt sfincșii, centaurii, pasărea sinistră. Animalele sînt și cele mai devotate prietene și cei mai neîmpăcați dușmani, și prinți fermecați și împieliţaţii iadului. Într-o asemenea înrudire apropiată se pierde cumva individualitatea proprie

oricărei ființe vii. Orice comportament se interpretează din punctul de vedere al actelor umane. Fiind o creatură cu o voință și o bioenergetică mai puternice, omul atribuie animalelor propria linie comportamentală nebăgînd în seamă sau pur și simplu uitînd că pur și simplu tot ce este viu în această lume are propria predestinare. Orice fiară, pasăre, buburuză sau șarpe posedă trăsături individuale, caracter propriu, aură și karmă personale. După cum nu există doi oameni identici așa nu există două pisici identice sau pești de acvariu identici. Dorința de a reformula totul după chipul său uneori îl duce pe om într-o fundătură, în ciuda celor mai nobile intenții. Este foarte interesant și prestigios să ai un cîine cuvîntător dar poate că este mai interesant să acorzi atenție însușirilor lui naturale? Indubitabil pentru o viață în armonie cu orice ființă se cere iubire, tandrețe, emoții pozitive, luminoase. Un cuvînt bun o bucură pînă și pe pisică, totuși n-ar fi rău să ne amintim că între diferite animale există grade diferite de înrudire. Oamenilor de tip nevrotic în calitate de ființe domestice li se potrivesc mai bine peștișorii de acvariu decît jucăușa, neastîmpărata veveriță și invers melancolicului i se poate părea plicticos lentul piton. Cunoscîndu-se pe sine și lumea înconjurătoare omul trebuie să-și contureze singur înclinațiile și animalul care i se potrivește. Ignorarea unui asemenea lucru poate aduce numai necazuri.

Orice casă are numai de cîştigat prin prezența animalelor. Sentimentul unui contact emoțional permanent îi ajută pe oameni să evite stresul, insatisfacția, vulnerabilitatea. Energetica animalelor nu este atît de puternică, totuşi, ea le permite vindecarea rănilor umane şi dezvoltarea la om a posibilităților magice şi telepatice, perceperea propriului cîmp karmic. Armonie în casă, armonie în suflet, armonie în lume- peste tot de un ajutor neprețuit vă vor fi prietenii dumneavoastră domestici. Bioenergetica este o calitate a tot ce este viu, totuşi despre puterea ei şi posibilităților legate de ea la diversele animale putem doar să facem presupuneri. Prea de ne-nțeles ni se vor părea capacitățile peştişorilor de acvariu în prevestirea cutremurului, legătura dintre destinele cîinelui şi a stăpînului său, ştiința porumbeilor călători de a găsi mereu drumul spre casă... Cele mai diferite animale de casă pot determina zonele patogene din apartament, pot păzi sănătatea stăpînului iubit. Apăsîndu-se peste locurile bolnave şi împărțind din energia lor ele vindecă rinichii, ficatul, plămînii. Simt aura casei şi făpturile nocive în plan existențial. Casa pe care o așteaptă în curînd un incendiu este părăsită de şoareci şi gîndaci, şobolanii părăsesc corabia în preajma naufragiului.

Probabil calitățile cele mai vădite, mai neobişnuite dintre toți locatarii domestici le are pisica. Mistica, magia, misterul le însoțeşte pe pisici toată

viața. Comportamentul lor nu poate fi explicat uneori și aceasta trezește în om sentimentul respectului dar cîteodată și spaima. Posedînd capacitatea de a vedea și simți mai bine procesele ce se petrec în așa numita lume subtilă, pisicile devin un mijlocitor inedit între acea lume și lumea noastră. Putem doar să presupunem existența unei zone aflate dincolo de limitele percepției noastre cotidiene. Pisicile se orientează în ea excelent și ne oferă subiecte de reflecție, eliberarea de suspiciuni, cunoștințe uimitoare. Povestirile despre pisici nu au număr. În fiecare sat, în fiecare casă, dar ce spun, în fiecare familie veți auzi despre ele istorisiri uluitoare care vă vor pune pe gînduri. Voi încerca să mi le amintesc numai pe acelea care au fost cîndva publicate. Chiar în anul 1883 Ministrul Apărării al SUA i-a ordonat locotenentului major Danwoody să se ocupe de strîngerea semnelor referitoare la timpul probabil. Între multe altele, paisprezece erau legate de pisici. De asemenea cînd pisicile sforăie va fi timp urît, pisica toarce și se spală înainte de ploaie, dacă pisica doarme pe cap-va fi un necaz. Pisica în rol de prevestitor al timpului probabil poate să nu intereseze prea mult casa contemporană de la oraș dar într-o locuință de la țară ea contribuie la înlăturarea multor necazuri. În timpul celui de al doilea război mondial, în Anglia, a fost instituită medalia specială cu următoarele cuvinte gravate pe

ea: „Şi noi slujim patria". Medalia se decernă pisicilor a căror acţiune ajuta la salvarea vieţilor omeneşti. Englezii au descoperit că pisicile posedă o capacitate suprafirească de a presimţi apropierea atacului aerian inamic. Şi nu numai că începeau să dea semne de nelinişte cu mult înainte de urletul sirenelor dar se părea că ştiu peste ce casă vor cădea bombele. Blana pisicilor se zbîrlea, ele începeau să urle şi să scuipe iar alteori se duceau imediat în adăpostul cel mai apropiat atrăgîndu-şi stăpînii după ele. Multe istorii militare confirmă că pisicile posedă capacitatea de a prevesti viitorul şi de a presimţii primejdia. Adesea, ele prevăd evenimentul cu mult înainte de venirea lui. Învăţaţi să recunoaşteţi darul prorocitor al preferatului dumneavoastră şi este posibil să evitaţi neplăcerile şi pericolele care vă aşteaptă în viitor.

Deja după război, unul dintre eroii cu darul prorocirii a fost motanul Ricky, Femeia cu numele Lola Del Costa şi soţul ei Ernesto îşi petreceau luna de miere în Spania. Avionul personal cu care s-au ridicat în cer a suferit o avarie nereuşind să mai facă cele treizeci de minute de pînă la malul Mării Mediterane. Au trebuit să sară amîndoi în apă, dar soţul era rănit şi-şi pierdea forţele cu repeziciune iar în curînd între valuri a rămas numai Lola. În căutarea accidentaţilor au ieşit cîteva ambarcaţiuni între ele şi „Lattuga ".După trei ore de căutări zadarnice cînd căpitanul de pe „Lattuga" îşi pierduse

orice nădejde iar peste mare s-a lăsat întunecoasa noapte mediterană pe toţi i-a intrigat comportamentul motanului de pe corabie, Ricky. S-a suit repede în vîrful provei şi a început să miorlăie tare, fugind agitat înainte şi înapoi. Acţionînd după intuiţie a îndreptat spre apă un proiector şi a descoperit trupul întins al unei femei. Astfel a fost salvată Lola şi istoria cu salvarea miraculoasă şi numele motanului a nimerit în toate ziarele.

Comportamentul pisicilor este atît de specific încît îţi vine în minte capacităţile lor de a vedea lumea umbrelor. La malul mării trăiau Martin în vîrstă de treizeci şi şase de ani şi motanul lui de şase ani, Phijet. Destinul lui Martin a fost tragic. Cu vătămări grave după un accident de automobil a fost dus la spital, unde a şi murit. Ultimele gînguri ale lui Martin au fost de îngrijorare pentru motanul rămas acasă . L-au înmormîntat pe Martin într-un cimitir mare, sumbru. Cînd prietenul lui Martin a venit la ceremonie a presupus că va fi singurul participant dar s-a înşelat. Ajunsese acolo după motanul Phijet care, după spusele îngrijitorului cimitirului, stătea de dimineaţă lîngă mormîntul pregătit aşteptîndu-şi stăpînul. Cotoiul stătea nemişcat ca o statuie. După ce sicriul a fost coborît în mormînt el s-a ridicat şi cu un mers nesigur a plecat de acolo. Cum altfel se poate explica gestul lui Phijet dacă nu prin aceea că îşi aştepta spiritul stăpînului? Cu măsurile obişnuite

nu poate fi apreciat nici comportamentul altui cotoi-Punu. Punu era cel mai frumos dintre cele trei pisici ce-i aparţineau văduvei Peggy Pizz. Odată Peggy împreună cu servitorii a dispărut de acasă. Poliţiştii veniţi acasă la Peggy la insistenţele prietenilor au descoperit numai trei motani pe jumătate morţi, încuiaţi în bufet. Căutările pentru găsirea stăpînei casei n-au fost încununate de succes. Comisarul care conducea investigaţiile a băgat de seamă comportamentul neobişnuit al lui Punu. Motanul s-a aşezat alene pe labele din spate şi scuturîndu-şi vîrfurile urechilor îşi plimba cu nervozitate coada dintr-o parte în cealaltă a trupului; s-a furişat spre malul pîrăului din colţul îndepărtat al grădinii. Oprindu-se acolo un minut Punu s-a apropiat de lăstărişul crescut în voie şi s-a aşezat lîngă el. În lăstăriş poliţiştii au descoperit un ciocan de lemn murdar de sînge cu păr încleiat. Mirarea detectivilor a fost fără margini, iar Punu s-a îndreptat spre stratul de flori de lîngă casă şi a început să zgîrie cu ghiarele pămîntul. Au săpat sub stratul de flori şi la o adîncime de peste doi metri au descoperit mormîntul stăpînei şi, bucătarului ei. Cadavrul slujnicei, poliţiştii l-au pescuit de pe fundul pîrîului în locul lîngă care se oprise motanul. Dar cu aceasta actele de bravură ale lui Poonoo nu se terminaseră. Omul suspectat de bestiala crimă îşi nega cu desăvîrşire vinovăţia. Dovezi care să-l demaşte poliţia nu avea dar comisarul

iar şi-a dovedit prezenţa de spirit. Punu a fost adus în camera interogatoriilor şi el s-a aruncat imediat pe pieptul ucigaşului zgîriindu-i faţa cu un şuierat şi un mieunat mînios. Nervii criminalului au cedat şi el a mărturisit cele făcute. Mai tîrziu ucigaşul a recunoscut că a luat comportamentul lui Punu drept fapte vrăjitoreşti.

Oamenii s-au temut întotdeauna de ceea ce nu înţeleg. Această ursită nu le-a ocolit nici pe pisici. Există demult părerea că pisica este prietena vrăjitoarelor, arma răului, adepta magiei negre, întruchiparea a ceea ce este mai rău şi mai înspăimîntător. Nu degeaba ***Hecata,*** zeiţa infernului în vrăjitorie şi magie a făcut din pisică preoteasă supremă a împărăţiei sale, împărăţia morţilor şi a blestemaţilor. Legătura dintre magia neagră şi pisici era considerată neîndoielnică la cataroşi – o sectă religioasă ce a înflorit începînd cu secolul al XII-lea în multe părţi ale Europei. Murind sub torturi, în mîinile călăilor Inchiziţiei, membrii sectei recunoşteau că zburaseră pe mături, omoriseră copii răpiţi şi se închinaseră lui Satan sub înfăţişarea pisicii. Sataniştii considerau pisica simbolul stăpînului lor, prinţul întunericului. Un motan mare, negru participa deligatoriu la toate orgiile sectei lor. Cultul pisicii negre cu aducerea de jertfe este răspîndit la cei ce se închină diavolului.

De vrăjitorie erau legate în decursul miilor de ani şi broaştele rîioase, şerpii, şobolanii, cîinii, ţapii dar

pisicile fără-ndoială, au ocupat întotdeauna primul loc pe această listă Ce-i asta? Tributul caracterului hotărît și al spiritului lor de independență sau totuși recunoașterea aptitudinilor excepționale? Sau poate este ecoul încă unui eveniment uimitor? De obicei, lumea umbrelor scapă percepției umane, totuși pisicilor îi amintesc omului despre acea lume de mult mai mică dar decît alte animale.

Celebra pisică de Cheshire din cartea lui Lewis Carroll „Peripețiile Alisei în țara minunilor" a fost descrisă pe baza unei istorii reale despre vedenia pisicii din Congleton. Fantoma motanului a apărut multă vreme în același loc, în vechea abație a orașului Congleton, în apropiere de Cheshire. Toți locuitorii orașului o cunoșteau foarte bine iar vizitatorilor li se sugera cînd e cel mai bun timp pentru a se întîlni cu fantoma. În general, istoriile cu fantome de pisici sînt nenumărate.

Interesantă este atitudinea oamenilor față de ele. Oamenii religioși consideră că preferații lor vin să-și liniștească stăpînii și să le reamintească că vor fi aceiași însoțitori credincioși și în lumea de dincolo de mormînt. Oamenii care și-au supărat cu ceva animalele de companie, dîndu-și seama de asta cred că fantoma încearcă să se răzbune. Oamenii mai raționali presupun că fantomele vin să-și ia bun rămas de la prieteni. Și dacă vreți ca fantoma pisicii dvs. să vă apară, nu ca să se răzbune, ci doar să vă spună că

vă aşteaptă fidelă în lumea astrală, nu vă supăraţi animalul de companie...

Despre cîini în Orient se spune – că dacă un dulău salvează viaţa stăpînului său, în viaţa următoare se va naşte om. Poate că de aceea nu are omul prieten mai devotat? Nu există nici o altă fiinţă capabilă să-l înţeleagă la fel fără cuvinte, să-i simtă starea de spirit, să-i ghicească momentul întoarcerii acasă, să tînjească la despărţire şi uneori chiar să moară pe mormîntul stăpînului, cum se întîmplă cu cîinii. Se spune că stăpînii şi căţeii lor foarte adesea seamănă unii cu alţii. Şi este purul adevăr. Oamenii care au cîini ştiu foarte bine, ce legătură uimitoare se naşte între om şi această vietate necuvîntătoare, fără raţiune umană.

Stăpînul abia începe să urce scările iar căţelul a şi zvîcnit, fuge înspre uşă, îşi vîntură coada... Staţi pe divan şi numai ce v-aţi gîndit că ar fi timpul să ieşiţi cu căţelul la plimbare şi să-l hrăniţi că el a şi sărit din culcuşul lui, s-a întins şi se uită rugător la dvs.. El îi iubeşte pe oamenii pe care îi iubiţi dvs. şi îi muşcă de pantofi pe cei pe care nu prea îi agreaţi... Cîinele vă dăruieşte dragostea şi devotamentul lui şi cînd nu aveţi chef de el, şi vă rămîne prieten chiar dacă îl părăsiţi.

Odată am cules de pe stradă un dulău – un cîine lup adult. Nu ştiu cum de a rămas fără stăpîn. Era îngrozitor de slab cu colţii puternic tociţi – se

hrănea, se vede, de mult numai cu oase. I-am spus Mişca şi am hotărît să-l păstrez. Mişca a stat la mine două luni. Era neprietenos şi ursuz la început, dar treptat văzînd grija şi buna prietenie s-a înmuiat şi a încercat chiar să se joace cu mine, îmi aducea mingia... Totuşi, după două luni sătul şi refăcut a plecat de la mine. Am ieşit cu el la plimbare, ne-am plimbat în liniştc cam o jumătate de oră după care a dat colţul şi a dispărut. Pînă am ajuns la acel colţ, din Mişca nu mai rămăsese nici urma. Am umblat încă mult timp, l-am strigat l-am căutat dar el nu s-a întors. Uite-aşa a plecat pur şi simplu. Poate că s-a dus să-l caute pe omul considerat drept unicul lui stăpîn, indiferent dacă şi la mine a avut viaţă deloc rea...

Un cîine de talie mare, puternic, poate desigur să-şi apere stăpînul şi să-i salveze viaţa. Dar şi căţeluşii sînt în stare de aşa ceva!

Un cunoscut de-al meu avea doi baseţi. O dată noaptea a luat foc un fir electric. Focul era în antreu. Stăpînul dormea în cameră şi uşa de la cameră era închisă bine. Căţeii dormeau şi ei la piciorul patului. Izbucnise incendiul, dar inteligentele animale au simţit primejdia. S-au trezit, au început să scheaune şi să urle, l-au sculat pe stăpîn. Acela neînţelegînd nimic de adormit ce era s-a răstit la ei încercînd să-i facă să tacă. Dar baseţii nu s-au liniştit. Lătrau, scheunau şi săreau în spre uşă, pînă ce stăpînul nu

s-a dat jos din pat şi s-a dus să vadă despre ce-i vorba. Şi a văzut un snop de scîntei albastre şi focul căţărîndu-se pe tapet... Telefon nu era în casă, pompierii nu avea cum să-i cheme. A trebuit să se salveze fugind din casă împreună cu devotaţii lui prieteni, dar a rămas întreg şi nevătămat.

Însuşirile mistice ale cîinilor nu sînt cu nimic inferioare celor ale pisicilor. Eu însumi am fost o dată martorul unei întîmplări tragice şi de neînţeles, cu un căţel, şi pînă astăzi nu ştiu ce s-a petrecut.

Seara tîrziu mergeam pe stradă cu un prieten şi am auzit în faţă urletul de durere al unui căţel. După un timp, am văzut un căţel care stătea lipit de gard şi urla cu botul ridicat în sus. I-am vorbit, am încercat să-l chemăm dar el a fugit de la noi şi chiar s-a aşezat la gard. Plecînd mai departe departe am auzit din nou urletul. N-am apucat să facem cîţiva metri ca a trecut o maşină pe lîngă noi şi am auzit imediat în spatele nostru zgomotul unei lovituri, scrîşnetul şi scheunatul de căţel... Am luat-o repede înapoi şi am văzut că sub roţile maşinii nimerise exact căţelul care stătuse pe marginea drumului urlînd. Şi pînă azi mă gîndesc – oare chiar şi-a presimţit moartea? Dar nu putea să se arunce deliberat în faţa maşinii, urlînd apoi în semn de adio pentru viaţa lui de cîine...

Situaţiile sînt felurite şi este bine cînd nu se întîmplă nimic îngrozitor. Mai bine să nu aibă de ce, preferaţii noştri, să presimtă necazurile şi să ne

salveze de la necazuri. Este îndeajuns că locuința noastră se însuflețește cînd apare o nouă ființă vie capabilă să iubească și să apere această casă și pe stăpînul ei. Capabilă să consoleze și să vindece. Cîinii ca și pisicile se lipesc de locul bolnav și scot boala.

Dacă dintr-o dată cățelul începe să vă lingă mîinile sau picioarele desculțe – nu vă împotriviți, suportați gîdilătura. În timpul acesta ea vă tratează, vă înlătură energia negativă și oboseala. Dacă pisica extrage energia negativă pentru că organismul ei o cere, cîinele o face numai din iubire, preia lovitura asupra lui pentru a-și ajuta stăpînul.

Cînd animalul este crescut de dragul prestigiului ca, de exemplu, cîinii și pisicile de rase scumpe, și este ținut în casă exclusiv ca decorație sau pentru beneficii materiale, vînzîndu-i cățelușii sau pisoii, el rămîne străin și nu poate fi o sursă nici de emoții pozitive, nici de energie pozitivă. Chiar dimpotrivă animalul lipsit de iubire poate deveni dușman și aduce în casă răul și nefericirea. Este deosebit de periculos pentru locuitorii de la oraș care-și țin animalele direct în apartamentul lor.

La țară cîinii și pisicile trăiesc în mod practic liberi, îndeplinindu-și funcțiile lor simple – păzesc casa, prind șoareci, primind pentru asta hrană. Ele nu depind de om în așa măsură ca la oraș și nu se atașează într-atît de el. Amintiți-vă de acest lucru,

luîndu-vă în casă un animal. Trăind lîngă dvs., în apartament, el devine, vreţi nu vreţi, o parte a comuniunii biologice aducîndu-şi şi contribuţia la cîmpul bioenergetic comun. Şi dacă pînă şi obiectele neînsufleţite au nevoie de o atitudine binevoitoare, iubitoare din partea omului pentru a deveni o sursă de energie pozitivă, ce să mai spunem de fiinţa vie!

Iată, de pildă, despre pisicile siameze se spune că sînt rele. Eu, cinstit vorbind, nu am văzut nici o siameză agresivă. Cele care trăiau în familiile întîlnite de mine erau tratate cu tandreţe şi grijă, nu erau necăjite sau provocate inutil şi erau nişte animale dintre cele mai blînde şi iubitoare. Pe una din ele, sub ochii mei o smotocea şi-o strîngea un copil de un an, iar „reaua siameză" abia mieuna jalnic şi nu l-a zgîriat măcar o data pe prostuţul copil... Ceea ce pui în animalele domestice aceea şi primeşti de la ele. La dragoste răspund cu dragoste.

Cîteodată, pe om, în casa lui, în afară de îndrăgitele animale îl înconjoară şi locatarii nedoriţi. O mulţime de insecte de casă cum ar fi – gîndaci, muşte, purici, ploşniţe, a căror simplă vedere îţi poate da fiori categoric strică armonia casei. Dacă li se adaugă şi şoarecii – şobolanii poţi să-ţi iei adio. Pot fi îmblînzite şi domesticite cîteva rozătoare dar nu mai mult de atît. Pentru ce să construieşti o casă şi să te îngrijeşti de ea dacă va trebui să trăieşti cu

teamă și scîrbă? Despre ce energetică armonioasă poate fi vorba în asemenea condiții?

Desigur, toate acestea sînt creața lui Dumnezeu, dar asemenea creaturi ca șobolanii, gîndacii prea îi strică viața omului. Trăind practic pe seama oamenilor, ele s-au adaptat cum nu se poate mai bine unei astfel de vieți și din punct de vedere bioenergetic. Încercați să striviți cu mîna goală un gîndac ce fuge. Precis că vă va împiedica senzațiile de repulsie și desgust. Aici nu este vorba de experiență, de amintirea unor neplăceri sau dureri din trecut ca de pildă de arsură (gîndacul, după cît se cunoaște, nu a muşcat vreodată pe cineva) – aceasta este o acțiune dirijată, bioenergetică asupra psihicului omului. Pînă și oamenii curajoși adesea strivind gîndacii cu degetele n-o fac cu plăcere.

La fel de repulsivă este și acțiunea șobolanilor. Groaza pe care o insuflă omului este mult mai mare decît cea insuflată de pericole mai serioase. Ce este acela un șobolan? Un mic animal sprinten. Deschiderea botului nu-i ajunge pentru a-l apuca pe om de deget dar să-i mai producă și alt necaz. Oare cîți oameni pot merge cu mîinile goale în întîmpinarea unui urs și fug panicați la vederea unui șoarece? Experiența arată că omul, de unul singur nu este în stare să se descurce cu biocîmpul insectelor și rozătoarelor de casă iar ele din păcate nu sînt capabile să

trăiască în absența omului. De aceea pentru a se apăra omul trebuie să le distrugă.

Modalitățile de nimicire sînt multiple. Eficiența lor diferă. Astăzi, în această direcție omului îi sînt de ajutor ultimele cuceriri din domeniul chimiei. Totuși mijloacele chimice nu sînt lipsite de nocivitate pentru om însuși. Asupra pisicilor biocîmpul șobolanilor și șoarecilor nu produce impresie, el este menit numai să îi sperie pe oameni, de aceea pisica este cel mai bun apărător împotriva pacostei cenușii.

Mai complicat stau lucrurile cu gîndacii și alte astfel de mizerii. De ei trebuie să scăpăm cu ajutorul substanțelor și sprayurilor insecticide. Totuși, sînt cunoscute și cîteva metode populare. Se pot prinde de pildă șapte gîndaci, se pun într-o cutiuță și se așează la intersecția a trei drumuri și se lasă acolo. După aceasta gîndacii trebuie să dispară din casă...

Eu personal consider că metoda cea mai bună, ca profilaxie, este să ținem casa curată și să nu lăsăm neacoperite produsele alimentare și vasele murdare peste noapte. Gîndacii apar de obicei în casele în care trăiesc oameni cu o putemică energetică, pe care nu o consumă. Fiecare murdărie se hrănește de la om și cînd își găsește de mîncare fie în sens propriu fie bioenergie pozitivă, ea devine însoțitorul de neînlocuit.

TAINELE CASEI NOASTRE

A venit vremea să vorbim despre vecinii noştri nevăzuţi, locuitorii lumii subtile, despre care într-un fel sau altul pot să intre în contact cu noi.

Ce este acea lume subtilă? Una singură, sau sînt mai multe? Ce vor de la noi fiinţele care se află acolo? Ce sînt? Cum ajung pînă la noi?

Întrebările sînt numeroase şi puţin probabil că voi reuşi să răspund la toate. Voi putea doar să împărtăşesc din cunoştinţele adunate – cele populare şi cele pe care le-am dobîndit singur meditînd asupra acestei teme. Mi s-a întîmplat să stabilesc şi contacte, destul de rare este adevărat, şi cu precauţie. N-am vrut să intru eu însumi în profunzime – omului nu-i foloseşte aceasta la nimic, el trebuie să trăiască în lumea lui, reală şi vizibilă. Şi fiinţele aceste se pare că n-au vrut să mă tulbure – eu m-am străduit să nu

supăr pe nimeni şi în acelaşi timp să nu le creez posibilitatea de a se alimenta de la mine. Între ele există şi asemenea indivizi doar să-i laşi în voie şi te înghit cu pene cu tot... Trebuie neapărat să ştii cum să te aperi de ei şi mai bine cum să nu-i laşi să aibă acces la tine.

Am amintit deja despre cîteva entităţi din altă lume care pot pătrunde la noi prin fisurile dintre lumi – zonele geopatogene. Am vorbit şi despre cele care pot ieşi din oglindă. Lumea este plină şi de asemenea fiinţe invizibile care trăiesc de-o veşnicie alături de om. Cel mai adesea nu le băgăm în seamă. În veacul nostru omul şi-a pierdut sensibilitatea naturală sau mai exact spus a devenit sensibil la cu totul alte lucruri. Cîndva strămoşii noştri trăiau în mijlocul naturii şi se temeau de apariţiile ei. Această teamă i-a învăţat să citească semnele aflate peste tot în lume – de aici a plecat mulţimea de credinţe şi superstiţii populare. Trebuie să te porţi atent în pădure, în munţi, pe rîu – omul era pîndit din toate părţile de primejdii. Pentru a nu chema nenorocirea pe capul lor oamenii au învăţat să vadă să simtă şi să înţeleagă tot ce se întîmplă în lumea din jurul lor.

La fel fac oamenii şi astăzi. Numai că lumea ce ne înconjoară s-a schimbat. Civilizaţia l-a protejat pe om de multe din ameninţările trecutului în schimb a adus altele noi. Murim astăzi nu din cauza trăsnetului sau a ghearelor animalului de pradă – murim

sub roțile mașinilor, în accidentele auto. Astăzi ne temem nu de mînia cerului ci de bomba atomică.

De aceea astăzi aproape nici o dată nu scuipăm peste umărul stîng la vederea unei pisici negre și nu credem în spiritele casei. Ne vedem legătura dintre piciorul cu care ne împiedicăm în timpul zilei și necazul care se întîmplă cu noi scara. Noi apreciem timpul probabil al zilei de mîine nu după culoarea apusului ci după datele sinoptice. Păcat!

Lumea s-a schimbat numai la suprafață. Sufletul lumii ca și al omului a rămas cel de dinainte. Ea este la fel de plină de taină și probleme, din care multe conțin pe mai departe pericole cu totul reale pentru oameni. Dar pînă la rezolvări este un drum foarte lung, iar mijloacele unei protecții reale ne sînt necesare astăzi, acum. Azi – mîine, oricare din noi s-ar putea să audă niște lovituri de neînțeles în propriul apartament și să se războiască cu lucrurile zburătoare din casă. Este bine dacă nu se va întîmpla așa ceva cu dvs., cititorule. Dar lumea invizibilă, cu toate acestea, nu va dispărea. Constatați acestea sau nu dar ea interacționează cu dvs., vă influențează. Și este mai bine să încercați să știți mai multe despre ea – doar este de dorit să cunoaștem chipul vecinilor, fie ei prieteni sau dușmani.

Cine sînt ei, acești vecini și de unde au apărut pe la noi? Cum putem să ne apărăm de ei sau să învățăm să trăim cu ei în pace?

Lumea invizibilă

Fără-ndoială există un număr nesfîrşit de lumi nevăzute pentru noi, nu numai invizibile ci şi, pînă acum, cu totul intangibile. Pînă în zilele noastre nimerim de regulă numai în acele lumi care într-un fel sau altul sînt legate de om şi de omenire.

Cuvîntul „lumi" îl folosesc din comoditate, pentru că de fapt vorbim despre alte niveluri energetice de existenţă. Dacă la aceste niveluri există viaţă, energetica acestei vieţi este cu totul alta, uneori potrivnică omului. Ea naşte entităţi care nu seamănă mai deloc şi care există după alte reguli şi legi decît voi.

Putem enumera lumile cele mai apropiate de noi – lumea fizică subtilă, lumea esenţelor astrale şi lumea esenţelor mentale sau a gîndurilor – imagini.

Lumea fizică subtilă se învecinează practic cu lumea fizică. Este constituită din energiile subtile care înconjoară orice fiinţă şi orice obiect ce există în mod fizic. Propria noastră aură sau biocîmp este o parte din această lume subtilă. Ea poate fi văzută de oameni ce posedă darul clarviziunii. Dacă toţi oamenii ar avea acest dar, lumea înconjurătoare ne-ar apărea aproape la fel de cum este doar că ar fi pătrunsă de un flux neîntrerupt de energie vizibilă.

Uneori sînt în atingerea cu lumea subtilă în vis şi evenimentele care se petrec în astfel de vise de obicei se întîmplă foarte curînd aievea. Aceste vise pot fi caracterizate printr-o extraordinară asemănare cu realitatea – sîntem în stare să simţim în ele şi frigul şi foamea, durerea, mirosul şi gustul. Frecvent sînt colorate doar dar tonurile sînt pale, şterse.

Lumea esenţelor astrale este, în alcătuirea ei, lumea dorinţelor şi sentimentelor noastre, acel nivel energetic în care pleacă după moarte corpul astral. În cîmpul astral general doleanţele, emoţiile şi pasiunile noastre se dizolvă şi se pot întoarce către oameni în cu totul alte ipostaze.

Cu alte cuvinte, se poate spune că este lumea fantomelor, a sufletelor ce nu şi-au găsit odihna. Nu este greu să judecăm cum este viaţa acestor fiinţe dar ele trăiesc cu adevărat şi-i pot tulbura pe oameni aşa cum o fac, de pildă, fantomele din vechile case.

Problema este că toate aceste tărîmuri, toate aceste niveluri energetice nu se află undeva acolo, dincolo de nori sau sub pămînt. Lumea de apoi se găseşte tot aici, pretutindeni, alături de noi, ea se suprapune peste realitatea noastră fizică şi o impregnează cu energetica ei.

Oare ce este aceea o fantomă?

Acolo, unde omul a suferit mult înainte de moarte, sau acolo unde a suferit o moarte violentă el literalmente îmbibă pereţii cu emanaţia suferinţei şi

groazei sale. Pînă într-atît că pe suprafața unor obiecte parcă s-ar pune amprenta imaginii corpului său astral. Tot ce este vopsit, lăcuit captează și conservă această tradiație. Ea este conservată și de sîngele vărsat (fantomele apar adesea la locul crimei pînă cînd sîngele nu este bine spălat).

Corpul astral al omului este purtătorul dorințelor și emoțiilor. Încărcătura energetică în asemenea cazuri se poate menține în obiectele din jur foarte mult timp. Și în anumite condiții – la o slabă iluminare, de obicei, a lumînării, sub un unghi de vedere determinat – se poate vedea aceasta amprentă cu ochiul liber și fără nici un dar al clarviziunii. De obicei, fantoma are un aspect albicios imprecis de ceață unduitoare, cîteodată are trăsăturile siluetei umane și pot fi desemnate chiar detalii de vestimentație.

La Tallin, în Turnul Fecioarei pînă în zilele noastre apare fantoma unui om în beretă și pelerină fîlfîitoare. În palatul din Satcinsk (de lîngă Sankt Petersburg) noaptea se aud rîsete și pași cuiva. Într-o casă moșierească aflată în ruină, din Bielorusia, în galeria de tablouri poate fi văzută noaptea o fantomă desprinzîndu-se dintr-un portret, sub forma unei pete albe neconturate.

O dată eu însumi am văzut o nălucă într-un bordei părăsit dintr-un sat siberian. Casa avea o faimă proastă după cum la începutul secolului tîlharii

tăiaseră în ea o întreagă familie. Pentru a vedea fantoma trebuia să te duci acolo pe lună plină, fără foc şi să aştepţi pînă la miezul nopţii. Am aşteptat pînă la ora două de noapte şi am crezut că va trebui să rămîn fără nici un rezultat pînă dimineaţă, cînd am auzit un geamăt lung, tărăgănat. El venea din acel colţ în care prin fereastra neastupată cădea lumina lunii. În urma ei, în colţ, s-a mişcat o siluetă în care după trăsături se putea recunoaşte o femeie. Ea a făcut cîţiva paşi şi a început, plîngînd, să se topească în aer.

Continuarea n-am mai aşteptat-o, am ţîşnit de acolo ca opărit.

Inexplicabilul, irealul îl sperie pe om de moarte. Toţi cei cărora l-i s-a întîmplat să vadă ceva asemănător alimentează cu spaima lor încărcătura de energie negativă şi prin aceasta contribuie la menţinerea ei.

Cu toate acestea există un mijloc destul de simplu de a scăpa de o vedenie. O asemenea încărcătură poate fi distrusă cu ajutorul focului. Uneori este deajuns să încălzeşti obiectul care păstrează amprenta astrală dar mai bine este să-l treci prin foc dacă nu este de dimensiuni mari sau să afumi cu foc pereţii şi podeaua. Ajută şi apa sfinţită şi rugăciunea, dar acţiunea focului este totuşi cea mai bună.

Există încă o lume, mentală, în care pleacă energia gîndurilor noastre, formînd aşa numitele întru-

părі ale gîndurilor. Şi ele cu greu pot fi percepute ca fiinţe vii dar şi ele sînt în stare să se întoarcă între oameni şi să interacţioneze cu ei. Circulă o astfel de expresie: „ideile plutesc în aer". Nu întîmplător acelaşi gînd le vine în minte cîtorva oameni diferiţi, uneori chiar simultan.

Din această lume le vin ideile savanţilor, imaginile pictorilor, versurile poeţilor. Nu întotdeauna ei au succes sau sînt talentaţi. Oamenii aleg singuri după sufletul lor. Careva poate fi inspirat de o imagine luminoasă, altul invers de chipul unui monstru şi creează în lumea noastră ceva material care va acţiona în mod diferit asupra oamenilor.

Din aceeaşi lume ne pot veni coşmarurile. Din această lume atragem energia negativă cînd ne gîndim la ceva urît şi rău. Energia mintală negativă se poate şi ea transforma cîteodată într-o entitate vizibilă în genul fantomei, doar că are altă natură.

Zonele patogene au calitatea de a atrage asupra lor energia negativă de toate genurile. Dar acea energie pe care o conţin ele este alta. Ea nu are legătură cu bioenergia şi acele entităţi pe care le generează sînt cu totul străine omului şi viului. Dar despre locuitorii zonelor patogene vom vorbi separat.

Vreau să vă povestesc despre încă o categorie de fiinţe invizibile a căror existenţă este negată de omul contemporan cu desăvîrşire, considerate fiind numai personaje de poveşti copilăreşti. Sînt stihialii (ele-

mentalii), reprezentanţii energiei curate a propriei noastre planete, duhurile naturii.

Fiecare obiect de pe pămînt, fiecare piatră, apă sau arbore are energetica lui diferită de a celorlalte. Astfel pădurea ca o acumulare de numeroşi copaci reprezintă un cîmp energetic puternic, care se deosebeşte de cîmpurile energetice ale masivelor muntoase, ale rezervoarelor de apă, luncilor pustiurilor. Şi-n pădure şi-n munţi există astfel de locuri în care concentraţia energiei este mai mare decît oriunde. Aceste locuri în mod obişnuit se caracterizează printr-o frumuseţe deosebită sau prin măreţie. Aici energia copacilor, apei, pietrei, sau nisipului poate lua un chip vizibil.

Nu ştim cum percep asta animalele sălbatice şi păsările. Dar omul nimerind

într-un astfel de loc poate cîteodată să vadă această condensare de energie. De obicei, o vede sub forma unui chip omenesc sau a siluetei unui animal. Aceste fiinţe tainice sînt de astfel duhurile naturii. Oamenii le cunosc ca duhuri ale pădurii, apei, diadre, salamandre, sirene. Cu ele poţi stabili contacte – despre aceasta există o mulţime de legende şi tradiţii.

Ele chiar există, aceste creaturi uimitoare egal de atrăgătoare şi periculoase pentru om. Este posibil să întîlneşti şi la oraş astfel de duhuri numai că trebuie să fi gata şi să ştii să le vezi, lucru ce nu-i mai stă în

putință demult omului contemporan. Și acum vreau să vă povestesc despre duhurile care au cea mai directă relație cu locuința noastră. Oricît ar fi de straniu, la apariția lor pe lume contribuie chiar omul...

Protectorii casei

Din vechime oamenii știau de existența lor. Poate din acele vremuri în care s-au așezat în peșteri. Zeii focului din vatră stăteau în același rînd cu zeii ce creaseră lumea, cu zeii vînătorii și fertilității, cu zeii solari și subpămînteni, cu zeii luminoși și cei întunecați. Puțin probabil să existe pe lume măcar un popor în mitologia căruia să nu existe o ființă supremă cu rol de protecție a casei. În Roma antică era zeița Vasta, la chinezi Șao-Van domnul căminului, la sciți – zeița Tabiti. Kirghizii o numeau pe protectoarea vetrei cosmice zeița Umag, locuitorii Tibetului – divinitatea Dalhă. Pînă și la astzecii zeul focului Shiutecutli păzea prin cumulare bunăstarea casei. La japonezi era divinitatea Kamadogami iar la slavi zeița Lada.

La un loc cu aceste entități supreme oamenii mai cunoșteau și altele de un rang inferior. Zeii locuiau în cer iar duhurile mărunte trăiau în casă, alături de om. Cu ele se poate vorbi, puteau fi văzute. Solicitau

o atitudine respectuasă și îngrijire și puteau să se supere și să-l pedepsească pe stăpînul casei dacă nu li se acordă atenția cuvenită.

Este pur și simplu uimitor cîte detalii știau oamenii despre acești vecini ai lor, nevăzuți. De exemplu, duhul casei la englezi pe care îl numesc „brawnie", este o ființă mică, cu o fețișoară zbîrcită care drept mulțumire pentru ospitalitate și relații binevoitoare ajută la mulsul vacilor, la curățenia în casă, la îngrijirea stupilor. Îi place berea. Dacă îl superi îți sparge vasele, îți dezleagă și îți lasă libere vitele. Se știe chiar și cum poate fi alungat din casă dacă dorești – trebuie să ai un mic costumaș, să meșterești o pălărie și două ghetuțe și să lași toate acestea peste noapte lîngă vatră. Cei care l-au urmărit pe brawnie au văzut cum se bucură de îmbrăcăminte, țopăie, face o plecăciune și pleacă.

Duhul casei la osctini, dacă se arată oamenilor atunci ia înfățișarea unei bătrîne fioroase cu colți. Preferă să trăiască în cămară. Supărîndu-se pe unul dintre ai casei poate să-i trimită o boală. Duhul casei la iacuți este un bătrînel mic cu barba albă, el apără nu numai casa ci și tot neamul. În fiecare zi trebuie să i se dea prima bucată de carne și prima lingură de supă. Altfel se supără și aduce ciuma sau dă foc iurtei...

Duhul casei la spanioli, numit „ trasgo", preferă hainele roșii, iar la italieni lui „lauru" îi place mai

mult ca orice catifeaua. Acest om micuț este un mare iubitor de femei, le face curte și le trimite vise urîte dacă strădaniile lui nu sînt apreciate. În schimb, alt italian „Dincentto" care nu trăiește în casă ci în curte, în anexele gospodăriei, seamănă cu duhul casei de la noi.

Duhul casei la ruși are de obicei chipul unui mic bătrînel cu fața acoperită de o blană albă sau sură dar uneori poate lua înfățișarea stăpînului casei sau a unuia dintre locuitorii casei. Se poate de asemenea preface într-unul dintre animalele domestice – cîine, pisică, ba chiar să sară prin curte ca broască sau să se tîrască în formă de șarpe. În izbele țărănești el își alege pentru a trăi un locușor cald, în colțul de după cuptor. Îi place lăpticul, pîinea și cvasul. Duhurile casei la toate popoarelor sînt foarte apropiate omului. Ele nu pot și nu vor să trăiască fără atenția noastră și uneori se răzbună destul de rău pentru lipsa de grijă față de ei sau casă. De unde au apărut aceste ajutoare năstrușnice, furăcioși și în același timp protector ai vetrei căminului?

Sînt generați de om însuși.

Am spus deja, că fără om, fără dragostea stăpînului pentru propria locuință casa se face foarte repede nelocuibilă, își pierde confortul și căldura. Dar cînd omul își construiește o casă pentru el și familia lui, pentru a trăi cu adevărat în ea și nu pentru a se ascunde de timpul urît și ochiul străin, el

investeşte această casă cu propriul lui suflet. Cîmpul energetic comun al locuinţei se îmbibă cu bioenergia omului. Şi cînd concentraţia acestei energii, energia unei case îndrăgite, locuibile_devine destul de mare, apare aceeaşi condensare ca şi în cazul duhurilor mature. Aşa apare pe lume duhul casei.

El seamănă cu omul prin înfăţişarea lui şi prin comportamentul lui pentru că el este generat de om.

Unde trăieşte duhul casei

Dacă dvs., dragă cititorule, trăiţi în apartamentul propriu nu primul an, atunci probabil că ştiţi, aveţi sau nu un duh al casei. Acest vecin nevăzut întotdeauna îşi face semnalată prezenţa. Este altceva dacă aţi încercat în mod obişnuit să explicaţi evenimentele neobişnuite printr-o cauzalitate firească. De exemplu, a dispărut laptele din oală? L-a băut careva din casă şi nu vrea să recunoască? Se aud nişte suspine în colţul camerei? Trebuie că se usuce tapetul de pe ziduri. Dintr-o dată, din nimic, vine un fîşîit de la vechile ziare de pe dulap? Curentul, ce altceva?... Dacă aţi găsit, după o căutare de mai multe zile, obiectul pierdut în sertarul de la masă în care v-aţi uitat pînă atunci de vreo douăzeci de ori, v-aţi mirat desigur dar aţi explicat aceasta mai degrabă prin zăpăceala dvs. Poate că dvs. aţi spus în

glumă că astea sînt fițele duhului casei, dar numai în glumă...

Ia amintiți-vă! Precis veți găsi cîteva astfel de istorii personale. Despre lucrul dispărut, pe care era imposibil să-l pierdeți și pe care n-avea cine să-l ia din casa dvs., nici nu mai spunem. Dar nu vi s-a întîmplat să descoperiți pe masă sau pe canapea fire de blană asemănătoare cu cele de pisică? N-a fost să vedeți în praful de pe suprafața mobilei urme de labe ce indică urmele unei pisici de talie mare? N-ați observat, intrînd dimineața în bucătărie, că pe cratiță capacul a fost mișcat de cineva iar în casă a apărut nu se știe de unde un gîndac uscat?

Toate vin de la bunicuțul duh al casei; năzbîtiile lui. Așa e firea lui – lipsită de răutate dar strengărească. Oamenilor li se arată rar dar îi place să-și facă simțită prezența. Totuși, nu întotdeauna farsele lui sînt inofensive. Duhul casei are un comportament blînd cît se poartă bine cu noi. Dar dacă se supără pe unul dinte ai casei, atunci să vezi...

La sfîrșitul secolului al XIX-lea în casa unui țăran avut care-și strînsese capitalul din bani împrumutați cu dobîndă moșierilor din împrejurimi, au început să se petreacă fapte foarte curioase. Dimineața se găseau toate scaunele din sufragerie scoase în mijlocul camerei, masa era răsturnată cu picioarele în sus iar ghivecele cu flori erau mutate cu grijă de pe pervaz pe podea. Nopțile se auzeau pașii

cuiva, lovituri, scîrțîit de mobilă. În mijlocul zilei tablourile săreau de pe pereți, vasele cădeau singure și se spărgeau.

Am bănuit o forță necurată și stăpînul s-a grăbit desigur să se ducă la preot. Dar nici slujbele, nici citaniile n-au ajutat. Țăranul s-a adresat vrăjitorilor – tot degeaba. După multa cazne a nimerit în sfîrșit un om cunoscător. El a întrebat în amănunt despre traiul familiei și a înțeles că le adresa stăpînului casei s-au trimis nu puține afurisiri – țăranul acela nu numai că se îngrășa din nenorocirea altora dar mai era și al dracului de zgîrcit și mereu avea obiceiul să nu-și plătească lucrătorii. Cunoscătorul i-a explicat că ravagiile le făcea duhul casei, vrea să-l gonească din casă pe stăpînul nedorit iar pentru că singur nu se descurca le-a mai chemat și pe duhurile altor case in ajutor. Și nu se vor liniști nu numai să-l dea afară din casă pe țăran dar și din satul natal să-l alunge. Așa că sfatul era unul singur, să plece undeva cît mai departe.

Tare nu-i venea țăranului să-și părăsească locurile natale dar a trebuit. Pe lîngă alte fărădelegi petrecute în casă, aproape în fiecare noapte simțea cum se „dărîma" peste el „peretele" nu-l lăsa să respire și duhul casei șuiera: „E rău, e rău!"

„Perete" în popor se numește o faptă din șirul manifestărilor duhului casei. În somn omul înțelege deodată ce s-a trezit, e culcat în dormitorul lui, în

patul lui. Se simte o greutate care a căzut peste el și-l apasă de așternut. Greutatea este nevăzută, nu are nici o formă și parcă pătrunde cu totul în corp. Omul nu poate mișca nici mîna, nici piciorul, deși face eforturi disperate. Încearcă să strige dar nu poate respira. Este greu de spus cîtă vreme durează această stare destul de neplăcută dar îndată ce încearcă să țipe sau să se miște greutatea dispare instantaneu și omul se trezește. „Se trezește" nu este chiar bine spus pentru că „peretele" cade într-un anume moment între somn și veghe; ceea ce se întîmplă este perceput ca îngrozitor de real.

O femeie mi-a povestit o istorie exemplară despre felul în care a avut ea însăși

de-a face cu *peretele*. „Am fost atît de speriată, spunea ea, încît atunci cînd am reușit să mă mișc și vrăjitoria a pierit am sărit din pat am aprins lumina în cameră și am început să fac închinări (cruci) în colțurile camerei. N-am fost niciodată o creștină fervență dar atunci... M-am liniștit puțin, trebuie să mă culc din nou dar mi-era frică să sting lumina și nu știam ce să fac. Și parcă mi-a suflat cineva, am hotărît să aprind o lumînare și să dorm la lumina ei. Am găsit un muc de vreo șase centimetri lungime l-am aprins, m-am închinat încă o dată și m-am culcat. Și am adormit închipuiți-vă neașteptat de liniștit. Dar asta încă nu este toată povestea. Imaginați-vă, ce înseamnă acela șase centimetri? Ar fi trebuit să ardă

tot, fără rest în timpul unei nopți. Iar eu m-am trezit dimineață și văd – arde! Mai mult decît atît, au ars numai vreo doi centimetri, nu mai mult..."

„Peretele" ce cade peste om este o atenționare. Altă dată duhul casei vă va anunța la ce să vă așteptați – rău sau bine. Dar de obicei trebuie să-l întrebați în legătură cu aceasta, dacă aveți puterea, și vă va răspunde. Femeia aceea, de spaimă desigur că n-a putut să întrebe dar nici nu știa atunci ce s-a întîmplat cu ea. Totuși duhul casei i-a lăsat un semn bun – lumînarea în decursul unei nopți n-a ars decît doi centimetri și făcăruia i-a mai liniștit, calmat și protejat somnul omului înspăimîntat...

Iar acel țăran de care am început să povestesc a trebuit în cele din urmă să-și închidă casa și să se mute la oraș. Numai acolo și-a găsit liniștea.

În felul acesta duhul casei poate să-l scoată din casă pe omul pa care nu-l iubește. El ocrotește locuința de influența rea și nocivă după cum i se cuvine.

De ce i se cuvine așa, cine hotărăște acest lucru?

Tradiția populară povestește – cînd Dumnezeu i-a pedepsit pe constructorii turnului Babel prin amestecarea limbilor, pentru inițiatorii acestei construcții el a hotărît o pedeapsă aparte. I-a lipsit de înfățișarea omenească și le-a poruncit să apere de atunci pădurile, munții, rîurile și celelalte, și locuința în rînd cu ele. Cine se găsea în momentul pedepsei în pădure a devenit duhul pădurii iar cine în casă –

duhul casei... Totuşi, nu sînt pedepsiţi pentru vecie şi cîndva pot deveni iar oameni. De aceea trebuie să ne adresăm lor cu respect. În popor, de pildă, niciodată nu i se spune pe nume. Adresîndu-i-se îi spun bunicule, vecinule, om bun, stăpîne gospodarule...

Este obligatoriu să i se lase duhului casei o strachină cu lapte şi o bucăţică de pîine. Puţin probabil că poate să o mănînce şi să o bea. Ofrandă are mai degrabă un caracter simbolic. Ea poate să susţină existenţa duhului casei pur energetic întrucît omul în timp ce o face urează duhului şi casei sale bunăstare, fericire şi înflorire. Şi după cum ştim fiecare gînd bun, iubitor sau gest duc la consolidarea echilibrului pozitiv al cîmpului energetic.

În cazul strămutării, moşii noştri îl invitau pe duhul casei să vină cu ei la locul cel nou de trai, îi ofereau pîine cu sare şi-i spuneau: „Domn al gospodăriei, vino cu mine să vieţuim în palate noi". Se povestea chiar, că de nu-l invitau pe duhul casei cu ei, la plecare, aceasta plîngea după stăpîn.

Desigur nu este posibil să iei după tine o condensare de energie ce aparţine cîmpului energetic concret. Dar oamenii îndeplinind acest ritual exprimă prin el atitudinea faţă de viitoarea lor locuinţă. Şi putem fi convinşi că în faţa unei asemenea atitudini la noul loc va apărea cu siguranţă un duh al casei. Nu imediat, dar se va naşte în casă un mic duh ştrengar care va ajuta, la fel ca în vechiul loc, să se

ţină gospodăria în ordine, îi va preveni pe stăpîni asupra necazurilor şi-i va pedepsi pentru neglijenţă.

În felul acesta duhul casei poate să şi „moară", să se destrame în biocîmpuri pe cale de a se stinge dintr-o casă părăsită sau casă de care nu se ocupă noii stăpîni. În popor se consideră că el pleacă pur şi simplu. Dar înainte de a pleca de la stăpînii indezirabili, duhul casei le trînteşte o grămadă de neplăceri. Se poate întîmpla chiar să ia foc casa.

Aşa încît începînd să vă îngrijiţi de casa dumneavoastră puteţi chiar singuri să „vă luaţi" un duh al casei dacă pînă acum nu l-aţi avut.

Nu este greu să trăiţi cu el în pace. Iar folosul de pe urma lui este indubitabil. Biocîmpul apartamentului acţionează asupra stăpînului ca şi biocîmpul stăpînului asupra apartamentului. Cu ce vă poate ajuta duhul casei? Desigur el nu va putea să închidă gazul sub oala cu supă pentru ca să nu se ardă. Dar el, figurat vorbind, vă va da un cot şi vă veţi aminti sigur de ea la timp. El nu poate să mătură camera. Dar ea într-un fel tainic, se va murdării mai puţin... Duhul casei vă va preveni asupra unui om dubios făcîndu-i diverse farse aşa încît omul acesta se va simţi în casa dumneavoastră cu disconfort. Vă poate preveni şi asupra unor neplăceri ce se apropie – se va aşeza ca perete şi vă va spune că este semn rău, sau vă va trimite o presimţire.

Animalele de casă – pisicile şi cîinii – se acomodează cu el de minune. De obicei nu reacţionează de

loc la prezența lui de parcă n-ar fi nimeni în cameră. Iar el în schimb îi ajută să facă năzbîtii în absența stăpînilor.

Mi-a povestit cîndva stăpîna unui baset că micuța ei preferată are abilitatea de a linge tot zahărul din zaharniță cînd nu-i nimeni acasă și de a pune la loc căpăcelul, cu grijă. Este greu să crezi în astfel de aptitudini la cîine cînd nimeni nu l-a învățat asemenea trucuri...

Despre căței și pisici se povestesc adesea istorii incredibile. Cum se furișează ele în cămară și mănîncă alimentele, cum beau ele vinul scoțînd sticla din dulăpior și destupînd-o cu dinții, cum trag ele cuvertura de pe pat și o împăturesc în două, în trei... Propriul meu cățel a avut o dată perspicacitatea de a roade cu grijă o gaură în oul fiert pe care am uitat să-l strîng de pe masă înainte de plecare. Găurica asta arăta de parcă ar fi fost retezată cu cuțitul, dar cel mai interesant, oul a rămas culcat pe farfurioară de parcă nimeni nu-l atinsese și nu era nici o cojiță alături...

Strengăriile duhului casei pot fi ușor anihilate. Dacă auziți noaptea niște oftaturi în colțul camerei sau un fîșîit care vă sperie și vă împiedică să dormiți, este suficient să-l rugați politicos: „Nu mă speria bunicuțule, te rog" și el va înceta imediat. Dacă în casă încep să se piardă mici obiecte faceți ceva plăcut pentru duhul casei – de pildă aduceți-i ceva

gustos şi rugaţi-l să vă redea lucrul pierdut şi să se poarte frumos. Întotdeauna trebuie rugat – este inutil să-l certaţi – şi de vorbit trebuie s-o faceţi cu tandreţe.

În general duhul casei începe să se poarte urît, să facă şotii cînd vrea să-şi arate nemulţumirea faţă de comportamentul stăpînului sau al cuiva din casă. Toate aceste ieşiri sînt atenţionări. Şi dacă dintr-o dată din nimic începe să vă cadă totul din mîini, se sparg vasele, dispar lucrurile, cel mai bine este să vă aşezaţi imediat şi să vă gîndiţi dacă cu dumneavoastră este totul în regulă. Ce aţi fi putut face pentru a-l supăra pe duhul casei? Nu cumva puneţi la cale un gest deloc frumos la vedere? Nu cumva i-aţi ceretat degeaba pe copii aseară? Toţi musafirii care vin în casa dumneavoastră vă doresc binele? Poate că seful familiei a început să bea cam des sau stăpîna se gîndeşte nu atît la gospodărie cît la cum să mai scape de ea? Poate că nu se poartă cum trebuie copiii?

Odată doi studenţi mi-au povestit o istorie plină de învăţăminte. Au făcut cunoştinţă cumva cu o tînără şi plăcută femeie şi şi-au petrecut seara în vizită la ea. Între altele a venit vorba despre duhurile casei şi stăpîna s-a lăudat cu cîteva cazuri în care propriul ei duh i-a dat cîteva semne ale prezenţei sale. Fie că la toaletă din gura de aerisire ieşea o mînă verde şi arunca bucăţele de ziar în cap, fie că

noaptea se auzeau pași la bucătărie... Tinerii au făcut în glumă presupunerea că în apartament se află undeva o comoară veche. Atunci stăpîna casei s-a înveselit și a mărturisit că îi este teamă să se uite în cămară. Acolo rămăseseră lucrurile ce aparținuseră unei bătrîne, cîndva locatară a casei, și că se părea că sînt acolo dinainte de revoluție. Dar cînd încerci să vezi ce-i cu ele, în cămară se aud suspine și oftaturi... Dacă acolo se află cu adevărat ceva prețios?

Studenții, desigur, și-au oferit imediat ajutorul. Stăpîna a acceptat cu plăcere și a adăugat că de vor găsi comoara pot s-o ia cu ei. Pentru ea era suficient că îi vor elibera cămara și o va putea folosi.

În seara următoare tineri au trecut la fapte. Cămara este ticsită pînă aproape de tavan cu tot felul de vechituri și le-a curs nu puțină transpirație ducînd afară din casă saci întregi de gunoi. Cîte ceva printre vechituri chiar s-a găsit – un sac de voiaj de demult, cusături cu mărgele de sticlă, dar toate acestea erau pe jumătate putrezite și mucegăite astfel încît nu aveau nici o valoare. Cînd studenții au reușit să ajungă aproape de podea au găsit cu totul neașteptat un teanc de ziare vechi de numai doi ani. Cînd au înțeles că stăpîna casei pur și simplu i-a păcălit și contul credibilității lor și-a dereticat spațiul auxiliar ei desigur s-au supărat dar n-au arătat-o în nici un fel. Au terminat lucrul, au băut un ceai și au plecat. Stăpîna casei se făcea că nu știe de unde au apărut

acolo ziarele, s-a mirat și a dat vina pe duhul casei. Adică astea sînt farsele lui.

Duhul casei ia parte activă la viața de familie. Numai cînd în casă este totul în ordine, totul merge cum trebuie și este bine pentru toți, iar el nu are de ce să-și facă griji, duhul casei se poartă mai liniștit decît apa și mai umil decît iarba.

Dar se-ntîmplă des așa? Reușim adesea să menținem într-un echilibru perfect biocîmpul din propria casă? În afară de duhul casei, la nivelul energetic al lumii subtile în apartament se pot aciua și alți chiriași invizibili. Și apar ei, nu pentru a vă ajuta și a vă proteja.

Cine răspunde la întrebări?

Cele mai multe dintre aceste ființe invizibile pot fi numite, cu hotărîre, forțe necurate. Iar de atras le atrage în casă, de regulă, omul... Toate nivelurile energetice, toate lumile coexistă simultan în fiecare punct al spațiului. Ele sînt ca aerul din jurul nostru, în care ne mișcăm, pe care-l respirăm. În orice moment gîndul nostru sau emoția poate intra în contact cu lumea corespunzătoare. Și începe procesul de atragere a energiei lor al cărui semn – plus sau minus – nu ne gîndim de obicei.

Nu mulţi oameni sînt cu adevărat lipsiţi de frică. Întotdeauna ne este teamă de ceva într-o măsură mai mare sau mai mică- de părinţi sau şefi, de furtună sau păianjeni, de neînţelegere sau dimpotrivă de pătrunderea în gîndurile noastre tainice, de boală sau accidente. Omul este urmărit toată viaţa de spaime mărunte. Sînt şi temeri mari cunoscute practic fiecăruia – frica de singurătate şi frica de moarte.

Nu există defect mai mare decît laşitatea – a spus M. A. Bulgakov în romanul „Maestrul şi Margareta „ prin gura lui *Yoshua*. Adaug de la mine – şi nu este neajuns mai mare pentru om decît propria-i frică.

Sentimentul fricii îi împinge pe oameni uneori la acte ireversibile. El îi lipseşte de iniţiativă, îi leagă de mîini şi de picioare. Dar el este şi un magnet puternic ce atrage în viaţa noastră tot felul de nenorociri.

Pasiunea omului pentru ghicitul în toate chipurile vine tot din frică – frica în faţa viitorului. Cum să faci să ştii unde te vei împiedica pentru a avea timp să-ţi aştemi nişte paie? Ce va fi dacă mă apuc de planul propus sau nu mă apuc? Va fi fericită asocierea în acest om sau va aduce numai necazuri?

O, cît de mult am vrea să ne cunoaştem viitorul... Totuşi în toate timpurile ghicitul a fost considerat un lucru periculos şi li se atribuia numai cunoscătorilor – experţilor. Iar în creştinism chiar a fost declarat necurat şi interzis.

Dar de ce? Ce este în ghicit rău? Oare nu este una din dorințele cele mai firești ale omului să știe ce se va întîmpla cu el mîine să prevadă rezultatul actelor sale?

Răspunsul la această întrebare este destul de simplu. Omul vrea să cunoască viitorul pentru a hotărî cum să se poarte astăzi. Cu alte cuvinte omul vrea să aibă posibilitatea de a-și schimba viitorul dacă nu-i convine. Dar aceasta înseamnă, în primul rînd, un amestec direct în destin, în ceea ce este trasat dinainte pentru fiecare om concret. Iar aceasta este interzis. Luînd altă decizie decît cea hotărîtă inițial omul poate influența nu numai soarta lui. Doar soarta lui este întotdeauna legată de soarta altor oameni și în mare vorbind cu soarta țării sale și a întregii noastre planete.

În al doilea rînd, omul este obligat să ia decizii și să facă o alegere nu din nimic ci cu totul conștient. El trebuie să ia în considerare toate variantele și toate posibilele urmări ale actului său și să încerce să găsească acea decizie unică pe care niciodată nu o va regreta. Dar dacă omul în alegere se ia după partea pe care a căzut moneda – cap sau pajură – atunci în mai toate cazurile valoarea hotărîrilor sale va fi de doi bani.

Aceasta este o parte negativă a ghicitului care privește drumul spiritual al omului. Dar există și o altă latură negativă.

Cui i se adresează omul care aşează cărţile sau pune întrebări la o şedinţă de spiritism? Cine răspunde la aceste întrebări? Doar nu Domnul Dumnezeu şi ajutoarele lui de lumină. Ghicind omul săvîrşeşte un act interzis şi de obicei ştie asta. El, cu bună ştiinţă, se deschide forţelor întunecate şi încearcă să se încreadă neştiind singur în sine. În acest caz omul pune în funcţiune în interiorul său un magnet şi energia negativă de toate felurile care se vîntură prin preajma lui şi care pînă acum îşi menţinea mentalitatea, se trezeşte şi acţionează ca un peşte care a văzut momeala. Esenţele astrale, esenţele mentale şi toate creaturile energetice de origine străină din zonele patogene se îndreaptă spre breşa, deschisă pentru ele, în scutul bioenergetic al omului. Şi intră în lupta pentru prada lor, pentru hrana lor.

...Stau la masă cîţiva oameni cu vîrfurile degetelor pe o farfurioară de porţelan cu o săgeată pe ea. Forţa nevăzută mişcă farfurioara pe arcul alcătuit din literele alfabetului inducînd-o pe una sau alta. „Îl invocăm pe spiritul lui Petru cel Mare – spune spiritul. Răspundeţi-ne Petr Alekseevici, sînteţi aici?

Aici, răspunde farfurioara. Şi imediat începe să toarne o nerozie care nu se potriveşte cu nimic. Dar ce altceva se poate primi de la o entitate astrală lipsită de suflet şi raţiune?

Esenţa astrală este numai un mulaj al sentimentelor cuiva, al unui om mort demult. Această entitate

nu are personalitate şi conştiinţă. Păcatele sau pasiunile exagerate ce au aparţinut cîndva stăpînului său neştiut nu-i permit nefericitei fantome să se destrame, să se dizolve în cîmpul energetic. Ea bîntuie în jurul oamenilor vii după obiceiul său şi vrea un singur lucru – să capete din nou o formă de viaţă. Pentru asta are nevoie de bioenergia noastră, energia spaimelor şi speranţelor, dorinţelor şi sentimentelor omeneşti...

Dar iată că s-a terminat şedinţa de spiritism. Farfurioara a fost pusă la loc, lumina s-a aprins, musafirii satisfăcuţi se despart. Iar stăpînul rămîne în casa în care a reuşit se între ceva pe care el nu-l vede şi nici nu-l simte. Acest ceva s-a alimentat, s-a fortificat, se poate spune într-un fel s-a materializat. El rămîne chiriaş al casei şi vrea ca mai înainte să mănînce, vrea să continuie să trăiască. La dispoziţia lui – biocîmpul dvs. şi biocîmpul apartamentului dvs.

Cunosc un caz în care la o astfel de şedinţă de spiritism duhurile i-au comunicat unei oarecare fete numele sortitului ei. Să-i spunem Ivan Kolovrasov (duhurile adesea dau nume deloc uşor de pronunţat...). Fata a fost atît de impresionată şi credulă încît a luat această „revelaţie" în serios. A început să aştepte şi să-l aştepte pe Ivan Kolovrasov mulţi ani pînă a ieşit din vîrsta tînără. În acest răstimp a luat-o puţin razna. A început să meargă la gară să întîm-

pine trenurile şi îl întreba pe fiecare bărbat cum se numeşte...

Istoria s-a terminat tragic. Nefericita trăia într-un orăşel, unde toţi ştiu tot unul despre celălalt. Mai trăncăneau şi pe seama deviaţiei sale. Care-o compătimea, care făcea haz. Şi dacă s-a găsit un glumeţ care s-a hotărît să-i facă o farsă sărmanei. I-a apărut în casă sub numele de Ivan Kolovrasov. Bucuria nefericitei femei a fost fără margini. Iar glumeţul profitînd de starea ei s-a mai jucat puţin şi a doua zi a fugit. Nefericita s-a sinucis. Şi cine ştie dacă a reuşit înainte de moarte să înţeleagă cine a fost adevărat nevinovat de nenorocirea ei – neseriosul menit sau perfidele duhuri prezicătoare...

Sigur că acesta este un caz rar. Fata aceasta se pare că avea din capul locului o minte nu prea solidă şi o apărare slăbită. Cu oamenii sănătoşi astfel de excese nu întîmplă.

Totuşi, micul vampir care s-a mutat în casă după ghicit aduce cu timpul un neajuns vizibil. Cum să-l numeşti altfel decît vampir dacă se hrăneşte cu bioenergie, devorînd protecţia stăpînului şi a casei lui. În plus el atrage în casă rubedeniile. Aceleaşi entităţi vampire pot rămîne în casă după ghicit, în oglinzi. Oglinzile sînt capabile să aducă la viaţă şi ceva mai urît despre care vei povesti în continuare.

Există o singură modalitate de a ghici, aceea care-i permite să-şi înţeleagă mai bine propria stare,

să-şi determine dorinţele, să-şi evalueze forţele. După aceasta poate să ia o decizie raţională, conştientizînd că nu poate acţiona astfel în condiţiile respective. Aşa se poate ghici după cartea chinezească a schimbărilor – Y-Ţzin. Hexagoanele ieşite caracterizează perioada în curs de desfăşurare a omului ca fiind favorabilă sau nefavorabilă pentru acţiune şi-i permit să mediteze asupra stării sufleteşti personale. Acelaşi lucru se poate spune şi despre ghicitul în rune scandinave.

Nici o învăţătură nu recomandă oamenilor să privească mai departe de atît.

Dar în pofida tuturor interdicţiilor şi clarificărilor omul nu se poate abţine de la tentaţia de a privi în viitor ba chiar şi de a-l influenţa. Lucrul cel mai rău pe care-l poate face în acest scop este să apeleze la vrăjitor. Toate încercările, supranaturale, de a-l fermeca pe iubit, de a-l întoarce pe soţ, de a-l distruge pe duşman sînt foarte periculoase pentru cel care le face. Ele pot fi încununate de succes. Dar agresiunea asupra liberei voinţe a altcuiva sau, şi mai rău, atacul asupra vieţii unui străin niciodată nu rămîn fără urmări. Omul îi aduce o gravă lovitură propriului suflet, distruge armonia din interiorul său şi se deschide atacului forţelor întunecate cărora nu li se poate împotrivi.

Pot să vă dau un singur sfat – dacă nu puteţi să vă abţineţi de la astfel de acţiuni pentru că ispita sau

curiozitatea sînt prea mari, nu uitați de necesitatea purificării proprii și a casei.

După orice ghicit spălați-vă și spălați apartamentul. Înconjurați încăperile cu o lumînare aprinsă, țineți-o deasupra capului iar apoi punînd-o pe podea păşiți pe ea. Focul și apa ca întotdeauna vă vor ajuta să vă purificați.

Dacă v-ați adresat vrăjitorului și ați adus de la el nişte obiecte magice – amulete, talismane – după utilizare sau după încheierea termenului valabilității lor îndepărtați-le fără întîrziere din apartament. Cel mai bine este să ardeți aceste obiecte vrăjitoreşti. Și la fel, executați un act de purificare personală și a propriei case.

Locuitorii zonelor periculoase

Există lumi sau niveluri formate din energie cu totul străină de om. Ne este greu deocamdată și să presupunem ce fel de locuitori le pot popula. Omenirea nu va ajunge prea curînd la un asemenea nivel de cunoaştere. Totuși, cîteodată avem de-a face și cu reprezentanții acestor lumi.

De regulă, ei singuri caută să ne contacteze. Energia vieții – bioenergia – este unică prin natura ei și prin ceva anume neobișnuit de interesantă pentru

aceste entități. În unele învățături magice se susține că ele se hrănesc cu ea. Dar ce le oferă o asemenea hrană nu ne-a explicat nimeni deocamdată.

Magii negri și vrăjitorii, prin proprie voință, intră în contact cu reprezentanții lumilor diferite de a noastră. Ei o fac în căutarea cunoașterii, în căutarea puterii magice deosebite. Și găsindu-și un asemenea ajutor, ei îi oferă în schimbul cunoașterii posibilitatea de a se alimenta de la ei.

Una din modalitățile magice de a chema o asemenea entitate în lumea noastră este utilizarea oglinzii. Modalitatea este foarte complicată și periculoasă. Totuși nu o amintesc în mod inutil, fiindcă am vorbit deja despre oglinzile din care poate veni spre noi ceva neașteptat și înfricoșător. Se poate întîmpla de la sine, dacă omul, întîmplător aflîndu-se în tranșă în fața oglinzii se deschide prea mult pentru influența întunecată (amintiți-vă povestirea lui Valeri Briusov „În oglindă" despre care am povestit în capitolul despre oglinzi!)

Aceste entități odată ce au intrat în contact cu noi sînt apte să manipuleze conștiința umană. Contactul cu energia de origine străină îi provoacă omului o stare de fierbințeală sau frig, îl înțepenește. Ele pot să se ivească în fața noastră sub diferite înfățișări.

Cine sînt ele? Daniil Andreev în cartea „Trandafirul lumii" povestește despre faptul că în sistemul nive-lurilor energetice constituit în jurul planetei

noastre există niveluri în care locuiesc ființe domestice și antiumane prin natura lor. În forma lor adevărată ele n-ar putea niciodată să apară în lumea noastră. Dar ele posedă o tehnică superioară și știu să direcționeze energia, de aceea într-un fel sau altul, au eliberat-o să intre, din timp în timp, în contact cu oamenii. Ele vor un singur lucru, ca toate ființele dinamice – stăpînirea omenirii.

Ele ajung la noi prin fisurile dintre lumi. Încearcă să comunice cu noi. Dar diferența dintre constituțiile energetice, diferența psihologică fac din această relaționare ceva nu prea deslușit, uneori chiar absurd.

Iată, de exemplu, o variantă a contactului omenirii – „ duhul zgomotos". Adesea seamănă foarte mult prin manifestarea lui cu ieșirile duhului casei cînd acela își exprimă nemulțumirea față de comportamentul stăpînilor casei. Dar duhul casei nu este interesat de nimic în afară de bunăstarea căminului. El intră rar în dialog cu omul iar dacă o face este numai pentru a-l preveni în legătură cu ceva sau a-i da un sfat ce privește gospodăria. Și el niciodată nu amenință viața vreunuia dintre locuitorii casei.

Duhul zgomotos poate fi periculos pentru viața oamenilor. Se știu cazuri în care încearcă să sufoce un copil și în care oamenii piereau în incendiul provocat de el. Acesta încearcă să intre în dialog cu omul cu ajutorul prin intermediul ciocăniturilor

(poltergeist). Uneori lasă bilețele. Și fie că spune lucruri complet lipsite de sens de genul: „Eu sînt bun dar pe cățelul vostru o să-l omor", fie o coteşte spre relațiile universale. Iată un model: „Dragi prieteni, sînteți datori să spuneți lumii adevărul. Vine începutul unei ere noi. Nu trebuie să mai încercați să ascundeți asta. Cînd vă veți îndeplini datoria, Dumnezeu și spiritele bune vă vor proteja".

Acest anunț a fost făcut de un „duh zgomotos" în secolul al XIX-lea în casa unui fermier american, John Fox. Fiicele lui Fox au intrat în contact cu el și prin asta au pus bazele mișcării spiritiste care s-a răspîndit apoi în întreaga lume.

Fenomenul nu aparține doar neamului nostru. Forța necurată se deghizează cu succes în duhul vremii. Dacă în urmă cu cîteva secole oamenii erau urmăriți de draci cu coarne și coadă, acum ea încearcă să vorbească cu noi în limbajul conceptelor noastre. Dar nimănui niciodată nu i-a comunicat vreo informație utilă și nu a făcut nimic bun. Tot țelul ei este să-l sperie și să-l confuzioneze, să capete o anumită putere asupra omului să se hrănească cu energia lui vitală.

Cu alte cuvinte, oamenii, care intră în contact cu aceste entități, și o fac nu o dată, își vînd sufletul diavolului. Dar spre deosebire de strămoșii noștri care știau ce făceau și măcar puteau să-și negocieze vreun beneficiu, omul contemporan hrănește diavo-

lul gratuit. O asemenea fiinţă demonică poate să apară în casă fără ştiinţa şi participarea noastră. Este de-ajuns să găsească o trecătoare şi să simtă slăbiciunea judecăţii umane sau a psihicului şi va încerca neapărat să intre în vorbă cu omul de îndată ce va avea putere pentru aceasta. Dar animalele domestice pot să vă ajute în acest caz. Ele reacţionează cu violenţă la apariţia unor asemenea fiinţe în casă. Şi căţeii şi pisicile se pun în gardă, se uită într-un punct fix la ceva pe care îl văd numai ei. Încearcă să adulmece acest loc pustiu. După care cîinii încep să schelălăie şi să latre la creatura invizibilă, iar pisicile îşi arcuiesc spatele şi scuipă. În cele din urmă aleargă spre stăpîn, căutîndu-şi scăparea la om.

Şi copii sînt capabili să simtă mai repede decît adulţii prezenţa vrăjmaşă a cuiva în casă. Dacă puştiul dvs. doarme prost, îl chinuie coşmarurile iar la trezire susţine plîngînd că în dormitor este cineva şi nu vrea să rămînă singur în cameră trebuie neapărat să luaţi în seamă asta. Spaimele copiilor pe departe nu sînt întotdeauna fantezii sau capricii. Încercaţi să-l culcaţi pe copil în altă cameră. Dacă acolo va adormi liniştit, înseamnă că în dormitorul lui este într-adevăr ceva necurat.

Eu consider că astfel de entităţi se furişează în casa omului foarte rar. Dar dacă suspectaţi că s-ar fi putut întîmpla aşa ceva trebuie să luaţi măsuri urgente.

Înainte de toate asigurați-vă că duhul casei dvs. nu are nici un amestec aici. Rugați-l cu amabilitate pe „bunicuț" sau „ stăpîn" să nu vă sperie degeaba ci mai bine să aibă grijă de ordinea din casă. Îmbunați-l oferindu-i pîine și lapte, scuzați-vă pentru orice eventualitate și promiteți că în casă totul va fi bine. Pronunțați mai des în casă numele lui Dumnezeu. Faceți o curățenie de purificare. Puneți Biblia într-un loc la vedere.

Puteți afuma apartamentul cu tămîie, puneți peste tot căței de usturoi. Nu uitați că focul arde orice energie neagră, aprindeți în casă lumînări de la biserică.

Dacă tot prost va dormi copilul dvs. și în apartament vor continua evenimentele neplăcute și de neînțeles, atunci duceți-vă la biserică, cel mai bine, și poftiți-l pe preot să vă purifice și sfințească locuința în felul cuvenit.

Ce înseamnă cînd visezi casă?

Întrucît casa este simbolul sufletului omenesc orice vis legat de casă ne arată în primul rînd starea noastră sufletească și energetică.

În vis omul este capabil să capteze informația din lumea subtilă fizică, din lumile astrală și mentală

şi se întîmplă uneori mai bine decît aievea. Totuşi, această informaţie nu este în stare să o înţeleagă fiecare. În plus ea nu are întotdeauna un interes practic şi este foarte greu să alimentezi o picătură de informaţie utilă din haosul pestriţ al secvenţelor de vis.

Dar există cîteva simboluri clar determinate care mereu şi pentru fiecare îşi păstrează semnificaţia. Iar dacă în vis apare propria casă puteţi fi absolut siguri că este vorba despre sufletul dvs.

Apelînd la experienţa populară şi la a mea personală, am descifrat cîteva situaţii visate şi vreau să propun atenţiei dvs., dragă cititorule aceste înţelesuri. Poate vă vor ajuta să învăţaţi să vă înţelegeţi visurile şi să vă folosiţi de prezicerile care se întîlnesc adesea în ele.

Înainte de toate trebuie să fiţi atent la starea casei care vi se iveşte în vis.

Dacă vă vedeţi apartamentul curat, festiv cu ferestre strălucitoare este o mărturie a deplinei bunăstări a biocîmpului casei cu propriul dvs. suflet. Dacă dimpotrivă, vedeţi murdărie şi gunoi, geamuri sparte, mobilă stricată asta vorbeşte de starea dvs. extrem de nefavorabilă. Este cazul să vă ocupaţi fără-ntîrziere de redresarea biocîmpului, de purificarea lui, să căutaţi modalităţi de a-i petici scutul.

Dacă în vis parcă aţi fi ocupat cu făcutul ordinii în casă, înseamnă că acest proces deja se petrece cu dvs. aievea.

Dacă măturați sau vă spălați apartamentul, cîteodată asta spune despre dorința de a uita ceva sau pe cineva, de a scoate ceva din viața dvs. Dorința dvs. probabil că se va îndeplini dar ar fi bine să încercați aievea să înțelegeți despre ce sau cine este vorba. Căci uneori preferăm să uităm o problemă oarecare decît s-o rezolvăm. Iar acesta nu este întotdeauna cea mai bună ieșire din situație. Este foarte rău dacă vă visați casa incendiată sau demolată. Poate fi o avertizare sau prevestire a unei nenorociri pentru dvs. sau unul din locuitorii casei.

Uneori în vis se poate descoperi în propriul apartament o cameră despre existența căreia nu bănuiați pînă acum nimic. Sînt vise bune. Ele ne spun că o parte a sufletului dvs. pe care n-o cunoașteți se va deschide. Se vor activa potențialul dvs. lipsit pînă atunci, se vor putea deschide noi posibilități sau aptitudini. (Despre asta vorbesc și copii necunoscuți, ce fug prin casa dvs.) Este important să observați starea acestei noi camere. Dacă este luminoasă, spațioasă și frumoasă, asta poate să însemne că în viața dvs. începe o perioadă nouă plină de lumină, legată de noile aptitudini. Și mai bine dacă în această cameră sînt deschise ferestrele și dincolo de ele se văd copaci mari și soarele. Dacă încăperea este mică, murdară și incomodă e mai bine să nu acceptați noile propuneri și să nu doriți schimbări.

Starea plantelor dvs. de interior din vis poate de asemeni să spună multe. Dacă le vedeţi pe cale de a se ofili sau deja ofilite este un semn rău. Ceva nu este în regulă cu dvs, din viaţa dvs pleacă ceva important şi vă poate ameninţa o pierdere a forţelor. Dacă, dimpotrivă, vedeţi că plantele au frunze proaspete şi boboci noi vi se va prezice o ameliorare a vieţii emoţionale personale şi a relaţiilor cu cei apropiaţi. Este foarte bine dacă visaţi că vi se dăruiesc flori viu colorate, proaspete, frumoase sau plante în ghiveci şi vă decoraţi casa cu ele. Relaţiile dvs. cu cineva apropiat şi drag se vor ameliora considerabil dacă, desigur, nu aveţi ceva împotrivă. Florile primite de la o persoană de sex opus simbolizează dragostea pe care o are acest om pentru dvs.. Primindu-i florile, îi primeşti iubirea, iar dacă la puneţi în vază, acasă, poate însemna căsătorie. Florile uscate şi ofilite sînt simbolul iubirii pierdute.

Este bine dacă vă visaţi animalele de casă, vioaie, sănătoase şi vesele. Sînt indiciul protecţiei casei, simbolul ajutorului pe care îl puteţi primi de la prieteni şi apropiaţi. Dacă în vis căţelul dvs. şi pisică îşi fac murdăriile în casă, veţi primi în curînd bani.

Animalele bolnave sau muribunde înseamnă pierderea unor prieteni. Prietenii pot să nu fie prieteni. Aceasta vorbeşte despre faptul că în cîmpul protector al apartamentului dvs. s-a format o breşă şi trebuie să întreprindeţi un act de purificare a casei şi să vă revizuiţi atitudinea faţă de anumiţi oameni.

Musafirii care vă vin în casă în vis simbolizează întîmplări mărunte, evenimente lipsite de anvergură. În asemenea vise este important să fiţi atent la tipul de emoţii pe care vi le provoacă aceşti oameni. Cu cît visele sînt mai liniştite în plan emoţional cu atît mai nesemnificative sînt evenimentele viitoare, se poate chiar să nu le luaţi în seamă şi să nu faceţi legătura cu cele visate. Dar aceiaşi musafiri vă provoacă sentimente furtunoase, aşteptaţi-vă să se petreacă lucruri la fel de tranşante. Uneori aceste sînt legate chiar de persoanele apărute în vis – puteţi primi o scrisoare plăcută de la un prieten care v-a spus în vis că nu mai doreşte să vă vadă. Sau dimpotrivă, aţi fost, în vis, fericit să întîmpinaţi pe cineva dar aievea constataţi că a făcut un gest urît în ce vă priveşte. Visele în care trăim emoţii puternice, de regulă se dovedesc a fi inversate. Visaţi lacrimi – aşteptaţi-vă la bucurie şi viceversa.

Este foarte rău dacă în vis, în casa dvs. a apărut deodată un monstru. Este semn că sufletul dvs. se află într-o stare de indispoziţie, de tulburare. Apărarea dvs. este distrusă, sînteţi capabil să comiteţi nişte prostii şi să vă complicaţi şi mai mult situaţia. Coşmarurile, în general, ilustrează o situaţie extrem de nefavorabilă. Le puteţi avea că dormiţi într-o zonă patogenă – sau pot să indice faptul că în casă s-a aciuat într-adevăr o forţă necurată. În oricare dintre cazuri trebuie să vă ocupaţi urgent de dvs. şi de casa

dvs. poate că va trebui chiar să vă adresați duhovnicului sau psihoterapeutului – omului care vă va ajuta să restabiliți pacea și armonia în propriul suflet și în casă.

Este drept, nu toate coșmarurile exprimă dezechilibre serioase în sfera energetică sau sufletească. Uneori sînt trimise de duhul casei cînd vrea să vă prevină asupra unui lucru. Aceste vise întotdeauna se remarcă printr-o neobișnuită veridicitate și forța de convingere. De obicei, visați că v-ați trezit și apartamentul arată la fel ca în realitate. Puteți să atingeți lucrurile să percepeți răcoarea făcută de curent. Numai că...ghivecele cu flori de la pervaz încep brusc să tremure, să salte, se mișcă perdeaua... Sau dintr-o dată se deschide ușa încuiată – iar dvs. știți sigur că ați încuiat-o – și intră un om oarecare ... asta vă sperie rău pentru că seamănă foarte mult cu realitatea și sînteți absolut convins că nu dormiți.

Avînd un asemenea vis trebuie să stați să vă gîndiți ce-l poate nemulțumi pe protectorul casei dvs.? cu ce vrea să vă prevină? De obicei, nu este greu să găsiți cauza, aceste vise conțin și dezlegarea. Ghivecele de flori se mișcă pentru că uitați în mod constant să le udați și-n general, ați cam neglijat gospodăria. Iar prin ușa încuiată poate veni omul cu care v-ați comportat nedrept, sau omul de la care trebuie să vă așteptați la neplăceri, în curînd.

Visele trimise de duhul casei sînt din lumea fizică subtilă, aflată la hotarul lumii noastre. Ele sînt întotdeauna ca aievea. Şi evenimentele care se petrec în ele se îndeplinesc foarte curînd, poate chiar la trezire. De exemplu, în vis, vă pregătiţi să visaţi pe cineva, vă îmbrăcaţi, vă aranjaţi bagajul. Aici cineva dintre ai casei vă spune: „Las-o baltă, rămîi acasă!". imediat după aceasta vă poate trezi soneria de la intrare şi-l veţi zări în prag pe omul pe care doreaţi să-l vizitaţi în vis.

Dacă visaţi apartamentele cunoştinţelor dumneavoastră, veţi primi informaţii de la respectivii. La fel, starea altei case vă va spune ce se întîmplă cu prietenii şi apropiaţi dumneavoastră, mai ales dacă aceste vise din lumea subtilă seamănă foarte mult cu realitatea.

Cîteodată în vis omul poate fi urmărit de imaginea casei în care a trăit înainte, cu deosebire, casa copilăriei lui.

Casa copilăriei dumneavoastră comportă o discuţie aparte. Ea nu vă aparţine, avea alt stăpîn mai degrabă cineva dintre apropiaţi, bunicul sau bunica, tatăl sau mama. Este important să ştiţi cine anume este stăpînul. Dacă omul respectiv este mort deja, visele ce se repetă în legătură cu această casă reprezintă protecţia puternică pe care o aveţi în lumea morţilor. Sufletul omului apropiat, care vă iubeşte, nu s-a reîncarnat şi vă acordă o protecţie nevăzută, vă apără.

Dacă stăpînul casei trăieşte încă, este important să vă amintiţi cum vă simţeaţi cînd locuiaţi în această casă. Dacă eraţi fericit, mai fericit decît acum, imaginea ei vă sugerează să vă schimbaţi modul de viaţă, să faceţi din casa de acum ceva similar cu cea în care n-a fost atît de bine. Dacă era o casă nefericită aveţi parte de un avertisment. Nu este în ordine felul în care procedaţi, nu trăiţi cum trebuie şi vă ameninţă pericolul ca şi casa dumneavoastră să devină una nefericită. Casele din trecutul nostru nu apar în vis numai cînd au legătură cu amintirile puternice – sau au avut acolo o viaţă foarte bună sau foarte rea. Şi într-un caz şi în celălalt este un indiciu că trebuie să facem ceva cu casa noastră prezentă, s-o facem mai confortabilă, mai bună, s-o consolidăm şi s-o curăţăm.

Se mai întîmplă să avem şi asemenea vise interesante în care omul nimereşte într-o casă necunoscută cu oameni necunoscuţi. Ele pot să ne vină dintr-o viaţă anterioară din care nu ne amintim nimic şi atunci se disting prin decorul de tip vechi sau pot reprezenta simboluri foarte complexe, ale trăirilor şi încercărilor prin care va trebui să treacă sufletul nostru în viitor.

În asemenea vise sînt importante dezvoltarea temei şi fiecare detaliu, iar o explicaţie simplă, fără a lua în considerare visul în totalitatea lui, nu este posibilă. Dar probabil că nici nu este obligatoriu s-o

facem. Tot nu sîntem capabili să descifrăm pînă la capăt mesajul şi dacă visul ne promite, de pildă, susţinerea în greutăţile care ne aşteaptă nu vom reuşi niciodată să aflăm numele şi adresa omului care ne va ajuta...Principalul este să cunoaştem simbolurile simple şi prin ele să decriptăm sensul visului în întregul său. Aşa, de exemplu, urcatul scărilor prevesteşte o înălţare spirituală şi ameliorarea situaţiei prezente iar coborîtul – exact invers. Şi dacă în vis fugiţi în jos pe scări de frica unui monstru nu este greu să înţelegeţi că puteţi să vă încurcaţi în asemenea hal viaţa încît situaţia va fi în cădere liberă.

Nu lăsaţi niciodată neluate în seamă visele legate de casa dvs.. conţinutul lor este cel mai bun indicator al stării dvs. sufleteşti, al biocîmpului dvs. şi al stării generale a biocîmpului dvs..